BISERICA LUI ISUS HRISTOS A SFINȚILOR DIN ZILELE DIN URMĂ • OCTOMBRIE 2020

Liahona

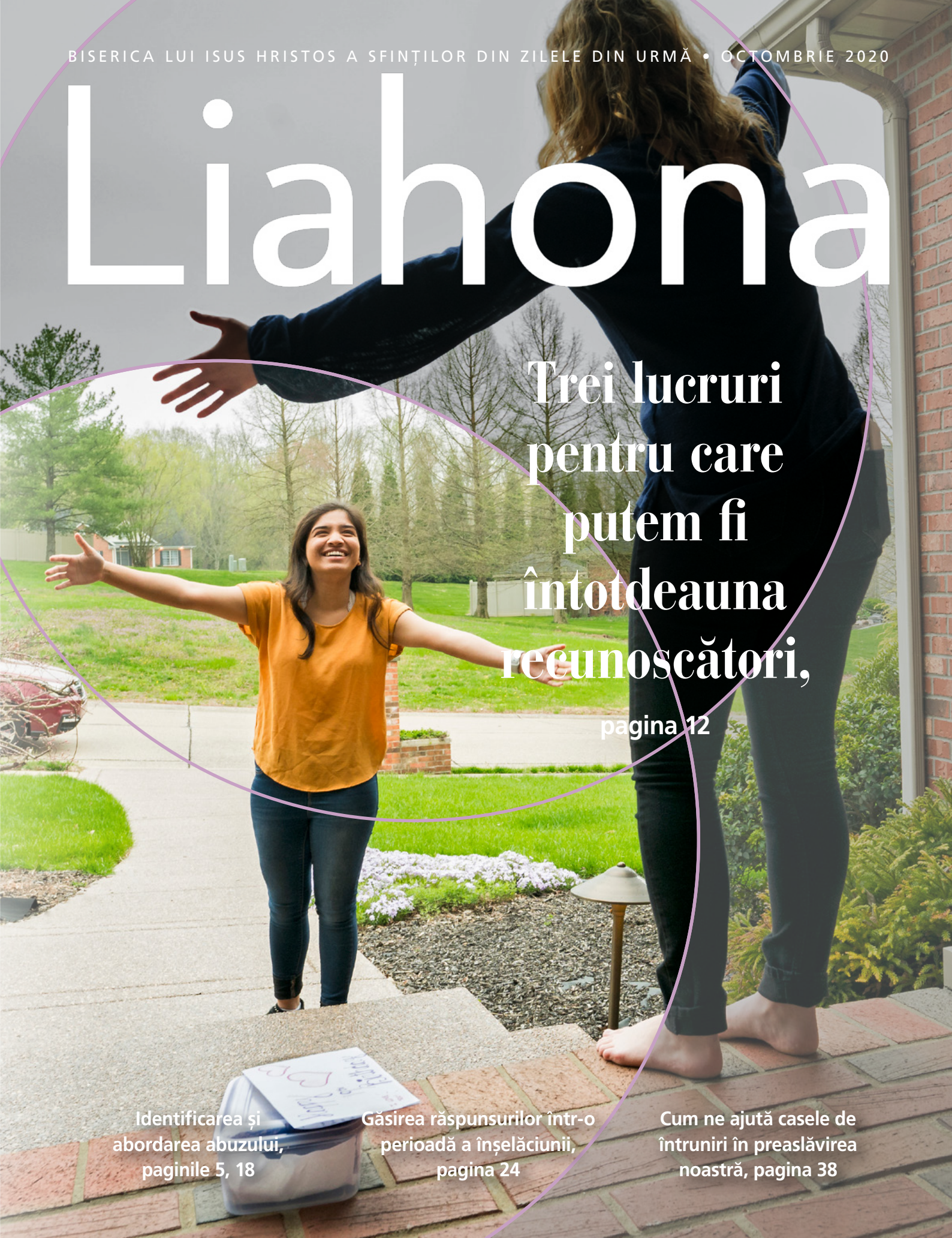

Trei lucruri pentru care putem fi întotdeauna recunoscători,

pagina 12

Identificarea și abordarea abuzului, paginile 5, 18

Găsirea răspunsurilor într-o perioadă a înșelăciunii, pagina 24

Cum ne ajută casele de întruniri în preaslăvirea noastră, pagina 38

BISERICA
ESTE AICI

Busan
Coreea de

e Sud

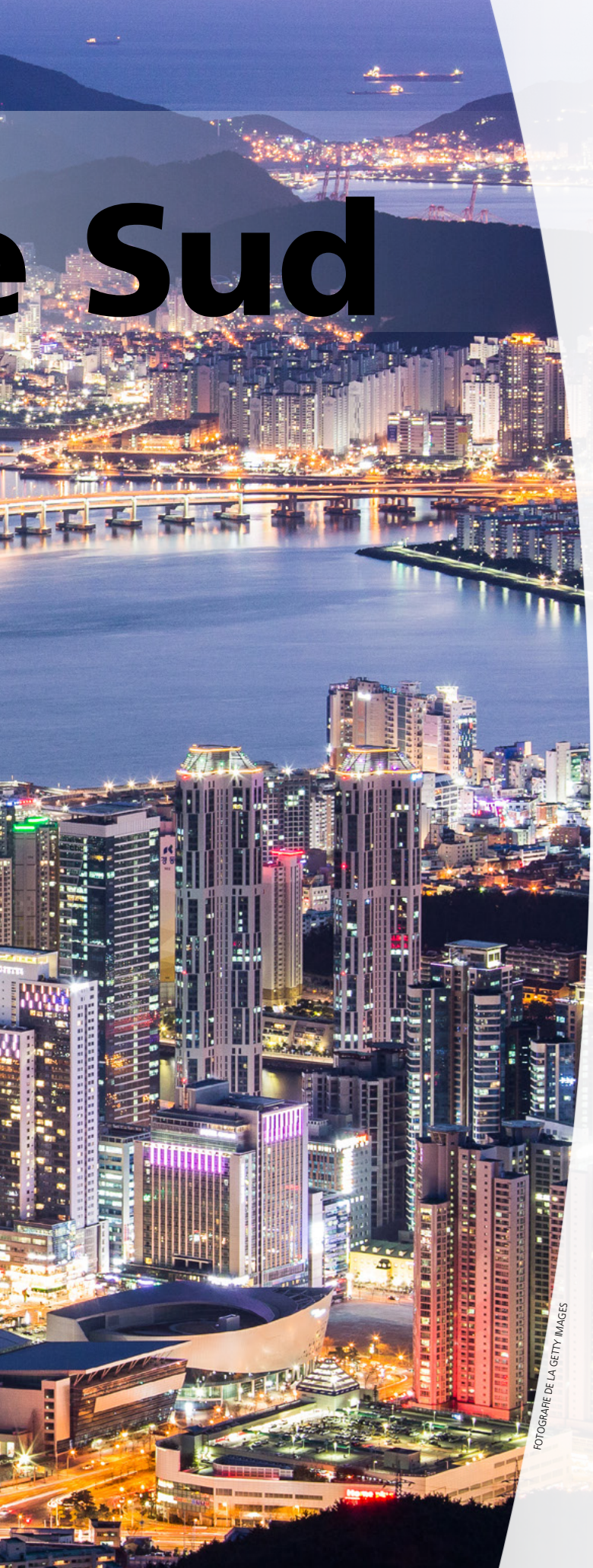

FOTOGRAFIE DE LA GETTY IMAGES

În Busan se află unul dintre cei 12 țăruși din Coreea de Sud. O misiune are sediul central în Busan. Iată câteva date despre Biserica în Coreea de Sud.

membri — 88.418

12 — țăruși, 5 districte, 4 misiuni

congregații — 103

18 — centre de istorie a familiei

templu (Seul) — 1

1956 Primii misionari oficiali

1967 Cartea lui Mormon tipărită pentru prima dată în limba coreeană

1973 Primul țăruș creat

1985 A fost dedicat Templul Seul

1991 Un milion de exemplare ale Cărții lui Mormon în limba coreeană

2020 2020 Un cor din Coreea de Sud se alătură prin video pentru a interpreta imnul de încheiere din cadrul Conferinței Generale din luna aprilie

Să slujim prin intermediul programului Copiii și tinerii
8

Apostoli împărtășesc mesaje de speranță
12

Inimi străpunse de răni adânci – Să înțelegem abuzul în familie
Jason B. Whiting
18

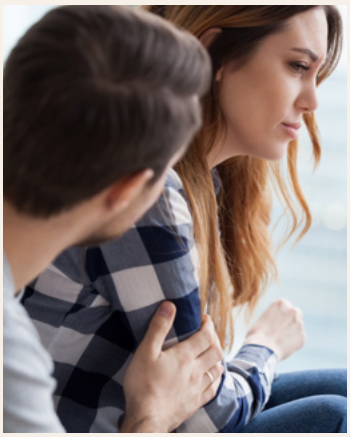

Stați pe stânca revelației
Vârstnicul Lawrence E. Corbridge
24

Prevenirea abuzului

În cadrul relațiilor sănătoase, oamenii își cer scuze pentru cuvintele și faptele lor necorespunzătoare și se bizuie pe puterea ispășitoare a Salvatorului pentru a-i ajuta să devină mai buni și să se pocăiască. Dar, în situațiile nesănătoase, oamenii continuă să-i trateze pe alții necorespunzător și acele relații pot deveni abuzive.

„[Abuzul și alte] astfel de jigniri nu au ce căuta în împărăția lui Dumnezeu", ne-a învățat președintele Russell M. Nelson („Comori spirituale", Conferința Generală din octombrie 2019). Câteva articole din revista Bisericii din această lună ne vor ajuta să înțelegem și să abordăm abuzul.

- În articolul meu de la pagina 18, vorbesc despre caracteristicile abuzului și identific unele resurse care vă pot ajuta pe dumneavoastră sau persoane pe care le cunoașteți să recunoașteți și să vă vindecați de rănile provocate de relațiile abuzive.
- La pagina 58, o adolescentă împărtășește experiența pe care a trăit-o fiind abuzată sexual în copilărie și cum a putut să găsească tăria și curajul de a vorbi deschis și de a cere ajutorul adulților de încredere și al Salvatorului.
- În revista *Prietenul*, din această lună, la pagina P12, puteți găsi o activitate de scriere pentru a vă ajuta să discutați cu copiii dumneavoastră despre „a spune nu". Gândiți-vă să folosiți această activitate ca bază pentru o lecție din cadrul unei seri în cămin despre prevenirea abuzului.
- Abuzul emoțional poate fi la fel de dăunător precum alte tipuri de abuz. Citiți articolul „Recunoașterea abuzului emoțional" în ediția în format digital a acestui număr pentru a afla cinci semne de avertizare și cum să primiți ajutor.

Dacă ați fost răniți, vă puteți întoarce către Dumnezeu pentru a primi îndrumare și a fi vindecați și, de asemenea, puteți să căutați ajutorul persoanelor de încredere. Domnul înțelege ceea ce simțim și El ne va îndruma spre siguranță și bucurie când ne bizuim pe El.

Fie ca noi, toți, să simțim dragostea lui Dumnezeu și să-I cerem ajutorul în fiecare zi.

Jason Whiting, doctor în psihologie

Universitatea Brigham Young, Școala pentru Viața de Familie

Cuprins

5 Conștientizarea abuzului

6 Portrete de credință
Sakiusa și Salote Maiwiriwiri
Membrii familiei Maiwiriwiri își trăiesc viața cu bucurie și având un scop în fiecare zi, în pofida faptului că doi dintre copiii lor au decedat.

8 Principii ale slujirii
Să slujim prin intermediul programului Copiii și tinerii
Nu trebuie să aveți sub 18 ani ca să folosiți programul Copiii și tinerii pentru a vă ajuta în acțiunile dumneavoastră de slujire.

12 Apostoli împărtășesc mesaje de speranță
Cum să stăm aproape de Dumnezeu, să sjujim cu dragoste și să înaintăm cu răbdare în timpul pandemiei.

18 Inimi străpunse de răni adânci – Să înțelegem abuzul în familie
Jason B. Whiting
Recunoașteți cinci tipare de abuz și găsiți speranță și vindecare.

24 Stați pe stânca revelației
Vârstnicul Lawrence E. Corbridge
Căutarea adevărului începe cu găsirea de răspunsuri la întrebările principale.

30 Glasuri ale sfinților din zilele din urmă
O familie găsește pace și bucurie în templu; un joc de puzzle aduce vindecare; un tânăr băiat primește o a doua șansă de a citi Cartea lui Mormon; o tânără fată ajunge să înțeleagă scopul botezului ei.

34 Vino și urmează-Mă: Cartea lui Mormon
Aceste articole săptămânale vă pot îmbunătăți studiul Cărții lui Mormon în această lună.

38 Casele de întruniri – locuri de reverență și preaslăvire
Episcopul Dean M. Davies
Casa dumneavoastră de întruniri este un loc sacru care asigură multe ocazii de a simți Spiritul mai puternic în viața dumneavoastră.

Relatări scurte

Ajutor pentru Vino și urmează-Mă

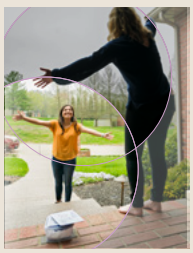

Pe copertă
Fotografie de la Getty Images

Secțiuni

Tineri adulți
44
Dependența poate fi un lanț care ne ține pe loc. Putem **găsi libertate când cerem ajutorul Salvatorului nostru**, care ne iubește chiar și cu slăbiciunile și problemele noastre.

Tineri
52
Fie că întâmpinați dificultăți privind slujirea zilnică, vindecarea de abuz, sănătatea mintală sau, pur și simplu, rostirea numelui întreg al Bisericii, **nu sunteți singuri**.

Copii
Prietenul
Învățați despre **zeciuială** *și cum să vă ajutați membrii familiei* **să trăiască mai fericiți**.

ARTICOLELE NUMAI ÎN FORMAT DIGITAL DIN LUNA OCTOMBRIE

37 de moduri diferite de a studia scripturile

Marissa Widdison

Dacă cititul nu este activitatea dumneavoastră preferată, încercați să studiați, în schimb, Evanghelia în unul dintre aceste moduri.

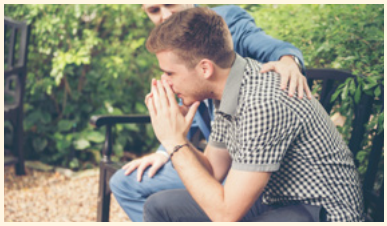

Recunoașterea abuzului emoțional

Nanon Talley

O consilieră de la Servicii pentru Familie împărtășește cum să recunoașteți și să abordați abuzul emoțional în relațiile dumneavoastră.

AFLAȚI MAI MULTE

În aplicația Biblioteca Evangheliei sau pe liahona .ChurchofJesusChrist.org, puteți:

- să găsiți numărul curent;
- să găsiți articole doar în format digital;
- să studiați numere anterioare;
- să trimiteți povestirile dumneavoastră, precum și întrebări și sugestii;
- să vă faceți abonament sau să oferiți un abonament ca dar;
- să vă îmbunătățiți studiul cu ajutorul instrumentelor digitale;
- să împărtășiți articole și prezentări video preferate;
- să descărcați sau să tipăriți articole;
- să ascultați articolele dumneavoastră preferate.

CONTACTAȚI-NE

Trimiteți întrebări și sugestii pe adresa liahona@ChurchofJesusChrist.org.

Trimiteți-vă povestirile la liahona.ChurchofJesusChrist.org sau prin poștă la:
Liahona, flr. 23
50 E. North Temple Street
Salt Lake City, UT 84150-0023, USA

OCTOMBRIE 2020, VOL. 23, NR. 5
LIAHONA 16725 171

Revistă internațională a Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă

Prima Președinție: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, Henry B. Eyring

Cvorumul celor Doisprezece Apostoli: M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong, Ulisses Soares

Redactor: Randy D. Funk

Redactori asistenți: Becky Craven, Sharon Eubank, Cristina B. Franco, Walter F. González, Larry S. Kacher, Jan E. Newman, Adrián Ochoa, Michael T. Ringwood, Vern P. Stanfill

Director general: Richard I. Heaton

Director Revistele Bisericii: Allan R. Loyborg

Director comercial: Garff Cannon

Redactor-șef: Adam C. Olson

Asistent al redactorului-șef: Ryan Carr

Asistent de producție: Enish C. Dávila

Colectiv de redactare și editare: David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Garry H. Garff, Jon Ryan Jensen, Aaron Johnston, Charlotte Larcabal, Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy Selu, Lori Fuller Sosa, Chakell Wardleigh, Marissa Widdison

Director artistic: Tadd R. Peterson

Colectiv de grafică: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie Bentley, C. Kimball Bott, Thomas Child, Joshua Dennis, David Green, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Aleni Regehr, Mark W. Robison, K. Nicole Walkenhorst

Coordonator proprietate intelectuală: Collette Nebeker Aune

Director de producție: Ammon Harris

Colectiv de producție: Ira Glen Adair, Julie Burdett, José Chavez, Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson, Marrissa M. Smith

Responsabil tipărire preliminară: Joshua Dennis, Ammon Harris

Director tipar: Steven T. Lewis

Director difuzare: Nelson Gonzalez

Distribuire: Corporation of the Presiding Bishop of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints
Steinmuhlstrasse 16, 61352 Bad Homburg.v.d.H., Germany
Informații privind abonamentul:
Pentru abonare sau schimbarea adresei, vă rugăm să contactați Serviciul clienți.
Tel. gratuit: 00800 2950 2950
Tel.: +49(0)6172 4928 33/34
E-mail: orderseu@ChurchofJesusChrist.org
Online: store.ChurchofJesusChrist.org
Prețul abonamentului pe un an:
6,52 lei pentru România și 1,85 lei moldovenești pentru Republica Moldova
Trimiteți manuscrise și întrebări pe Internet accesând liahona.ChurchofJesusChrist.org; pe e-mail la adresa liahona@ChurchofJesusChrist.org; sau prin poștă la adresa *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA.

Liahona (termen din Cartea lui Mormon însemnând „busolă" sau „îndrumător") este publicată în albaneză, armeană, bislama, bulgară, cambodgiană, cebuană, chineză, cehă, croată, daneză, olandeză, engleză, estonă, fijiană, finlandeză, franceză, germană, greacă, marshaleză, maghiară, islandeză, indoneziană, italiană, japoneză, kiribati, coreeană, letonă, lituaniană, malgașă, mongolă, norvegiană, polonă, portugheză, română, rusă, samoană, spaniolă, slovenă, suedeză, swahili, tagalog, tahitiană, thai, tongană, ucraineană, urdu și vietnameză. (Frecvența publicării variază de la o limbă la alta.)

© 2020 Intellectual Reserve, Inc. Toate drepturile rezervate. Tipărită în Statele Unite ale Americii.

Informații privind drepturile de autor: Dacă nu se indică nimic altceva, persoanele interesate pot copia materiale din revista Liahona pentru a le folosi în scopuri personale, necomerciale (inclusiv în chemări). Acest drept poate fi revocat în orice moment. Ilustrațiile nu pot fi copiate dacă există restricții în legenda lor. Întrebările legate de drepturile de autor trebuie adresate la Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., FL 13, Salt Lake City, UT 84150, USA; email: cor-intellectualproperty@ChurchofJesusChrist.org.

For Readers in the United States and Canada: October 2020 Vol. 23 No. 5. LIAHONA (USPS 311-480) Romanian (ISSN 1096-5157) is published six times a year (January, April, May, July, October, and November) by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is $4.00 per year; Canada, $4.80 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

CONȘTIENTIZAREA ABUZULUI

În timp ce noi, toți, sperăm ca toată lumea să fie tratată cu respect, unii oameni caută să-i rănească, să-i controleze și să-i manipuleze pe alții. Acest fel de comportament dăunător se numește abuz. Acesta este contrar Evangheliei lui Isus Hristos, care ne învață să ne iubim unul pe altul și să-i tratăm pe alții așa cum am dori să fim noi tratați (vedeți Matei 7:12; Ioan 13:34; Doctrină și legăminte 121:36-37).

ABUZUL ARE UNELE SEMNE CARACTERISTICE. IATĂ CINCI DINTRE ACESTE SEMNE LA CARE TREBUIE SĂ FIM ATENȚI CU SCOPUL DE A AJUTA LA PREVENIREA SAU OPRIREA ABUZULUI.

Victimele sunt, deseori, abuzate de către persoanele pe care le cunosc.

Persoana care abuzează poate fi o rudă sau cineva pe care l-au cunoscut înainte. Aceasta nu înseamnă că trebuie să ne facem griji în legătură cu toate persoanele pe care le cunoaștem, dar putem fi atenți – și să-i învățăm pe copiii noștri să fie atenți – la aceste patru alte semne.

Persoanele care abuzează îi caută, deseori, pe cei vulnerabili.

Persoanele care abuzează îi caută pe cei care nu pot să-și dea consimțământul sau să se apere.

Persoanele care abuzează caută, deseori, să izoleze victimele.

Folosind izolarea sau amenințările, persoanele care abuzează caută, deseori, să împiedice victimele să primească ajutor.

Persoanele care abuzează încep, deseori, prin depășirea limitelor.

Abuzul are loc atunci când se depășesc în mod serios limitele comportamentului și limbajului potrivite față de alții. Persoanele care abuzează pot ignora complet limitele sau pot începe cu mici încălcări ale acestora cu scopul de a zăpăci victima.

Persoanele care abuzează pot căuta, în mod progresiv, să câștige încrederea înainte de a abuza.

Acest lucru este cunoscut drept „manipulare psihologică” și li se întâmplă, deseori, tinerilor și copiilor. Manipularea psihologică poate include cereri pentru petrecerea timpului singuri, încurajarea păstrării secretului, discuții despre subiecte sexuale sau expunerea unui copil la pornografie ori inițierea contactului fizic cu acesta.

IMAGINE CU O FEMEIE, DE NEIL WEBB; ALTE IMAGINI, DE LA GETTY IMAGES

Sakiusa și Salote Maiwiriwiri

Suva, Fiji

Nu-mi venea să cred pacea și fericirea pe care le-am găsit în căminul Maiwiriwiri. În pofida faptului că doi dintre copiii lor au decedat, ei trăiesc, în fiecare zi, cu bucurie și având un scop.

FOTOGRAF LESLIE NILSSON

Salote:

La doi ani după ce fiul nostru Esa a murit de cancer la plămâni, fiica noastră Esalynn a murit de meningită. În templu, am simțit un îndemn puternic să vorbesc cu o soră misionară în vârstă de acolo, care a pierdut, de asemenea, doi copii, cu mulți ani înainte. Ea mi-a spus: „Dacă faci din căminul tău un loc sfânt, poți să simți prezența copiilor tăi acolo”.

Acesta a devenit obiectivul nostru. Tot ce facem este pentru ca al nostru cămin să fie un loc sfânt. Dorim să-i simțim aproape.

Sakiusa:

Experiența pe care am trăit-o pierzându-i pe Esa și Esalynn a făcut, în cele din urmă, ca membrii familiei noastre să se apropie mai mult. Ne sfătuim împreună cu ceilalți copii ai noștri. Participăm la templu ca familie. Ne trăim viața cât de simplu putem și alegem recunoștința în fiecare zi. Când vorbim despre ce înseamnă să fim pecetluiți ca familie în templu, acea pecetluire devine mai reală și plină de înțeles pentru noi. Și, făcând toate acestea, noi *simțim* prezența copiilor noștri.

DESCOPERIȚI MAI MULTE

Descoperiți mai multe despre călătoria plină de credință a lui Sakiusa și Salote, inclusiv mai multe fotografii, în versiunea online sau cea din Biblioteca Evangheliei a acestui articol, pe **ChurchofJesusChrist.org/go/10206**.

Vârstnicul Ronald A. Rasband împărtășește cum ne putem întări căminele pentru a fi locuri pline de dragoste și protecție spirituală pe **ChurchofJesusChrist.org/go/10207.**

Principii ale slujirii

SĂ SLUJIM PRIN INTERMEDIUL **PROGRAMULUI COPIII ȘI TINERII**

Să-i invităm pe alții să progreseze și să-i ajutăm pe parcursul drumului reprezintă esența slujirii.

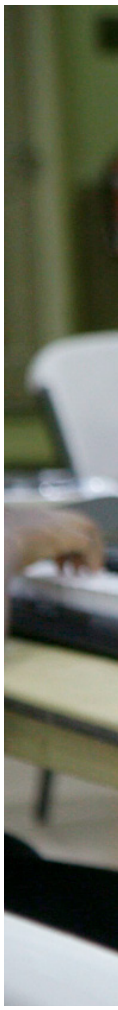

FOTOGRAFIE DE TOM GARNER

Există o mulțime de ocazii de a sluji prin intermediul programului Copiii și tinerii. Poate că aveți copiii sau tinerii dumneavoastră acasă. Poate că sunteți conducător în cadrul programului sau slujiți unor familii cu copii și tineri. Sau, poate, *se întâmplă să cunoașteți* câțiva copii și tineri (cred că am inclus aproape pe toată lumea). Oricare ar fi situația dumneavoastră, există multe moduri de a folosi programul sau principiile sale pentru a binecuvânta viața altora.

Să progresăm împreună

În centrul programului Copiii și tinerii se află concentrarea asupra faptului de a încerca în fiecare zi să devenim mai asemănători Salvatorului, care a slujit perfect. Mulți dintre cei care au participat la program au învățat că, cu cât progresezi mai mult în diferite domenii ale vieții tale, cu atât ești mai bine pregătit să-i ajuți pe alții sau să le slujești.

Dar, cu programul Copiii și tinerii, pentru a-i binecuvânta pe alții nu trebuie să aștepți până când înveți ceva. Actul în sine de a învăța asigură ocazii de a sluji.

Pentru un tânăr băiat pe nume Prophet, care trăiește în Ghana, stabilirea obiectivului în cadrul programului Copiii și tinerii de a învăța să cânte la pian a fost doar începutul. „Este obiectivul meu să-i ajut, de asemenea, pe alți oameni să știe ceea ce învăț eu”, spune Prophet.

Deși nu este încă instructor, obiectivul său a crescut deja și a devenit ceva mult mai mare

decât și-a imaginat el vreodată. Acum sunt 50 de cursanți care iau lecții de pian în casa de întruniri alături de Prophet. Și cine le predă lui Prophet și celorlalți 50 de cursanți? Alexander M. și Kelvin M., amândoi în vârstă de 13 ani. „Vrem să facem fapte bune pentru alți oameni”, spune Kelvin.

Trei zile pe săptămână, cei doi tineri predau lecții elementare de pian, gratuit, tuturor celor care vin să învețe. Lecțiile de pian au și un alt avantaj. Câțiva dintre cursanții care au cunoscut Biserica prin intermediul lecțiilor de pian au studiat mai târziu Evanghelia și au hotărât să fie botezați.

Pe măsură ce facem eforturi să devenim mai buni, putem să le slujim altora invitându-i să se alăture nouă.

FOTOGRAFIE DE ISAAC DARKO-ACHEAMPONG

FOTOGRAFIE DE ALEXANDER K. BOATENG

O rețetă câștigătoare pentru slujire

În calitate de președintă a Societății Primare la nivel de țăruș, Sabrina Simoes Deus Augusto, din Curitiba, Brazilia, a văzut cum aspectele de dezvoltare personală ale programului binecuvântează copiii și tinerii din țărușul său. Dar a văzut, de asemenea, multe posibilități de a folosi ceea ce a învățat despre dezvoltarea personală în cadrul însărcinării sale de soră care slujește.

„Când dezvolt un talent", spune sora Augusto, „pot să folosesc acel talent pentru a binecuvânta o persoană căreia îi slujesc".

Sora Augusto a învățat-o pe una dintre surorile căreia îi este desemnată să-i slujească cum să facă trufe din ciocolată. Acum, acea soră face și vinde trufele pentru a ajuta la suplimentarea venitului familiei sale. „După câteva luni, am fost binecuvântată când o altă soră m-a învățat cum să fac prăjitură cu miere, pe care am putut să o vând", a spus sora Augusto. „Dezvoltarea și împărtășirea talentelor noastre ne poate binecuvânta viața unul altuia și ne poate întări relația în calitate de surori care slujesc." ■

FOTOGRAFIE DE JONAS REBICKI

CUM VĂ POATE AJUTA PROGRAMUL COPIII ȘI TINERII SĂ SLUJIȚI?

1. **Invitați pe alții să participe la programul Copiii și tinerii.**
   Puteți invita familiile tinerilor și copiilor cărora le slujiți să participe la programul Copiii și tinerii. Ei pot fi interesați să participe la activități, dezvoltare personală sau chiar la aspecte ale programului care privesc studiul Evangheliei. (Pentru mai multe informații despre cum să slujiți prin *Vino și urmează-Mă*, vedeți „Să slujim prin *Vino și urmează-Mă*" în numărul din septembrie 2020 al revistei *Liahona*.)
2. **Sprijiniți obiectivele lor.**
   În calitate de frate sau soră care slujește unei familii cu tineri, sunteți în măsură să sprijiniți obiectivele la care pot lucra ei în cadrul programului Copiii și tinerii. În timp ce obiectivele lor sunt personale, dacă știți ce îi interesează, puteți să vă oferiți ajutorul într-o mulțime de moduri. Ați putea găsi accesoriile de artă pe care le caută, sluji în calitate de judecător pentru prăjiturile pe care le fac sau deveni mentor într-un domeniu în care aveți cunoștințe. Știți cum să schimbați uleiul la mașină? Să reparați îmbrăcăminte ruptă? Sunteți expert în interviuri pentru un loc de muncă? Puteți să vă oferiți să împărtășiți cunoașterea sau îndemânările pe care le aveți, dacă ei sunt interesați.
3. **Invitați pe alții să facă parte din dezvoltarea dumneavoastră personală.**
   Dezvoltarea personală nu este rezervată copiilor și tinerilor. Puteți participa și dumneavoastră la program, indiferent de vârsta pe care o aveți. Pe măsură ce veți petrece timp pentru a progresa în domeniile spiritual, social, fizic și intelectual ale vieții dumneavoastră, veți fi mai bine pregătit să le slujiți persoanelor, indiferent pe cine întâlniți. Și, la fel ca Prophet, din Ghana, puteți să-i binecuvântați pe alții invitându-i să participe alături de dumneavoastră, fie că este vorba de a organiza lecții de pian, a participa la lecții de sport sau a învăța o limbă străină împreună.
4. **Faceți din slujire un obiectiv.**
   Gândiți-vă să petreceți timp pentru a sluji în fiecare zi. Aceasta poate însemna să trimiteți un mesaj sau să vizitați pentru a vedea cum merg lucrurile ori să stabiliți o întâlnire. Poate include să rezervați timp pentru a trece în calendar zilele de naștere ale celor cărora le slujiți sau să-i urmăriți pe rețelele de socializare pentru a afla de ce sunt interesați sau ce au făcut în ultima vreme. Chiar și faptul de a rezerva cinci minute pentru a vă gândi la lucrurile de care are nevoie altă persoană poate să conducă la idei inspirate care să aducă o schimbare.

UNUL CÂTE UNUL

„O caracteristică a Bisericii adevărate și vii a Domnului va fi mereu efortul organizat și îndrumat de a sluji fiecărui copil în parte al lui Dumnezeu și familiei sale. Deoarece este Biserica Sa, noi, în calitate de slujitori ai Săi, vom sluji fiecăruia în mod individual, la fel cum a făcut El."

Președintele Russell M. Nelson, „Să slujim cu puterea și autoritatea lui Dumnezeu", *Liahona*, mai 2018, p. 69.

ÎMPĂRTĂȘIȚI EXPERIENȚELE DUMNEAVOASTRĂ

Trimiteți-ne experiențele pe care le-ați avut când le-ați slujit altora sau când vi s-a slujit. Accesați liahona.ChurchofJesusChrist.org și apăsați pe „Submit an Article or Feedback".

APOSTOLI ÎMPĂRTĂȘESC

mesaje de speranță

Ca urmare a răspândirii virusului în întreaga lume, oficialii interzic adunările publice și implementează măsuri de carantină. Se închid școli, conducătorii ecleziastici anulează adunările din biserici iar cei care ies din casă trebuie să poarte măști pentru protecție.

În anul 1919, pandemia devastatoare de gripă, care a început cu un an înainte, avea să ia zeci de milioane de vieți.[1] Noul profet al Bisericii, președintele Heber J. Grant (1856-1945), a fost pus deoparte în luna noiembrie a anului 1918, dar nu a fost susținut decât în luna iunie a anului 1919, deoarece Conferința Generală din luna aprilie a fost amânată.

În timpul slujirii sale, care a urmat acelor vremuri de încercare și a altora care au succedat, președintele Grant a oferit un sfat care este potrivit zilelor noastre, când a spus: „Am venit pe acest pământ pentru a dobândi cunoaștere, înțelepciune și experiență, pentru a învăța lecții, a suferi dureri, a îndura ispite și a dobândi victorii ale vieții muritoare”. Din cunoștințele pe care le-a dobândit în urma experienței personale dificile, dânsul a adăugat: „Știu că, în ceasul adversității, sfinții din zilele din urmă sunt atât de alinați, binecuvântați și consolați, cum nu este niciun alt popor!”[2].

În „ceasul adversității” noastre cu noul coronavirus, suntem alinați și consolați de Evanghelia restaurată a lui Isus Hristos. Cunoașterea noastră că Tatăl Ceresc Își iubește copiii și că a chemat profeți și apostoli în zilele noastre pentru a ne îndruma prin furtunile din viața muritoare este o mare binecuvântare.

Conducători ai Bisericii oferă sfaturi despre faptul de a rămâne aproape de Dumnezeu, a sluji cu dragoste și a merge înainte cu răbdare în timpul pandemiei.

FOTOGRAFII DE LA GETTY IMAGES

Închiderea templelor „oferă o ocazie minunată de a afla mai multe despre cercetarea istoriei familiei, indexare și cum să pregătim multe, multe nume pentru ziua în care ușile templului se vor deschide din nou”
– vârstnicul David A. Bednar.

Din sfaturile împărtășite în timpul interviurilor recente, mai mulți membri ai Cvorumului celor Doisprezece Apostoli ne amintesc că putem simți bucurie și privi spre viitor cu speranță, indiferent de ceea ce se întâmplă în jurul nostru.[3]

Lucrarea merge înainte

Vârstnicul Bruce R. McConkie (1915-1985) a asemănat odată Biserica cu „o mare caravană” care merge înainte în pofida opoziției.[4] Vârstnicul David A. Bednar atribuie înaintarea fermă a caravanei pregătirii inspirate a Bisericii și istoriei acesteia în ceea ce privește adversitatea.

„«Nicio mână nesfințită nu poate să oprească lucrarea din progres» [5], și nicio pandemie nu va opri această lucrare din progres”, a spus dânsul. „În mijlocul tuturor încercărilor cu care ne confruntăm acum din cauza acestui virus, lucrarea merge înainte… Nu știm cât va dura, dar vom birui. Și este posibil să nu ne reluăm modul de viață anterior exact așa cum îl știam, dar multe dintre acele adaptări și schimbări vor fi pozitive.”

Vârstnicul Quentin L. Cook a spus că pregătirea inspirată a Bisericii include exemple de actualitate, precum punerea accentului pe respectarea zilei de sabat, întărirea cvorumurilor Preoției lui Melhisedec și structurilor Societății de Alinare, trecerea la slujire și introducerea programului *Vino și urmează-Mă*, prezentările video din Cartea lui Mormon și programul Copiii și tinerii.

„Vom privi înapoi la această perioadă ca fiind un moment fundamental de pregătire și nu doar ceva ce trebuia să îndurăm”, a spus dânsul.

Președintele M. Russell Ballard, președintele în exercițiu al Cvorumului celor Doisprezece Apostoli, este de aceeași părere. În pofida închiderii temporare a templelor și a caselor de întruniri, membrii Bisericii au instrumentele spirituale de care au nevoie pentru a continua să meargă înainte.

Președintele Ballard își amintește cum s-a simțit când s-a întors acasă de la biserică în data de 7 decembrie 1941, pentru a afla că Pearl Harbor a fost atacat și că Statele Unite erau pe punctul de a intra în al Doilea Război Mondial. Precum mulți oameni în zilele noastre, dânsul s-a îngrijorat cu privire la viitor și s-a întrebat dacă viitorul său avea să fie pierdut.

„Dar nu s-a întâmplat astfel”, a spus dânsul. La fel cum oamenii liberi ai lumii au câștigat acel război, tot așa va câștiga lumea războiul împotriva coronavirusului. „Totul va fi bine dacă ne vom întoarce inima către Tatăl nostru din Cer și vom privi către El și către Salvator ca fiind Mântuitorul întregii omeniri”, a spus dânsul.

Un alt mod prin care Biserica merge înainte este prin eforturile misionare, care se adaptează condițiilor schimbătoare ale lumii. Vârstnicul Dieter F. Uchtdorf a spus despre conducătorii Bisericii că au studiat noi modalități de împărtășire a Evangheliei înainte ca virusul COVID-19 să înceapă să perturbe munca misionară. Această perturbare a inclus întoarcerea a mii de misionari în țările lor de origine, eliberarea unora dintre ei mai devreme și redesemnarea altora.

„COVID-19 ne-a accelerat foarte mult gândirea despre acest lucru și ne-a deschis ochii”, a spus dânsul. Drept urmare, mijloacele tehnice și rețelele de socializare deschid acum uși care anterior au

FOTOGRAFIE DE WELDEN C. ANDERSEN

fost închise de comunități îngrădite și case și blocuri inaccesibile.

„Munca misionară va continua să meargă înainte în pofida pandemiei", a adăugat vârstnicul Uchtdorf. „Continuăm să învățăm cum să îmbunătățim munca misionară acum și pentru viitor. Domnul a promis să grăbească lucrarea Sa pentru binecuvântarea tuturor copiilor lui Dumnezeu (vedeți Doctrină și legăminte 88:73). Simt că suntem chiar în mijlocul acestui proces în timp ce trăim în aceste vremuri de încercare. Misionarii noștri prețioși sunt pionierii zilelor noastre, creând o nouă cale prin care împărtășesc mesajul Evangheliei în moduri noi, potrivite circumstanțelor noastre, astfel încât Biserica lui Isus Hristos să continue să «se [rostogolească] până la marginile pământului»" (Doctrină și legăminte 65:2).

Noile ocazii de împărtășire a Evangheliei nu sunt singurele lucruri care se deschid. De asemenea, se deschid inimi deoarece vremurile dificile fac adesea ca oamenii să devină umili și să se îndrepte către Dumnezeu, a spus vârstnicul D. Todd Christofferson.

„Ei au mintea mai deschisă pentru a gândi: «Poate că am nevoie de ceva mai mult decât contul meu bancar. Poate că viața înseamnă mai mult decât ceea ce am trăit»", a spus dânsul.

Vârstnicul Christofferson încurajează membrii Bisericii să caute ocazii misionare, precum împărtășirea de mesaje și meme despre Evanghelie prin intermediul rețelelor de socializare, comunicarea cu misionarii cu timp deplin despre înfrățirea persoanelor cărora le predau online și faptul de a rămâne în contact cu persoane cu care nu se pot întâlni des.

Distanțarea socială și distanțarea spirituală

Un alt mod prin care Biserica merge înainte este prin răspunsul spiritual al sfinților din zilele din urmă la încercările temporale, precum COVID-19. Pentru protecția noastră fizică, mărim distanța fizică față de alții, dar, pentru protecția noastră spirituală, ne apropiem mai mult de Tatăl nostru din Cer și de Fiul Său. Pandemia COVID-19 a oferit multor membri ai Bisericii mai multe ocazii de a-și spori protecția spirituală urmând sfatul președintelui Russell M. Nelson de a-L asculta pe Domnul.

„Tatăl nostru știe că, atunci când suntem înconjurați de nesiguranță și teamă, ceea ce ne va ajuta cel mai mult este să-L ascultăm pe Fiul Său", a spus președintele Nelson în cadrul Conferinței Generale din luna aprilie a anului 2020. Dânsul a adăugat: „Pe măsură ce căutăm să fim ucenici ai lui Isus Hristos, acțiunile noastre de *a-L asculta* trebuie să fie făcute cu intenție. Este nevoie de o acțiune conștientă și consecventă pentru a ne umple viața de zi cu zi cu ale Sale cuvinte, învățături și adevăruri"[6].

Deși nu privim cu entuziasm suspendarea adunărilor Bisericii, închiderea templelor sau pierderea locurilor de muncă, faptul de a petrece mai mult timp acasă ne oferă o șansă de a ne „[trezi] la Dumnezeu" (vedeți Alma 5:7), a spus vârstnicul Cook. „Poate că evenimentele recente pot fi un ceas deșteptător spiritual care să ne ajute să ne concentrăm asupra acelor lucruri care contează cel mai mult. Dacă este așa, va fi o mare binecuvântare în această perioadă să ne concentrăm asupra lucrurilor pe care le putem perfecționa în viața noastră și asupra modului în care putem binecuvânta viața altora în timp ce ne trezim la Dumnezeu și înaintăm pe cărarea legămintelor."

Vârstnicul Jeffrey R. Holland a adăugat: „Astfel de vremuri ne invită să privim în sufletul nostru pentru a vedea dacă ne place ceea ce vedem. Atunci [ne] gândim la cine suntem [noi] cu adevărat și ce contează cu adevărat".

Astfel de vremuri ne invită, de asemenea, să ne mărim credința, slujirea și recunoștința,

îndemnându-ne să „ne gândim la dependența noastră de Dumnezeu și la binecuvântările pe care le primim de la El și care, de foarte multe ori, considerăm că ni se cuvin”, a spus vârstnicul Holland. „Îi datorăm Tatălui nostru din Cer să fim mai recunoscători, să mulțumim mai mult și să fim mai dornici să ne amintim câte probleme sunt rezolvate datorită lui Dumnezeu, îngerilor, promisiunilor primite prin legământ și rugăciunii.”

În centrul recunoștinței noastre este binecuvântarea de a ne aminti „cât de bun a fost Domnul cu copiii oamenilor de la crearea lui Adam și chiar până [în acest timp]” (Moroni 10:3). Membrii Cvorumului celor Doisprezece au spus că, de fiecare dată când ni se cere să rămânem acasă, putem urma exemplul lui Nefi și Alma, amintindu-ne că El „[în care ne-am] pus nădejdea”, Salvatorul Isus Hristos, „iar [ne] va elibera” (2 Nefi 4:19; Alma 36:27). Și ne putem aminti, după cum ne-a învățat apostolul Pavel, că nimic nu ne poate „despărți pe noi de dragostea lui Hristos” (vedeți Romani 8:35).

Domnul Isus Hristos este „adăpostul [nostru suprem]” (vedeți Psalmii 61:1-4), a spus vârstnicul Holland. „Orice altceva s-ar întâmpla, nu vom fi niciodată despărțiți de dragostea Salvatorului și de tovărășia Sa, chiar dacă nu o recunoaștem la momentul respectiv. Spiritul nu este blocat de un virus sau de granițele naționale sau de previziuni medicale.”

„Să facem lucruri bune”

Recent, în timp ce citea un raport întocmit de un comitet al Bisericii, vârstnicul Christofferson s-a îngrijorat de efectele pe care „izolarea forțată” le poate avea asupra membrilor singuri ai Bisericii – în vârstă și tineri.

„Izolarea forțată poate duce la singurătate iar singurătatea poate avea consecințe negative asupra sănătății fizice și psihice”, a spus dânsul. „Pentru a contracara acest lucru, unii specialiști în domeniul sănătății publice recomandă celor care se confruntă cu singurătate să caute modalități de a «face lucruri bune» pentru cineva.”

Sfinții din zilele din urmă pot găsi modalități de a sluji, de a ajuta și de a oferi altora, în special celor care sunt singuri, a spus vârstnicul Christofferson, iar membrii singuri care slujesc altora își pot reduce sentimentele de izolare.

„Concentrați-vă asupra slujirii”, a spus dânsul. „Putem face multe lucruri unii pentru alții pentru a avea un sentiment de apartenență și fraternitate. Aceasta este o perioadă în care cvorumul vârstnicilor și Societatea de Alinare pot fi cu adevărat uniți și pot oferi ceea ce doar ei sunt organizați în mod unic să facă.”

Și, decât să trimiteți mesaje text întotdeauna unei persoane, dânsul a sugerat: „Cred că este mai bine să sunăm pe cineva folosind acea tehnică veche numită telefon. Sunați pentru a discuta și a interacționa. Permiteți-le să audă un glas”.

Eforturile mici de a ajuta pe alții pot aduce o mare schimbare, luminând ziua cuiva în moduri pe care nu le știm. „Slujirea noastră este necesară când oamenii sunt atât de izolați”, a spus vârstnicul Cook.

Vârstnicul Holland a sugerat: „Ar trebui să ne dedicăm o anumită parte a zilei să comunicăm cu cei care au nevoie să fie întăriți. Desigur, și noi

Eforturile mici de a ajuta pe alții pot aduce o mare schimbare, luminând ziua cuiva în moduri pe care nu le știm. „Slujirea noastră este necesară când oamenii sunt atât de izolați”
– vârstnicul Quentin L. Cook.

suntem întăriți dacă facem acest lucru, așadar toată lumea este «[înălțată]» (3 Nefi 27:14, 15), după cum a spus Salvatorul că a fost trimis pe pământ să facă”.

Un alt mod prin care ne putem înălța pe noi înșine și pe alții este să ne pregătim pentru ziua în care se vor redeschide templele. Închiderea templelor – fie din cauza pandemiei, fie pentru renovări sau curățenie – „oferă o ocazie minunată de a afla mai multe despre cercetarea istoriei familiei, indexare și cum să pregătim multe, multe nume pentru ziua în care ușile templului se vor deschide din nou”, a spus vârstnicul Bednar.

Indiferent dacă templele sunt deschise sau închise, a adăugat vârstnicul Bednar, membrii Bisericii se pot strădui să fie demni și să dețină o recomandare pentru templu valabilă.

Lecții pe care Domnul dorește să le învățăm

După cum a subliniat vârstnicul Bednar, deși nimeni nu ar alege să treacă prin pandemia COVID-19, totuși, o urgie din zilele din urmă este asupra noastră.

„Cu perspectiva eternă pe care o oferă Evanghelia restaurată și harul care vine din ispășirea Salvatorului, putem învăța lecții din adversitatea din viața muritoare, care ne pregătesc pentru binecuvântările eternității”, a spus dânsul. „Trebuie să ne rugăm. Trebuie să căutăm. Trebuie să cerem. Trebuie să avem ochi pentru a vedea și urechi pentru a auzi. Dar putem fi binecuvântați în moduri remarcabile să învățăm lecții care ne vor binecuvânta acum și pentru totdeauna.”

Având un impact devastator asupra familiilor din întreaga lume, COVID-19 i-a învățat pe oameni să arate mai multă grijă față de alții, a spus președintele Ballard.

„Ne dăm seama cât de prețioase sunt familiile noastre, cât de prețioși sunt apropiații noștri și cât de prețioși sunt membrii Bisericii noastre”, a spus dânsul. „Sunt lecții pe care le învățăm acum și care ne vor face oameni mai buni.”

Și când actuala furtună trece, la ce ne putem aștepta? Mai multe încercări de acest fel, a spus vârstnicul Uchtdorf. Copiii lui Dumnezeu din cadrul Bisericii și din afara ei vor continua să se confrunte cu încercări.

„Trăim într-o perioadă în care avem nevoie să învățăm”, a spus dânsul. Iar cea mai importantă lecție pe care o putem învăța este că răspunsul la încercările care vor urma este și răspunsul la actuala încercare: Evanghelia lui Isus Hristos.

Deoarece sfinții din zilele din urmă au Evanghelia restaurată a lui Isus Hristos, a spus vârstnicul Holland, ei pot învăța să fie pozitivi și optimiști, făcând tot posibilul și având încredere în cuvintele Domnului când a spus: „Să facem cu voioșie toate lucrurile care stau în puterea noastră; și atunci, putem sta neclintiți, cu cea mai mare siguranță, pentru a vedea salvarea lui Dumnezeu și brațul Său dezvăluit” (Doctrină și legăminte 123:17).

„Există foarte multe lucruri pentru care să ne bucurăm în timp ce ne perfecționăm credința, avem mai multă încredere în Domnul și vedem miracolul izbăvirii Sale”, a spus vârstnicul Holland. ■

NOTE

1. Vedeți William G. Hartley, „The Church Grows in Strength”, *Ensign*, sept. 1999, p. 35.
2. *Teachings of Presidents of the Church: Heber J. Grant* (2002), p. 49, 48.
3. Vedeți Russell M. Nelson, „Bucurie și supraviețuire spirituală”, *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2016, p. 82.
4. Bruce R. McConkie, „The Caravan Moves On”, *Ensign*, nov. 1984, p. 85.
5. Joseph Smith, în *History of the Church*, 4:540.
6. Russell M. Nelson, „Ascultă-L!” *Ensign* sau *Liahona*, mai 2020, p. 89.

IMAGINE DE LA GETTY IMAGES

Inimi străpunse de răni adânci – Să înțelegem abuzul în familie

Tipare nesănătoase de comportament se pot dezvolta în orice relație. Recunoașterea lor poate dezvălui abuzul sau îl poate opri înainte să înceapă.

Jason B. Whiting, doctor în psihologie
Universitatea Brigham Young, Școala pentru Viața de Familie

Recent, am fost sunat de un tată cu inima frântă. Fiica sa, Jenna (numele au fost schimbate) era plecată la facultate și se afla într-o relație nouă care avansa rapid. Prietenul ei, Jake, insista să se căsătorească și limita comunicarea Jennei cu părinții ei. Jenna le-a cerut scuze, punând faptul pe seama dragostei puternice a lui Jake și dorinței lui de a petrece timp în cuplu.

Membrii familiei Jennei s-au îngrijorat când au descoperit că Jake avea o fostă soție și un copil de care nu-i spusese Jennei. Ei au sunat-o pe fosta soție, care a spus că Jake se înfuria ușor și era gelos. Când Jake a aflat, s-a înfuriat. El a spus că părinții Jennei doreau să dețină controlul și a amintit de un moment în care au dezaprobat o glumă sarcastică pe care Jake a făcut-o despre inteligența Jennei. În mod ironic, Jake a insistat ca Jenna să ia propriile hotărâri fără să mai vorbească cu ei. Părinții Jennei au fost disperați când ea nu le-a mai răspuns la telefoane și la mesaje.

Toată lumea dorește să aibă o familie fericită, dar, chiar și atunci când oamenii încearcă să trăiască conform Evangheliei, relațiile pot deveni dureroase. Unele încercări sunt rezultatul neînțelegerilor și divergențelor obișnuite în familii. Cu toate acestea, în căminele sănătoase, oamenii își cer scuze pentru comportamentul lor necorespunzător și repară rupturile, în timp ce, în situațiile nesănătoase, există tipare continue de asprime sau purtare urâtă care devine abuzivă.

Abuzul în familie și Evanghelia

„Voi ați frânt inimile blândelor voastre neveste și ați pierdut încrederea copiilor voștri” (Iacov 2:35).

Abuzul constă în acțiuni care intenționează să rănească sau să controleze. Constă într-o mulțime de comportamente care pot include neglijarea, manipularea, critica verbală și violența fizică sau sexuală.[1] Din păcate, comportamentele abuzive sunt obișnuite, unii eruditi estimând că aproximativ un sfert dintre copiii din lumea întreagă sunt abuzați fizic, sexual sau emoțional.[2] Adulții au, de asemenea, rate înalte de persecutare, aproximativ una din 4 femei și unul din 10 bărbați fiind supuși violenței fizice din partea unui soț sau a unei soții.

Abuzul poate avea loc în orice relație și atât bărbații, cât și femeile pot comite abuz. Cu toate acestea, este

FOTOGRAFII FOLOSITE NUMAI ÎN SCOPURI ILUSTRATIVE; AU POZAT MODELE

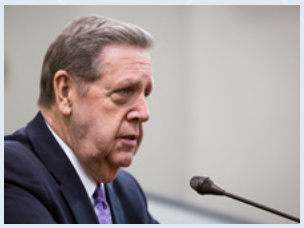

„Glasul care depune o mărturie profundă, rostește rugăciuni fierbinți și cântă imnurile Sionului poate fi același glas care ocărăște și critică, stânjenește și înjosește, produce dureri și distruge spiritul propriu și al altora prin acestea. «Din aceeași gură iese și binecuvântarea și blestemul», se întristează Iacov. «Nu trebuie să fie așa, frații mei [și surorile mele]» [Iacov 3:10]."

Vârstnicul Jeffrey R. Holland, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, „Limba îngerilor", *Liahona*, mai 2007, p. 16.

mai probabil ca bărbații să dorească să dețină controlul și să comită violențe fizice și sexuale grave și este mai probabil ca femeile să fie terorizate, dominate sau rănite foarte rău de un soț.[3]

Abuzul rănește sufletul atât al agresorului, cât și al victimei și este contrar învățăturilor Salvatorului. Profeții din zilele noastre au declarat că cei „care abuzează de partener sau de copii… vor da socoteală într-o bună zi în fața lui Dumnezeu"[4]. Cei care săvârșesc abuzuri deseori ignoră sau exploatează principiile Evangheliei. De exemplu, am consiliat un cuplu în care soțul avea relații sentimentale cu alte femei și pierdea la jocuri de noroc economiile familiei, dar, în loc să-și ceară iertare, el exercita presiuni asupra soției sale ca să-l ierte și insista că ea comitea un „păcat mai mare" dacă nu-l ierta. El desconsidera durerea ei și pretindea că era corect în fața lui Dumnezeu pentru că, în caz contrar, nu ar fi fost lucrător în templu. Când soția lui a vorbit cu conducători ai Bisericii, el a diminuat importanța trădărilor lui și a exagerat îngrijorările ei spunând că era depresivă. Soțul respingea „principiile… respectului, dragostei [și] milei"[5] și abuza de soția lui. Eforturile ei de a trăi conform principiilor Evangheliei nu puteau rezolva o problemă pe care el o crea. Fiecare dintre noi poate ceda în fața comportamentelor nesănătoase. Există anumite caracteristici comune tuturor tipurilor de abuz, și cu cât sunt mai grave și mai frecvente, cu atât relațiile vor fi mai puțin sănătoase. Există cinci tipare tipice de abuz care vă pot ajuta să recunoașteți comportamentele nesănătoase pe care le manifestați dumneavoastră sau alte persoane.

1. Cruzimea

„Se slujesc de limbile lor ca să înșele; sub buze au venin de aspidă; gura le este plină de blestem și de amărăciune" (Romani 3:13-14).

Un bărbat a venit la mine la terapie împotriva dorinței soției sale, care își bătea joc de el pentru că avea „nevoie de ajutor". La biserică, ea era prietenoasă și devotată, dar, acasă, aerul ei de superioritate răutăcioasă ustura ca lovitura unui bici. Ea critica venitul lui și numea cariera lui de profesor „slujbă de fete". Ea i-a spus fiului ei: „Sper că nu vei ajunge un incapabil ca tatăl tău" și își petrecea fiecare zi conversând la telefon cu mama ei vorbindu-și amândouă de rău soții. Oamenii care critică se simt justificați să provoace durere și „le place să-i vadă pe alții suferind"

DESCOPERIȚI MAI MULTE

Conducătorii pot găsi ajutor când se confruntă cu probleme privind abuzul accesând LCR (Resursele conducătorului și ale funcționarului) pe *ChurchofJesusChrist.org*. Toți conducătorii și învățătorii copiilor sau tinerilor trebuie să finalizeze instruirea „Protejarea copiilor și a tinerilor" într-o lună de când sunt chemați. Instruirea poate fi găsită la *ChurchofJesusChrist.org/callings/church-safety-and-health*.

(Doctrină și legăminte 121:13). Acești membrii ai familiei încalcă poruncile Salvatorului de a „nu [judeca]” și a „nu [osândi]” (Luca 6:37) în timp ce ei bagatelizează, arată dezgust sau spun cuvinte grele.

2. Înșelăciunea

„Ești posedat de un spirit mincinos; și ai alungat Spiritul lui Dumnezeu” (Alma 30:42).

Înșelăciunea este foarte des întâlnită în abuz și cei care o practică își minimalizează acțiunile, dau vina pe alții și denaturează cuvintele. Aceasta zăpăcește victimele, după cum a descris situația una dintre participantele la cercetările mele: „[Soțul meu] obișnuia să se enerveze foarte tare și, apoi, își cerea iertare și spunea: «Ei bine, oricum e doar vina ta»… și continua tot așa până când am început să cred”[6]. Această negare a realității altei persoane este numită abuz psihologic și lasă victimele confuze și nesigure de amintirile și părerile lor. La fel ca alte forme de înșelăciune, abuzul psihologic este folosit pentru a manipula conversațiile și a susține ceva înșelător.

Cei care îi abuzează pe alții neagă cu fermitate că ei rănesc și, deseori, vor pretinde că ei sunt victime. Când Jenna și-a exprimat îngrijorarea în legătură cu faptul că Jake îi critica părinții, el s-a înfuriat și a spus că ea îl „insulta”. Jake era printre „aceia care strigă păcătuire… și sunt copiii nesupunerii” ei înșiși (Doctrină și legăminte 121:17). El nu numai că a promovat povestea sa falsă, ci a și fost ofensat de adevăr.[7]

3. Scuzele

„Recunoaște-ți greșelile și răul pe care le-ai făcut” (Alma 39:13).

O persoană umilă are sentimente de regret când îi rănește pe alții, se pocăiește și îndreaptă lucrurile. O persoană care este abuzivă se împotrivește chemării conștiinței de a-și cere scuze. Unul dintre participanții la cercetarea mea și-a amintit: „Mă simțeam oribil pentru că am abuzat-o fizic și, apoi, mă gândeam că nu s-ar fi întâmplat dacă și-ar fi ținut gura”. „Întristarea [lui] nu era pentru pocăință” (Mormon 2:13), ci a fost ignorată cu mânie înverșunată și învinovățire.

În cadrul terapiei, i-am spus odată unei soții că nu am văzut-o niciodată să arate întristare după voia lui Dumnezeu pentru anii în care și-a criticat soțul. Răspunsul ei nu a exprimat regret, ci supărare: „Minunat, iată încă un lucru pe care nu-l fac!”. Persoanele abuzive resping responsabilitatea, sunt țâfnoase și se apără. Sunt jignite cu ușurință de lucruri mici.

4. Mândria

„În smerenie fiecare să privească pe altul mai presus de el însuși” (Filipeni 2:3).

Mândria include îndreptățirea și egocentrismul. Un bărbat striga la soția și copiii săi de fiecare dată când credea că nu îl „respectau”. Dacă părerea lor nu era în acord cu a lui, ei îl „subminau” sau „nu erau supuși”. Mândria este competitivă și concentrată asupra puterii și câștigului. În contrast, o familie sănătoasă este cooperantă, acolo unde există un echilibru de corectitudine și membrii ei „se [poartă] cu dreptate față de [ceilalți]” (4 Nefi 1:2). Soțul și soția trebuie să fie parteneri egali[8], fiecare să aibă un cuvânt de spus și toate părerile trebuie să fie prețuite.

5. Controlul

„Când încercăm… să exercităm nedrept controlul, sau stăpânirea sau constrângerea asupra sufletelor copiilor oamenilor… cerurile se retrag” (Doctrină și legăminte 121:37).

Deși prețuim libertatea de a alege, este surprinzător cât de des membrii familiei își spun unii altora cum să gândească, să simtă și să acționeze. Unii exercită controlul chiar prin intimidare, rușine, retragerea sentimentelor de iubire sau amenințări. Un soț avea așteptări foarte rigide ca soția lui să prepare micul dejun în fiecare zi la o oră fixă, să răspundă la anumite pretenții intime și să îl asculte în ceea ce privește „îngrijorările” lui, care, de obicei, implicau modul în care ea putea să se îmbunătățească. Îi controla cheltuielile și se înfuria dacă ea nu răspundea rapid la mesajele lui.

O mamă își exprima cu regularitate dezamăgirea față de fiica ei adolescentă de fiecare dată când fata era tristă sau nu se ridica la înălțimea standardelor mamei ei. Dacă așteptările ei nu erau îndeplinite sau dacă soțul ei își exprima îngrijorările, ea trata pe toată lumea cu răceală și indiferență.

Speranță și vindecare

„Ți-am auzit rugăciunea, și ți-am văzut lacrimile. Iată că te voi face sănătos” (2 Împărați 20:5).

Cu toate că abuzul frânge inimi, schimbarea este întotdeauna posibilă. Victimele pot avea acces la resurse care să le ofere ajutor spiritual și profesional și pot căuta puterea ispășirii Salvatorului pentru a le vindeca

rănile. Pentru a găsi ajutor, accesați **abuse.ChurchofJesusChrist .org.**

Persoanele care au fost abuzive trebuie să se pocăiască și să caute ajutor. Acest lucru necesită ca ele să „[coboare] până în adâncurile umilinței” (3 Nefi 12:2) și să accepte deplina responsabilitate pentru comportamentul lor. Schimbarea implică mai mult decât promisiuni pe termen scurt și acțiuni de suprafață. Durerea pocăinței profunde sfâșie sufetul și unii nu vor dori să treacă prin aceasta, ceea ce face ca victimele să fie nevoite să ia hotărâri dificile pentru a se proteja.[9]

Tatăl nostru Ceresc este îngrijorat pentru noi, la fel ca tatăl îndurerat care m-a sunat în legătură cu fiica sa. Dragostea lui Dumnezeu este „mare, ca o veșnicie” (Moise 7:41) și El suferă profund când copiii Săi se rănesc unul pe celălalt. Vorbind blând cu Enoh, El Se plânge: „Aceștia care sunt frații tăi; ei sunt opera mâinilor Mele… și… le-am dat porunca să se iubească unul pe altul… dar iată, ei sunt fără afecțiune și ei își urăsc propriul lor sânge” (Moise 7:32–33). Este plâns în cer și pe pământ când trupurile și sufletele sunt rănite. Cu toate acestea, cu umilință, cu puterea lui Dumnezeu și cu ajutor profesional când este necesar, este posibil să oprim comportamentul dăunător și să creăm un cămin al demnității, siguranței și dragostei. ■

NOTE

1. Pentru mai multe informații privind violența fizică, vedeți abuse.ChurchofJesusChrist.org. Pentru mai multe informații privind abuzul sexual și violența sexuală, vedeți Benjamin M. Ogles, „Agency, Accountability, and the Atonement of Jesus Christ: Application to Sexual Assault” (adunare de devoțiune desfășurată la Universitatea Brigham Young, 30 ian. 2018), speeches.byu.edu; și Chieko N. Okazaki, „Healing from Sexual Abuse” (conferință susținută la Universitatea Brigham Young, 23 oct. 2002).
2. Vedeți Maryam Ajilian Abbasi, Masumeh Saeidi, Gholamreza Khademi, Bibi Leila Hoseini, Zahra Emami Moghadam, „Child Maltreatment in the World: A Review Article”, *International Journal of Pediatrics*, vol. 3, nr. 1 (2014), p. 353-365.
3. Vedeți Hamby, S., „Current controversies: Are women really as violent as men? The «gender symmetry' controversy»” în Claire M. Renzetti, Jeffrey L. Edleson, și Raquel Kennedy Bergen, *Sourcebook on Violence Against Women*, a 3-a ediție (2018), p. 78-82.
4. „Familia: proclamație oficială către lume”, *Liahona*, mai 2017, p. 145; vedeți, de asemenea, abuse.ChurchofJesusChrist.org.
5. „Familia: proclamație oficială către lume”.
6. Jason B. Whiting, Megan Oka, și Stephen T. Fife, „Appraisal distortions and intimate partner violence: Gender, power, and interaction”, *Journal of Marital and Family Therapy* (2012), supliment: 1:113-149.
7. Pentru alte exemple scripturale privind neacceptarea adevărului, vedeți Ioan 3:19-21; Faptele apostolilor 7:54; 2 Nefi 1:25-26; și 2 Nefi 4:13.
8. Vedeți „Familia: proclamație oficială către lume”; vedeți, de asemenea, H. Burke Peterson, „Unrighteous Dominion”, *Ensign*, iul. 1989, p. 6-11, pentru mai multe informații în ceea ce privește doctrina egalității și întrebări la care să vă gândiți privind relațiile pecetluite prin legământ.
9. Cei care se află în relații abuzive trebuie să facă, deseori, alegeri pentru a-și proteja propria siguranță sau pe a altora, precum și pentru a hotărî dacă este nevoie să stabilească limite sau să restricționeze interacțiunile cu cei care îi rănesc. Președintele James E. Faust (1920-2007) a vorbit despre această situație dificilă când cineva este prins în capcana unei „[relații prelungite] și aparent fără ieșire care distruge demnitatea unei persoane ca ființă umană” („Să vă îmbogățiți căsnicia”, *Liahona*, apr. 2007, p. 3); pentru mai multe informații și opțiuni, vedeți, de asemenea, secțiunea „Help for Victims” a site-ului Bisericii privind prevenirea abuzului.

DESCOPERIȚI MAI MULTE

Pentru a găsi informații suplimentare și alte resurse utile sau pentru a contacta specialiști, vizitați site-ul Bisericii privind abuzul pe *abuse.ChurchofJesusChrist .org*.

Pentru a învăța mai multe despre cum să ajutați victimele, citiți secțiunea laterală „Cum pot să ajut? Pentru prieteni și conducători” în versiunea digitală a acestui articol pe liahona .ChurchofJesusChrist.org sau în aplicația Biblioteca Evangheliei.

RESURSE PENTRU CONDUCĂTORI

Conducătorii care devin conștienți de abuzuri în care sunt implicați minori în calitate de victime sau martori trebuie să contacteze linia telefonică pentru ajutor a Bisericii, care se găsește accesând *counselingresources.ChurchofJesusChrist.org*.

ILUSTRAȚII DE MICHAL DZIEKAN

Vârstnicul Lawrence E. Corbridge
membru emerit Cei Șaptezeci

STAȚI PE STÂNCA REVELAȚIEI

Clădindu-ne temelia pe stânca revelației, putem să găsim răspunsuri la cele mai importante întrebări.

Ca parte a unei însărcinări pe care am îndeplinit-o, acum câțiva ani, în calitate de autoritate generală, am citit multe materiale antagoniste Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă, profetului Joseph Smith, Cărții lui Mormon și evenimentelor restaurării. De când acea însărcinare s-a schimbat, nu m-am mai întors la acea mlaștină.

Citirea acelor materiale mi-a lăsat întotdeauna un sentiment de tristețe și, într-o zi, acea stare de întuneric m-a inspirat să scriu un răspuns parțial tuturor acelor afirmații antagoniste. Doresc să vă împărtășesc unele dintre gândurile pe care le-am consemnat în acea zi și, cum ceea ce am scris a fost în folosul meu, sper că vă va ajuta și pe dumneavoastră.

Vom dăinui noi pentru totdeauna?

Profetul Daniel a spus că, în ultimele zile, „Dumnezeul cerurilor va ridica o împărăție, care nu va fi nimicită niciodată, și care nu va trece sub stăpânirea unui alt popor. Ea va sfărâma și va nimici toate acele împărății, și ea însăși va dăinui veșnic” (Daniel 2:44).

Împărăția lui Dumnezeu este Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă. Ea „va dăinui veșnic”. Întrebarea este, vom dăinui dumneavoastră și cu mine sau „[ne vom duce]” (Ioan 6:67)? Și dacă ne vom duce, unde ne vom duce?

Minciuna este un semn al zilelor noastre

Când Domnul a descris semnele venirii Sale și sfârșitul lumii, El a menționat multe lucruri, inclusiv războaie și zvonuri de războaie, națiuni ridicându-se împotriva altor națiuni, foamete, boli, cutremure de pământ și multe alte semne, inclusiv acesta: „Pentru că, în acele zile [în aceste zile], se vor ridica Hristoși falși și profeți falși și vor arăta semne și minuni mari, pentru a înșela, în măsura în care va fi posibil, chiar pe aceia aleși, care sunt aleși potrivit legământului" (Joseph Smith – Matei 1:22; vedeți, de asemenea, Matei 24:24).

Nu sunt sigur de tot ceea ce implică expresia „pentru a înșela, în măsura în care va fi posibil, chiar pe aceia aleși", dar cred că înseamnă, cel puțin, că fiecare va fi încercat în zilele noastre.

Sunt mulți care înșală și avem un spectru larg de înșelăciuni. La un capăt al spectrului, îi întâlnim pe cei care atacă restaurarea, pe profetul Joseph Smith și Cartea lui Mormon. Apoi, îi vedem pe cei care cred în restaurare, dar pretind că Biserica are deficiențe și s-a rătăcit. Alții pretind a crede în restaurare, dar sunt dezamăgiți de doctrina care intră în contradicție cu atitudinile schimbătoare din zilele noastre. Unii care nu au autoritate pretind că au avut viziuni, vise și vizite pentru a corecta Biserica, pentru a ne îndruma pe o cale mai bună sau pentru a pregăti Biserica pentru sfârșitul lumii. Alții sunt înșelați de spirite false.

La celălalt capăt al spectrului, ajungem la un întreg univers de distrageri. Nicicând nu a existat mai multă informație, informație falsă și dezinformare; mai multe bunuri, dispozitive și jocuri; și mai multe opțiuni, locuri în care putem merge, lucruri pe care le putem vedea și pe care le putem face pentru a ne ocupa timpul și a ne distrage atenția de la ceea ce este mai important. Și toate acestea și multe altele sunt răspândite instantaneu în întreaga lume prin mijloacele electronice. Aceasta este o perioadă a înșelăciunii.

Cunoașterea este esențială

Adevărul ne permite să vedem clar deoarece este „cunoașterea lucrurilor așa cum sunt, și așa cum au fost, și așa cum o să fie" (Doctrină și legăminte 93:24). Cunoașterea este esențială pentru a evita înșelăciunea, pentru a discerne între adevăr și eroare și pentru a vedea clar și a găsi o cale de a evita problemele din zilele noastre.

Profetul Joseph Smith a spus: „Cunoașterea este necesară vieții și pioșeniei… Cunoașterea înseamnă revelație. Ascultați… această cheie măreață: cunoașterea este puterea lui Dumnezeu pentru salvare"[1].

Oamenii spun: „Trebuie să fii credincios crezurilor tale". Deși acest lucru este adevărat, nu poți fi mai bun decât ceea ce cunoști. Cei mai mulți dintre noi acționăm pe baza crezurilor noastre, în special, pe baza celor care credem că sunt în interesul nostru. Problema este că, uneori, ne înșelăm.

Unii oameni pot crede în Dumnezeu și că pornografia este rea și, totuși, accesează site-uri pornografice crezând, în mod greșit, că vor fi mai fericiți dacă o fac sau că nu se pot abține ori că nu rănesc pe nimeni altcineva. Dar ei se înșală.

Alții pot crede că este greșit să mințți și, totuși, mint din când în când crezând, în mod greșit, că o vor duce mai bine dacă adevărul nu este cunoscut. Dar ei se înșală.

Unii pot crede sau chiar știi că Isus este Hristosul și, totuși, Îl neagă nu o dată, ci de trei ori din cauza concepției greșite că o vor duce mai bine dacă împacă mulțimea. Petru nu era rău. Nici măcar nu sunt sigur că era slab. Doar s-a înșelat. (Vedeți Matei 26:34, 69-75.)

Când facem rău, putem crede că suntem răi, când, de fapt, doar ne înșelăm. Nu este dificil să eliminăm diferența dintre faptele și crezurile noastre, ci este dificil să eliminăm diferența dintre crezurile noastre și adevăr.

Cum eliminăm acea diferență? Cum evităm să ne înșelăm?

Întrebări principale și întrebări secundare

Există întrebări principale și întrebări secundare. Începeți răspunzând, mai întâi, la întrebările principale. Întrebările principale sunt cele mai importante. Sunt doar câteva întrebări principale. Menționez patru dintre acestea.

1. Există un Dumnezeu care este Tatăl nostru?
2. Este Isus Hristos Fiul lui Dumnezeu, Salvatorul lumii?
3. A fost Joseph Smith un profet?
4. Este Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă împărăția lui Dumnezeu pe pământ?

Spre deosebire de acestea, întrebările secundare nu au sfârșit. Ele includ întrebări despre istoria Bisericii, căsătoria pluralistă, oamenii de descendență africană și preoția, femeile și preoția, traducerea Cărții lui Mormon, Perla de mare preț, ADN-ul și Cartea lui Mormon, căsătoria între persoane de același sex, diferite relatări ale Primei Viziuni și așa mai departe.

Dacă răspundeți la întrebările principale, întrebările secundare primesc, de asemenea, răspuns sau par mai puțin importante. Răspundeți la întrebările principale și puteți să vă ocupați de lucrurile pe care le înțelegeți și de cele pe care nu le înțelegeți, de lucrurile cu care sunteți de acord și de cele cu care nu sunteți de acord fără să părăsiți Biserica.

Metoda divină de învățare

Există diferite metode de învățare, care includ pe cea științifică, analitică, academică și divină. Toate cele patru metode sunt necesare pentru a cunoaște adevărul. Toate încep în același mod: cu o întrebare. Întrebările sunt importante, în special întrebările principale.

Metoda divină de învățare include elemente ale altor metode, dar, în cele din urmă, le întrece pe toate celelalte accesând puterile cerului. În cele din urmă, lucrurile lui Dumnezeu sunt făcute cunoscute de către Spiritul lui Dumnezeu, care este, de obicei, un glas liniștit și slab. Domnul a spus: „Dumnezeu vă va da prin Spiritul Său Sfânt, da, prin darul nespus de mare al Duhului Sfânt, o cunoaștere” (Doctrină și legăminte 121:26).

Apostolul Pavel ne-a învățat că nu putem cunoaște lucrurile lui Dumnezeu decât prin Spiritul lui Dumnezeu (vedeți 1 Corinteni 2:9-11; vedeți, de asemenea, Joseph Smith Translation, 1 Corinthians 2:11). El a spus: „Omul firesc nu primește lucrurile Duhului lui Dumnezeu, căci pentru el sunt o nebunie”. Noi vedem aceasta în fiecare zi. Pavel a continuat: „Nici nu le poate înțelege, pentru că trebuie judecate duhovnicește” (1 Corinteni 2:14).

Dintre toate problemele pe care le întâlnim în viață, una este mai

importantă decât toate și este cel mai puțin înțeleasă. Cea mai rea dintre toate condițiile umane nu este sărăcia, boala, singurătatea, abuzul sau războiul – indiferent cât de groaznice sunt aceste condiții. Cea mai rea dintre toate condițiile umane este cea mai des întâlnită: este moartea spirituală. Înseamnă să fim separați de prezența lui Dumnezeu și, în această viață, prezența Sa este Spiritul Său sau puterea Sa.

În schimb, cea mai bună dintre toate condițiile umane nu este bogăția, faima, prestigiul, sănătatea, onorurile oamenilor, siguranța sau notele bune. Cea mai bună dintre toate condițiile umane este să fim înzestrați cu puterea cerului. Înseamnă să fim născuți din nou, să avem darul și însoțirea Duhului Sfânt, care este sursa cunoașterii, revelației, tăriei, clarității, dragostei, bucuriei, păcii, speranței, încrederii, credinței și aproape tuturor celorlalte lucruri bune.

Isus a spus: „Mângâietorul, adică Duhul Sfânt… vă va învăța toate lucrurile” (Ioan 14:26). Este puterea prin care noi vom „putea… cunoaște adevărul tuturor lucrurilor” (Moroni 10:5). „El [ne] va arăta toate lucrurile pe care trebuie să le [facem]” (2 Nefi 32:5). El este fântâna cu „apă vie” care țâșnește în viața eternă (Ioan 7:38; vedeți, de asemenea, versetul 37).

Plătiți orice preț pe care trebuie să-l plătiți, purtați orice povară trebuie să purtați, și faceți orice sacrificiu trebuie să faceți pentru a aduce și a păstra în viața dumneavoastră spiritul și puterea Duhului Sfânt. Fiecare lucru bun depinde de dobândirea și păstrarea puterii Duhului Sfânt în viața dumneavoastră.

„Ceea ce nu edifică”

Așadar, ce a fost tristețea pe care am simțit-o acum câțiva ani citind acele materiale antagoniste? Unii ar spune că tristețea este produsul predispoziției credinței, care este tendința de a alege doar acele lucruri care concordă cu presupunerile și credințele noastre. Gândul că orice a crezut o persoană și a fost învățată poate fi greșit, în special când nimic mai bun nu îi ia locul, este, într-adevăr, un gând care întristează și tulbură.

Dar tristețea pe care am simțit-o când am ascultat corul întunecat de voci ridicate împotriva profetului Joseph Smith și împotriva restaurării Bisericii lui Isus Hristos este diferită. Acea tristețe nu este predispoziția credinței și nu este teama de a greși. Este absența Spiritului lui Dumnezeu. Este condiția omului „lăsat singur” (Doctrină și legăminte 121:38). Este tristețea întunericului și „[amorțirea] gândurilor” (Doctrină și legăminte 9:9; vedeți, de asemenea, versetul 8).

Domnul a spus:

„Și ceea ce nu edifică nu este de la Dumnezeu și este întuneric.

Ceea ce este de la Dumnezeu este lumină; și acela care primește lumina și rămâne credincios lui Dumnezeu, primește mai multă lumină; și acea lumină devine din ce în ce mai strălucitoare, crescând mereu până în miezul zilei” (Doctrină și legăminte 50:23-24).

Revelația de la Spiritul lui Dumnezeu înlocuiește predispoziția credinței deoarece nu se bazează doar pe dovezi. Am petrecut o viață căutând să aud glasul Domnului și învățând să recunosc și să urmez Spiritul lui Dumnezeu. Spiritul asociat cu glasurile întunecate care îl atacă pe profetul Joseph Smith, Cartea lui Mormon și restaurarea nu este spiritul luminii, inteligenței și adevărului. Nu cunosc multe lucruri, dar cunosc glasul Domnului și glasul Său nu este în acel cor întunecat.

În contrast puternic cu trista și dezgustătoarea amorțeală a gândurilor care străbat mlaștina îndoielii, este spiritul luminii, inteligenței, păcii și adevărului care participă la evenimentele și glorioasa

doctrină a restaurării, în special scripturile revelate lumii prin profetul Joseph Smith. Doar citiți-le și întrebați-L pe Dumnezeu și pe dumneavoastră dacă sunt minciuni, înșelăciuni și amăgiri sau dacă sunt adevărul.

Nu puteți afla adevărul prin eliminare

Unii care se tem că Biserica ar putea să nu fie adevărată își petrec timpul și atenția înaintând cu greu prin mlaștina întrebărilor secundare. Ei încearcă, în mod greșit, să afle adevărul prin procesul de eliminare, încercând să elimine fiecare îndoială. Aceasta este întotdeauna o idee rea. Nu va funcționa niciodată.

Există nenumărate afirmații și păreri care contrazic adevărul. De fiecare dată când găsiți un răspuns la una dintre afirmațiile antagoniste și priviți în sus, o alta vă sare în ochi. Nu spun că ar trebui să vă ascundeți capul în nisip, dar spun că puteți să vă petreceți viața încercând cu disperare să găsiți un răspuns la fiecare afirmație care contrazice Biserica și să nu ajungeți niciodată la cunoașterea celor mai importante adevăruri.

Răspunsurile la întrebările principale nu vin prin găsirea răspunsurilor la întrebările secundare. Există răspunsuri la întrebările secundare, dar nu puteți dovedi un lucru pozitiv dovedind falsitatea fiecărui lucru negativ. Nu puteți dovedi că Biserica este adevărată dovedind falsitatea fiecărei afirmații făcute împotriva ei. Este o strategie greșită. În cele din urmă, trebuie să existe o dovadă pozitivă și, cu lucrurile lui Dumnezeu, dovada pozitivă finală și sigură vine prin revelație, prin spiritul și puterea Duhului Sfânt.

Ucenicilor Săi, Isus le-a adresat întrebarea: „«Cine ziceți că sunt?»

Simon Petru, drept răspuns, I-a zis: «Tu ești Hristosul, Fiul Dumnezeului celui viu!».

Isus a luat din nou cuvântul și i-a zis: «Ferice de tine, Simone, fiul lui Iona; fiindcă nu carnea și sângele ți-au descoperit lucrul acesta, ci Tatăl Meu care este în ceruri…

Tu ești Petru și pe această piatră voi zidi Biserica Mea, și porțile locuinței morților nu o vor birui»" (Matei 16:15-18; vedeți, de asemenea, versetele 13-14).

Biserica lui Isus Hristos este zidită pe stânca revelației și porțile locuinței morților nu o vor birui. Dumneavoastră și cu mine suntem Biserica. Trebuie să fim zidiți pe stânca revelației și, chiar dacă este posibil să nu știm răspunsul la fiecare întrebare, trebuie să știm răspunsul la întrebările principale. Dacă facem acest lucru, porțile locuinței morților nu ne vor birui și vom dăinui veșnic.

Stați pe stânca revelației

Există un Dumnezeu în cer care este Tatăl nostru Etern. Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu, Mântuitorul lumii. Joseph Smith a fost un profet al lui Dumnezeu care a pus temelia restaurării împărăției lui Dumnezeu. Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă este împărăția lui Dumnezeu pe pământ. Cunosc aceste lucruri prin proprie experiență – toate aceste lucruri. Cunosc aceste lucruri prin dovezi și dovezile sunt copleșitoare. Cunosc aceste lucruri prin studiu. Și, cel mai sigur, cunosc aceste lucruri prin spiritul și puterea Duhului Sfânt.

Și cu aceasta, cunosc tot ce am nevoie pentru a dăinui veșnic. Fie ca noi să stăm pe stânca revelației, în mod special, în ceea ce privește întrebările principale. Dacă vom face acest lucru, vom dăinui veșnic și nu vom pleca niciodată. ■

Din cuvântarea „Stand Forever (Dăinuiți pentru totdeauna)", rostită în cadrul unei adunări de devoțiune la Universitatea Brigham Young, în data de 22 ianuarie 2019.

NOTĂ

1. *Învățături ale președinților Bisericii: Joseph Smith* (2007), p. 279.

Ea este încă a noastră

Vinaisi Maca Naquere, Lautoka, Fiji

Soțul meu și cu mine urma să fim pecetluiți, dar această rânduială sacră avea să influențeze mult mai mulți oameni decât doar pe noi doi.

ILUSTRAȚIE DE JOSHUA DENNIS

După șapte ani în care am sperat și am așteptat să avem copii, soțul meu și cu mine am fost binecuvântați, în sfârșit, cu o fiică. Alicie a fost lumina vieții noastre, dar ea a trăit doar cinci luni, înainte să moară de pneumonie.

Aceasta a fost cea mai grea experiență din viața mea. În fiecare zi, veneam acasă de la muncă și stăteam și plângeam. Socrii mei stăteau deseori cu mine pentru a-mi da putere. Am continuat să mă rog pentru alt copil, dar nu a venit niciunul. Eram pierdută în tristețe.

Socrii mei au început să ne încurajeze pe soțul meu și pe mine să călătorim la Templul Suva, Fiji, pentru a fi pecetluiți. Nu mai fusesem niciodată la templu și am hotărât că aceasta era cea mai bună cale pentru noi de a găsi speranță și vindecare.

Nimic nu ar fi putut să mă pregătească pentru ceea ce am simțit în acea zi! Știam că soțul meu și cu mine aveam să fim pecetluiți împreună pentru eternitate. Această cunoaștere mă umplea de recunoștință și dragoste. Dar nu înțelesesem că această rânduială sacră avea să influențeze mult mai mulți oameni decât doar pe noi doi.

La templu, am aflat că Alicie putea fi pecetluită cu noi. Am plâns de bucurie când am aflat despre această doctrină sacră. Fiica noastră avea să fie a noastră pentru toată eternitatea! Depun mărturie că, în casa Sa sfântă, Dumnezeu a asigurat tot ce avem nevoie pentru a fi fericiți.

În anii care au urmat de atunci, soțul meu și cu mine am fost binecuvântați cu un fiu și trei copii adoptați. Cu toate acestea, nu vom putea s-o uităm niciodată pe Alicie. Datorită rânduielilor din templu, fiica noastră face parte din familia noastră pentru totdeauna.

Când întâlnesc pe cineva care a pierdut un copil, simt durerea împreună cu acea persoană. Dar, de asemenea, știu că această durere nu este sfârșitul. Pierzând-o pe Alicie și trecând, de asemenea, prin alte încercări, știu că Dumnezeu este acolo pentru mine. Când sunt descurajată sau mă plâng din diferite motive, știu că Dumnezeu este întotdeauna acolo.

Știu că o voi vedea pe Alicie din nou, și acest adevăr continuă să ne umple pe soțul meu și pe mine cu o bucurie profundă. ■

El m-a făcut din nou întreagă

Alaina Dunn, Utah, S.U.A.

Prietena mea a auzit că sunt bolnavă și mi-a trimis un puzzle făcut în casă special pentru mine.

Crezusem întotdeauna că sunt o persoană sănătoasă. De aceea, am fost șocată când m-am trezit într-o dimineață, simțind o apăsare în piept atât de puternică, încât era pe punctul să explodeze. Am fost dusă în grabă la spital, dar, după ore de teste, medicii nu au putut găsi problema. Ei m-au trimis acasă, chiar dacă încă simțeam o durere îngrozitoare. Astfel a început un chin care a durat șapte luni, pline de programări la medici, stat în spital și cea mai puternică durere pe care am simțit-o vreodată în viața mea.

Am început să devin deprimată. A trebuit să renunț la orele de la facultate și să mă mut înapoi cu părinții mei. Nu puteam să ies cu prietenii. Mă durea prea mult ca să mă pot ocupa de vreuna din pasiunile mele. Simțeam că toate lucrurile de care îmi păsa – aspirațiile mele, relațiile mele, talentele mele – fuseseră distruse și, acum, părțile fostei mele ființe păreau imposibil de pus din nou împreună. Am început să mă întreb: Cum a putut Tatăl Ceresc să permită să mi se întâmple acest lucru?, Nu mă iubea?

După o altă vizită dezamăgitoare și dureroasă la medic, tot ce-mi doream era să mă ghemuiesc și să plâng. Dar, când am ajuns acasă, am văzut ceva ciudat pe verandă: o cutie de pantofi veche, uzată, acoperită cu bandă adezivă și adresată mie.

Scrisoarea de pe cutie mi-a dezvăluit faptul că pachetul era de la una dintre prietenele mele. Ea auzise că sunt bolnavă și voia să mă înveselească. Când am deschis cutia de pantofi, am văzut că era plină cu piese mici de polistiren. Era un puzzle făcut în casă special pentru mine.

Când am compus puzzle-ul, am început să plâng. Puzzle-ul a format numele meu, înconjurat de mesaje încântătoare de dragoste și încurajare. Am simțit că părțile sfărâmate ale ființei mele erau puse, acum, din nou împreună, în timp ce asamblam darul prietenei mele.

Peste puțin timp, am început să iau un medicament care mi-a ameliorat simptomele și i-a ajutat pe medici să stabilească un diagnostic. Sufeream de o boală rară, dar curabilă și, cu medicamentația adecvată, mă puteam întoarce la viața normală.

Chiar dacă trupul meu se vindeca, știam că nu voi uita niciodată ceea ce învățasem. Datorită darului încântător al prietenei mele, am știut că sunt iubită și că Tatăl Ceresc nu mă uitase. După luni de zile în care m-am simțit sfărâmată, mulțumită bunătății unei prietene și dragostei Tatălui meu din Cer, am devenit din nou întreagă. ■

ILUSTRAȚIE DE JOSHUA DENNIS

„Aveți o carte albastră cu litere aurii?”

Michael Jacobson, Oregon, S.U.A.

La un moment dat, după ce am aruncat cartea, eram curios să știu ce era în ea.

Cu mulți ani în urmă, am primit o carte albastră cu litere aurii pe copertă, de la misionarii care slujeau la baza militară în care eram instruit pentru serviciul meu în Marina Statelor Unite.

Când am început să citesc cartea, cineva mi-a spus că era falsă pentru că era copiată din Biblie. Aceasta m-a făcut să mă îndoiesc de autenticitatea cărții, dar am păstrat-o. Am citit puțin din ea, am pus-o pe fundul sacului meu de marinar și, apoi, am uitat de ea.

Cam peste un an, m-am hotărât să fac curat în sacul meu de marinar. Am găsit cartea, dar nu mai aveam niciun interes pentru ea, așa că am aruncat-o. Dar, după o vreme, am devenit curios să știu ce era în acea carte albastră cu litere aurii. Acum, cred că acel sentiment venea de la Spirit, „care conduce spre a face bine” (Doctrină și legăminte 11:12).

În anul 2005, un prieten nou m-a invitat să ascult misionarii. La început, am avut întrebări și îndoieli în legătură cu ce predau, dar misionarii erau plini de încredere și mi-au oferit răspunsuri care aveau sens pentru mine.

Când mi-am dat seama că acești misionari erau la fel ca aceia pe care îi întâlnisem cu ani înainte, i-am întrebat cu nerăbdare: „Aveți cumva o carte albastră cu litere aurii?”.

„Da, avem!”, a răspuns unul dintre ei. „Se numește Cartea lui Mormon!”

Eram nerăbdător să am din nou Cartea lui Mormon. De fapt, am fost atât de nerăbdător, încât am citit-o de mai multe ori în mai puțin de două săptămâni! Pe măsură ce am citit și m-am rugat, am ajuns să știu că este cuvântul lui Dumnezeu.

Vârstnicul Rubén V. Alliaud, din Cei Șaptezeci, a spus ceva în cadrul conferinței generale care are legătură cu experiența trăită de mine în ceea ce privește Cartea lui Mormon: „Orice cititor care își ia angajamentul să… studieze [Cartea lui Mormon] cu sinceritate, în spiritul rugăciunii, nu doar că va învăța despre Hristos, ci va începe și să învețe *de la* Hristos – mai ales dacă ia hotărârea să «pună la încercare virtutea cuvântului» [Alma 32:5] și să nu o respingă prea devreme din cauza necredinței bazate pe ideile preconcepute datorate celor spuse de alții cu privire la lucrurile despre care nu au citit niciodată”[1].

Citind Cartea lui Mormon, rugându-mă și având încredere în Spirit, am văzut multe lucruri mărețe care s-au întâmplat în viața mea. ■

ILUSTRAȚIE DE GREG NEWBOLD

NOTĂ

1. Rubén V. Alliaud, „Găsit prin puterea Cărții lui Mormon”, *Liahona*, nov. 2019, p. 37.

Scopul botezului meu

Rui Cong Hong, orașul New Taipei, Taiwan

Înainte de botezul meu, am stat singur și m-am rugat ca prietenii mei să apară în mod miraculos.

Când eram copil în suburbiile orașului Taipei, Taiwan, nu am aflat niciodată despre misionari. Astfel, prima dată când am intrat în contact cu ei, am fost curios să aflu mesajul lor. Nu a durat mult până când am devenit nerăbdător să pun Evanghelia în practică în viața mea. Am simțit că aceasta era pentru mine o cale de a afla dacă există cu adevărat Dumnezeu.

Într-o lună, mi s-a predat Evanghelia și poruncile care sunt predate înainte de botez. Prin rugăciune, am primit pace, studiind scripturile, am primit revelație personală și nu am lipsit niciodată de la o adunare a Bisericii. Am hotărât că trebuie să fiu botezat.

Cea mai mare încercare cu care m-am confruntat în acea perioadă au fost problemele care au apărut în relațiile mele cu unii dintre prietenii mei din cauză că ei se opuneau implicării mele în Biserică. M-am rugat mult în legătură cu aceste probleme, dar relațiile noastre păreau doar să se înrăutățească.

I-am invitat pe prietenii mei la botezul meu, dar ei au desconsiderat complet invitația mea. Chiar nu știam ce să fac. Înainte de botezul meu, stăteam singur pe canapeaua din foaierul capelei, rugându-mă ca prietenii mei să apară în mod miraculos, astfel încât să le pot spune despre schimbările pozitive pe care le făcusem în viața mea și să le dovedesc că hotărârea de a mă boteza era cea corectă.

Prietenii mei nu au apărut, dar, în timp ce mi-am revărsat inima în fața lui Dumnezeu, am avut o impresie. În acel moment, am simțit o mare dragoste din partea Tatălui meu Ceresc. Am știut că El era acolo și asculta cu adevărat rugăciunea mea.

Inițial, am dorit să fiu botezat, pur și simplu, datorită lucrurilor minunate care se întâmplau în viața mea, dar, în acel moment, am ajuns să înțeleg scopul botezului meu.

Impresia pe care am primit-o a fost ca și cum glasul Domnului îmi vorbea blând, direct mie, spunând: „Nu trebuie să dovedești nimic nimănui. Trebuie doar să-Mi dovedești că ești dornic să vii la Mine și să rămâi credincios Evangheliei Mele pentru tot restul vieții tale”. ■

ILUSTRAȚIE DE JULIA YELLOW

3 Nefi 17-19
(28 SEPTEMBRIE - 11 OCTOMBRIE)

Cum putem să avem parte de puterea de vindecare a lui Hristos?

Când Isus Hristos le-a slujit nefiților, El a manifestat o mare dragoste și puterea Sa de vindecare față de toți aceia care au venit la El. Ce putem învăța din experiența trăită de nefiți alături de Salvator?

DISCUȚIE

- Dacă ați fi fost printre nefiți, ce L-ați fi rugat pe Salvator să vindece? Ce I-ați fi spus?
- Cum puteți, asemenea nefiților, să veniți la Hristos și să aveți parte de dragostea Sa și de puterea Sa de vindecare în viața dumneavoastră?
- Când ați simțit dragostea Salvatorului? Cum ați simțit acea dragoste?

Încercări ale nefiților

Deceniile dinaintea venirii lui Isus au fost tumultuoase. Nefiții au îndurat:

- persecuție religioasă (vedeți 3 Nefi 1:9);
- ticăloșie și lucruri abominabile (vedeți 3 Nefi 2:3; 7:7);
- războaie (vedeți 3 Nefi 2:17);
- discriminare socială (vedeți 3 Nefi 6:10-14);
- războaie civile (vedeți 3 Nefi 7:1-4);
- dezastre naturale în timpul celor trei zile de întuneric (vedeți 3 Nefi 8).

Slujirea lui Hristos printre nefiți

Când Salvatorul li S-a arătat nefiților, El i-a invitat pe toți care erau „în suferință de orice fel" (3 Nefi 17:7) să vină și să fie vindecați. Invitația Sa a cuprins mai mult decât încercările recente ale nefiților. Ea era valabilă pentru rănile văzute și nevăzute pe care nefiții este posibil să le fi avut toată viața lor. Isus Hristos a vindecat „pe fiecare dintre ei" (3 Nefi 17:9) și le-a slujit „unul câte unul" (3 Nefi 17:21).

VINDECARE, DE J. KIRK RICHARDS

3 Nefi 17-19

(28 SEPTEMBRIE - 11 OCTOMBRIE)

Cum pot să mă rog așa cum ne-a învățat Salvatorul?

Când Hristos i-a vizitat pe nefiți, El S-a rugat cu ei de 11 ori. Prin cuvinte și exemplu, El i-a învățat cum trebuie să se roage. Profeții din zilele din urmă continuă să ne învețe ce a propovăduit Salvatorul despre rugăciune. Iată câteva exemple.

DISCUȚIE

Ce altceva ne-au învățat Salvatorul și profeții despre rugăciune? Cum pot aceste învățături să ajute ca rugăciunile dumneavoastră să aibă mai multă însemnătate pentru dumneavoastră?

Ce ne-a învățat Salvatorul	Ce ne învață profeții din zilele din urmă
Rugați-vă pentru alții (vedeți 3 Nefi 17:14, 17, 21; vedeți, de asemenea, 3 Nefi 18:23).	„Rugăciunea pentru ceilalți cu toată puterea sufletelor noastre crește capacitatea noastră de a auzi și de a da ascultare glasului Domnului.”[1]
„Să vegheați și să vă rugați întotdeauna” (3 Nefi 18:15).	„Numai prin rugăciune sinceră și spusă din inimă, noi putem primi binecuvântările atât de necesare și sprijinul de care avem nevoie pentru a ne croi drumul în această călătorie uneori grea și cu încercări, pe care o numim viață muritoare.”[2]
„Rugați-vă în familiile voastre” (3 Nefi 18:21; vedeți, de asemenea, 3 Nefi 17:3).	„Dacă veți… [participa] zilnic la rugăciunea în familie… veți primi binecuvântările promise ale Domnului în a crește o posteritate neprihănită.”[3]
Nu rostiți multe cuvinte (vedeți 3 Nefi 19:24; vedeți, de asemenea, 3 Nefi 13:7).	„Rugăciunile noastre trebuie să fie simple, directe și sincere.”[4]
„Continuați să vă rugați” (3 Nefi 19:26).	„Rugați-vă des. Rugați-vă în gând, în inima dumneavoastră. Rugați-vă în genunchi. Rugăciunea este cheia dumneavoastră personală către cer. Zăvorul se află pe partea vălului dinspre dumneavoastră.”[5]

NOTE

1. David A. Bednar, „Rugați-vă tot timpul”, *Liahona*, nov. 2008, p. 43.
2. Thomas S. Monson, „Trei țeluri care să vă fie ghid”, *Liahona*, nov. 2007, p. 120.
3. *Învățături ale președinților Bisericii: Howard W. Hunter* (2015), p. 238.
4. Dallin H. Oaks, „The Language of Prayer” *Ensign*, mai 1993, p. 17.
5. Boyd K. Packer, „Rugăciune și îndemnuri”, *Liahona*, nov. 2009, p. 46.

ILUSTRAȚII DE J. BETH JEPSON

3 Nefi 20-26
(12-18 OCTOMBRIE)

Cum particpăm noi la „[lucrarea]… minunată” a Domnului?

Printre multele lucruri pe care Salvatorul le-a propovăduit nefiților, El i-a învățat și despre adunarea lui Israel și le-a poruncit să studieze scripturile și să țină propriile consemnări. Cum putem urma aceste învățături astăzi?

Căutați-i pe profeți

Salvatorul le-a poruncit nefiților: „Căutați-i pe profeți” (3 Nefi 23:5). Noi avem ocazia de a-i asculta pe profetul în viață și pe alți conducători ai Bisericii vorbind în cadrul conferinței generale.

- Ce puteți face pentru a învăța mai mult din cuvântările rostite în cadrul conferinței generale?
- Cum ne ajută faptul de a-i „căuta pe profeți” să participăm la adunarea lui Israel?

Alăturați-vă lucrării

Isus Hristos a profețit despre o „lucrare… minunată” în zilele din urmă (vedeți 3 Nefi 21:9). Această lucrare este adunarea lui Israel. Președintele Russell M. Nelson a numit-o „cel mai important lucru care se petrece pe pământ astăzi” și a spus că, „dacă alegeți, dacă doriți, puteți fi o parte importantă a acestei lucrări”[1].

- Cum puteți dumneavoastră și familia dumneavoastră să învățați mai multe despre adunarea lui Israel și să participați la aceasta?

Păstrați consemnări

Isus le-a poruncit ucenicilor Săi nefiți să consemneze învățăturile Sale și profețiile lui Samuel Lamanitul (vedeți 3 Nefi 23:4, 6-13). În mod asemănător, noi putem consemna experiențele noastre de viață, ca să ne ajute și să-i învățăm pe alții.

- Există experiențe spirituale din trecut pe care nu le-ați consemnat?
- Cum puteți consemna lucrurile pe care Dumnezeu vă învață?

NOTĂ

1. Russell M. Nelson, „Speranța lui Israel” (adunare de devoțiune pentru tinerii din întreaga lume, 3 iunie 2018), p. 8, *HopeOfIsrael.ChurchofJesusChrist.org*.

ICON INDICÂND CAIET DE NOTIȚE, DE LA GETTY IMAGES

3 Nefi 27-4 Nefi
(19-25 OCTOMBRIE)

Ce înseamnă să fii cu adevărat convertit?

După ce Salvatorul li S-a arătat nefiților, ei au avut parte de aproape 200 de ani de unitate și pace datorită faptului că au fost „cu toții convertiți la Domnul” (4 Nefi 1:2).

Care sunt alte exemple de acțiuni neprihănite ale nefiților? Puteți să citiți 4 Nefi 1:2-15 și să completați spațiile cu mai multe exemple pe care le găsiți:

- _____
  _____
  _____
- _____
  _____
  _____

Fericire și unitate

Nefiții au fost fericiți și uniți datorită faptelor lor neprihănite (vedeți 4 Nefi 1:2-15):

- ei au fost cinstiți și buni unii cu alții;
- ei au urmat poruncile lui Hristos;
- ei au fost umili în postul și rugăciunile lor.

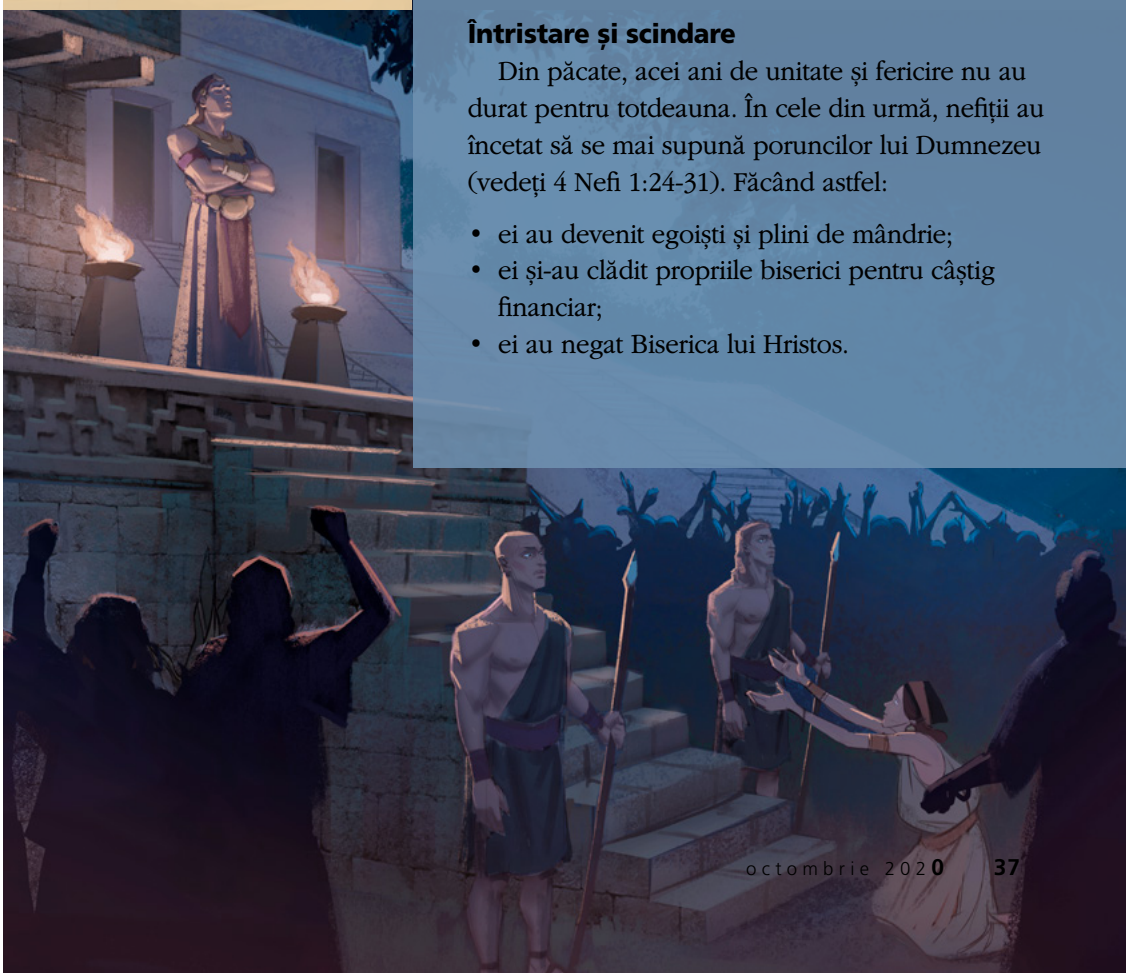

Întristare și scindare

Din păcate, acei ani de unitate și fericire nu au durat pentru totdeauna. În cele din urmă, nefiții au încetat să se mai supună poruncilor lui Dumnezeu (vedeți 4 Nefi 1:24-31). Făcând astfel:

- ei au devenit egoiști și plini de mândrie;
- ei și-au clădit propriile biserici pentru câștig financiar;
- ei au negat Biserica lui Hristos.

DISCUȚIE

- Comparați fericirea nefiților neprihăniți cu întristarea lor când nu au mai fost neprihăniți. Cugetați asupra diferenței și găsiți moduri în care puteți să vă convertiți mai mult la Domnul.
- Ați putea alege un lucru pe care puteți să-l îmbunătățiți în viața dumneavoastră?
- Cum pot aceste lucruri să vă aducă mai aproape de prietenii și familia dumneavoastră și de Domnul?

ILUSTRAȚIE DE JOSH BLACK

Episcopul Dean M. Davies
primul consilier în Episcopatul care prezidează

Casele de întruniri – locuri de reverență și preaslăvire

Spiritul Domnului Se află în casele noastre de întruniri și ne va inspira pe măsură ce suntem pioși înaintea Sa.

Un coleg devotat mi-a împărtășit odată o experiență pe care a trăit-o când a îndeplinit o însărcinare de a strânge scaunele și de a aranja și curăța centrul țărușului după o conferință de țăruș. După 30 de minute de îndeplinire a acestor îndatoriri, și-a dat seama că era ultima persoană care rămăsese în clădire. Cu toate acestea, în loc să se simtă singur și să se grăbească să plece, el a observat că același sentiment plăcut de pace pe care îl simțise în timpul conferinței rămăsese cu el și era chiar mai puternic.

Când și-a terminat de îndeplinit însărcinarea și a ieșit din casa de întruniri, a întâlnit un alt membru care părea că îl urmărește cu atenție. Dându-și seama ce făcuse prietenul meu, acest membru i-a luat mâna și a spus: „Frate, Domnul vede aceste lucruri mici pe care le faci pentru El și le privește zâmbind”.

Ani mai târziu, în timp ce slujea în calitate de episcop, acest prieten s-a aflat din nou singur în casa de întruniri a episcopiei sale. După ce a stins luminile în capelă, el a mai rămas pentru un moment, în timp ce lumina lunii strălucea prin ferestre, căzând asupra pupitrului.

Sentimentul familiar de pace l-a cuprins din nou și el s-a așezat lângă partea din față a capelei și a cugetat la nenumăratele momente sacre pe care le trăise în acel loc – multele momente în care îi văzuse pe preoți rupând pâinea la masa de împărtășanie, ocaziile în care simțise Duhul Sfânt însoțindu-l în timp ce rostea o cuvântare la o conferință a episcopiei, ceremoniile de botez pe care le condusese, minunatele numere ale corului pe care le ascultase și numeroasele mărturii ale membrilor episcopiei care îl impresionaseră atât de profund. Stând singur în acea capelă întunecată, el s-a simțit copleșit de impactul tuturor acestor experiențe asupra vieții sale și asupra vieții membrilor episcopiei sale

și și-a plecat capul în semn de recunoștință profundă.

Prietenul meu fusese învățat înțelept și corect că cele mai sacre locuri de pe pământ sunt templul și căminul, dar, datorită celor două experiențe relatate mai sus, el a ajuns să înțeleagă, de asemenea, natura sacră a caselor noastre de întruniri. Deoarece sunt dedicate prin autoritatea preoției, aceste edificii devin locuri în care Domnul revarsă revelații asupra oamenilor Săi și în care „puterea divinității se manifestă" prin rânduielile care au loc acolo (vedeți Doctrină și legăminte 84:20).

Casa de întrunire se unește cu căminul pentru a aduce bucuria promisă pe care sfinții credincioși o pot simți în ziua de sabat. Aceasta devine un loc în care preaslăvirea colectivă a membrilor face ca inimile lor să devină „legate în unitate și iubire unul pentru altul" (Mosia 18:21) și pentru Salvator. Pentru ca noi să arătăm recunoștința și respectul cuvenite revărsării de binecuvântări spirituale care vine asupra noastră prin intermediul caselor noastre de întruniri, trebuie să intrăm în aceste locuri de preaslăvire cu o atitudine de adâncă și sinceră reverență.

Semnificația reverenței

În cultura modernă a Biserici noastre, cuvântul *reverență* a devenit sinonim cu termenul *liniștit*. În timp ce glasurile liniștite sunt, cu siguranță, potrivite pentru capelele noastre, această înțelegere limitată a reverenței nu reușește să reprezinte întregul sens al cuvântului. *Reverență* vine de la verbul latin *revereri*, care înseamnă a „fi cuprins de respect îmbinat cu uimire"[1]. Este posibil să găsim alt termen care să descrie mai elocvent sentimentele sufletului nostru când contemplăm cu adevărat ceea ce a făcut Salvatorul pentru fiecare dintre noi?

Îmi amintesc cuvintele unui imn minunat pe care îl cântăm când suntem în capelele noastre: „Eu mă minunez de măreața Sa dragoste"[2]. Acel sentiment profund de recunoștință, preamărire și uimire este esența reverenței și ne îndeamnă să evităm orice tip de limbaj sau comportament care ar putea diminua aceste sentimente în noi sau în alții.

FOTOGRAFIE CU FEMEIE LA PUPITRU, DE TIFFANY MYLOAN TONG

Casele de întruniri și ziua de sabat

Prin revelație modernă, știm că o parte principală a preaslăvirii noastre în ziua de sabat este să „[mergem] la casa de rugăciuni și [să oferim] sacramentele [noastre] în ziua… sfântă [a Domnului]" (Doctrină și legăminte 59:9). „[Casele] de rugăciuni" în care ne adunăm în ziua de sabat sunt casele noastre sacre de întruniri.

Președintele Russell M. Nelson ne-a ajutat să înțelegem mai bine legătura strânsă dintre reverența noastră față de Salvator și sentimentele noastre față de ziua de sabat. Împărtășind experiența dânsului de a ajunge să onoreze sabatul, președintele Nelson a relatat: „Am învățat din scripturi faptul că atitudinea și comportamentul meu din timpul zilei de sabat reprezintă un *semn* între mine și Tatăl meu"[3].

Așa cum comportamentul și atitudinea noastră în ziua de sabat sunt un semn al devotamentului nostru față de Domnul, tot așa comportamentul nostru, atitudinea noastră și chiar îmbrăcămintea pe care o purtăm când suntem în casa Sa de rugăciuni, pot indica gradul de reverență pe care îl simțim față de Salvator.

Casele de întruniri și rânduielile

Vârstnicul Jeffrey R. Holland, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a amplificat înțelegerea noastră despre acest concept, declarând:

„Pe lângă faptul că modificarea programului de duminica face loc învățării Evangheliei în cămin, ea… subliniază corect împărtășania din Cina Domnului ca fiind punctul central sacru, conștientizat al experienței noastre săptămânale de preaslăvire. Trebuie să ne amintim într-un mod cât mai personal posibil că Hristos a murit de inimă frântă cauzată de faptul că a îndurat El singur păcatele și suferința întregii familii omenești.

Întrucât și noi am contribuit la acea povară fatală, un astfel de moment cere respect"[4].

Este important să ne amintim că locul desemnat pentru acest moment suprem de respect față de Salvator este casa de întruniri. Pe lângă reverența pe care o simțim în timpul rânduielii săptămânale a împărtășaniei, sentimentele noastre de reverență și respect sunt amplificate când avem în vedere alte rânduieli ale preoției care sunt îndeplinite în casa de întruniri, inclusiv oferirea unui nume și binecuvântarea copiilor, botezuri și confirmări, rânduieli ale preoției și puneri deoparte pentru chemări. Fiecare dintre aceste rânduieli poate aduce o revărsare a Spiritului Sfânt dacă cei care participă și cei care sunt prezenți vin cu o atitudine de reverență.

Casele de întruniri și preaslăvirea

Ziua de sabat ne oferă ocazia de a-L preaslăvi pe Domnul prin studiul nostru de acasă și împreună cu congregația, în timpul adunării de împărtășanie și al altor adunări. Încă din primele zile ale Bisericii, sfinții s-au bucurat să se adune împreună pentru a socializa și a forma legături de frăție. Casele noastre de întruniri sunt chiar prevăzute cu spații care să găzduiască astfel de activități în timpul săptămânii. Cu toate acestea, nu trebuie niciodată să pierdem din vedere scopul principal al acestor edificii, care este de a asigura un loc de preaslăvire.

Preaslăvirea și reverența sunt strâns legate. „Când Îl preaslăvim pe Dumnezeu, ne apropiem de El cu dragoste pioasă, cu umilință și adorare. Îl recunoaștem și Îl acceptăm ca fiind Regele nostru Ceresc, Creatorul universului, Tatăl nostru Preaiubit și veșnic iubitor.”[5]

Prin urmare, acest scop principal al preaslăvirii trebuie să ne influențeze comportamentul în casele de întruniri, chiar când suntem angajați în activități sociale sau recreative. Trebuie să avem multă grijă pentru a reduce la minimum dezordinea, gunoiul sau deteriorarea oricărei părți a edificiului în timpul activităților Bisericii și trebuie să acționăm imediat pentru a curăța și repara cu promptitudine dacă se întâmplă un astfel de lucru.

Copiii și tinerii pot fi învățați că reverența și grija față de casa de întruniri trebuie să existe și în afara adunărilor de duminica. Participarea membrilor la curățarea casei de întruniri – în special participarea părinților și a copiilor împreună – este un mijloc minunat pentru a dezvolta un sentiment de reverență pentru edificiile noastre sacre. Așa cum s-a dovedit din experiența prietenului meu care a curățat centrul țărușului după conferința de țăruș, actul în sine de a avea grijă de casa de întruniri este un mijloc de preaslăvire și invită Spiritul Domnului.

FOTOGRAFIE DE JAMES LUFF JEFFERY

FOTOGRAFIE CU MEMBRI STÂND AFARĂ, DE MASSIMO CRISCIONE

FOTOGRAFIE CU FEMEIE CURĂȚÂND UȘA, DE DAVID HENRY MEREDITH

Grija față de casele noastre de întruniri este un mijloc de a preaslăvi și invita Spiritul Domnului.

FOTOGRAFIE CU MEMBRI PĂRĂSIND CLĂDIREA, DE MASSIMO CRISCIONE

Casele de întruniri și Salvatorul

Sub îndrumarea profetică a președintelui Nelson, se fac eforturi semnificative pentru a ne asigura că numele lui Isus Hristos nu este niciodată exclus când ne referim la Biserica Sa. În mod asemănător, nu trebuie să permitem ca Salvatorul să fie îndepărtat din centrul preaslăvirii noastre – inclusiv din locurile noastre de preaslăvire.

Suntem obișnuiți să ne referim la templu numindu-l casa Domnului, denumire care este corectă și importantă. Cu toate acestea, putem fi mai înclinați să uităm că fiecare dintre casele noastre de întruniri este dedicată prin autoritatea preoției drept un loc în care Spiritul Domnului poate locui și în care copiii lui Dumnezeu – atât cei din Biserică, cât și cei din afara ei – pot ajunge la „cunoașterea Mântuitorului lor" (Mosia 18:30).

Inițiativa recent anunțată de a decora casele noastre de întruniri cu lucrări de artă care să-L înfățișeze cu respect pe Salvator și evenimentele divine ale vieții Sale muritoare și ale vieții Sale de după moarte este destinată să ne atragă ochii, mintea și inima mai aproape de El. Când intrați în aceste case de rugăciune pentru adunări și activități, vă invităm cu dragoste să vă opriți, să observați și să contemplați aceste tablouri sacre, să le vedeți împreună cu copiii dumneavoastră și să le permiteți să vă mărească sentimentele de preaslăvire și reverență față de Dumnezeu.

Profetul Habacuc din Vechiul Testament a declarat: „Domnul… este în Templul Lui cel sfânt. Tot pământul să tacă înaintea Lui!" (Habacuc 2:20). Fie ca noi să ne amintim, de asemenea, că Spiritul Domnului Se află în casele noastre de întruniri și va pătrunde în inima fiecăruia dintre noi în asemenea măsură, încât ne va inspira să ne purtăm cu reverență înaintea Sa. ■

NOTE

1. „Revereri", Lexico Powered by Oxford, lexico.com.
2. „Eu mă minunez", *Imnuri*, nr. 117.
3. Russell M. Nelson, „Ziua de sabat este o desfătare", *Liahona*, mai 2015, p. 130.
4. Jeffrey R. Holland, „Iată Mielul lui Dumnezeu", *Liahona*, mai 2019, p. 45.
5. Dean M. Davies, „Binecuvântările preaslăvirii" *Liahona*, nov. 2016, p. 94.

Tineri adulți

În această secțiune

44 **Este dependența același lucru cu răzvrătirea?**
Destiny Yarbro

48 **7 sfaturi pentru a birui dorința de a folosi materiale pornografice**
Richard Ostler

Numai în format digital

Sprijinind-o mama în drumul ei către abstinență
Onnastasia Cole

Găsiți aceste articole și altele:
- pe **liahona.ChurchofJesusChrist.org**;
- în **Săptămânal TA** (la secțiunea „Tineri Adulți" în aplicația Biblioteca Evangheliei).

Împărtășiți povestea voastră

Aveți o povestire extraordinară de împărtășit? Sau doriți să citiți articole despre anumite subiecte? Dacă da, dorim să auzim părerea voastră! Trimiteți articolele sau întrebările și sugestiile voastre la **liahona.ChurchofJesusChrist.org.**

Puteți găsi libertate

Sunteți voi sau cineva drag prinși în tiparul de a greși, a vă pocăi, a vă lua din nou angajamentul și a greși din nou? Mulți tineri adulți minunați alături de care am lucrat în timp ce slujeam ca episcop într-o episcopie pentru tineri adulți necăsătoriți erau prinși în același tipar. **Dar mulți au găsit, de asemenea, libertate prin ispășirea lui Isus Hristos.** Mesajele despre dependență din secțiunea din această lună oferă sfaturi utile despre cum puteți găsi libertate – pentru voi și pentru alții.

Cel mai important lucru pe care trebuie să ni-l amintim este că **suntem cu toții copii iubiți ai Tatălui Ceresc**. Vârstnicul Dieter F. Uchtdorf ne-a învățat: „Pentru a vă iubi, [Dumnezeu] nu așteaptă până când vă învingeți slăbiciunile și obiceiurile rele. El vă iubește astăzi înțelegând pe deplin strădaniile dumneavoastră… El vă cunoaște remușcările pe care le aveți din cauza perioadelor în care nu ați fost la înălțime sau nu ați reușit. **Și încă vă iubește**" („Să trăim conform Evangheliei cu bucurie", *Liahona*, nov. 2014, p. 123; subliniere adăugată).

Pe de altă parte, Satana va încerca să vă convingă că nu puteți avea parte de dragostea Tatălui Ceresc și de puterea Salvatorului de a vă transforma și curăța. Satana va încerca să vă țină într-un vârtej al rușinii și urii de sine, dar să nu credeți minciunile sale.

În schimb, întoarceți-vă spre Tatăl Ceresc. **Nu vă fie teamă** să vă deschideți sufletul în fața episcopului sau președintelui vostru de ramură și a altor persoane care vă iubesc. În timp ce citiți povestirile pline de speranță ale altor tineri adulți care au fost afectați de dependențe, acționați potrivit îndemnurilor pe care le primiți. **Aveți răbdare cu voi înșivă, amintiți-vă de natura voastră divină, înaintați pas cu pas și credeți în puterea vindecătoare a lui Isus Hristos.** El și multe alte resurse ne vor ajuta să reușim să găsim libertatea pe care o dorim. Nu renunțați niciodată.

Prietenul vostru,
Richard Ostler

Este dependența același lucru cu răzvrătirea?

O mai bună înțelegere a dependenței ne poate ajuta să avem încredere că, într-o zi, Domnul ne va elibera din robie.

Destiny Yarbro

În lumea noastră decăzută, dependența este o realitate frustrantă care poate schimba în rău viața multora. Când folosim un lucru pentru a scăpa de viață, cum ar fi mâncarea, medicamentele prescrise, rețele de socializare, bârfele, pornografia, minciunile, jocurile de noroc sau chiar exercițiile fizice excesive, ne găsim, cu ușurință, blocați într-un tipar al dependenței.

Văzând oameni minunați, iubitori, atenți la îndemnurile spirituale și autodisciplinați în jurul meu luptându-se cu dependența, am apelat la scripturi și la cercetări actuale despre dependență pentru a înțelege mai bine aceste impulsuri neurologice și vicii.

Buruienile dependenței

A trece printr-o dependență este ca și cum ai avea grijă de o grădină. Nu curățăm buruienile doar o dată și gata. Știm că vor apărea și mai multe buruieni, așa că smulgem cu grijă și cu regularitate buruienile pentru a proteja plantele.

Dacă ne luptăm cu o dependență, putem deveni descurajați când recidivăm chiar după ce ne-am pocăit și am căutat ajutor. Putem fi surprinși și frustrați că aceste ispite sunt deosebit de puternice după perioade foarte fericite sau foarte triste din viața noastră. (La fel cum și mai multe buruieni tind să crească după o ploaie răcoritoare sau o furtună puternică.)

Dependența versus răzvrătirea voită

Am aflat că Satana folosește dependența drept „dovadă" că dorim în mod inerent răul, că suntem sortiți pierzaniei de la început sau că Domnul a renunțat la noi. Diavolul folosește rușinea pentru a ne descuraja, subliniind că, indiferent de câte ori ne pocăim, ispitele continuă să apară.

Există multe motive pentru care oamenii sunt predispuși la dependență, dar dependența începe adesea cu încercarea de a satisface „nevoile profunde și nesatisfăcute".[1] Deci, în timp ce răzvrătirea *poate* conduce spre dependență și dependențele *pot* cauza păcate, ele sunt adesea însămânțate sau multiplicate în slăbiciune și nu în răzvrătirea voită.[2]

Din fericire, știm că slăbiciunile ne pot oferi ocazia de a învăța despre îndurare și de a dezvolta o credință profundă în puterea vindecătoare a lui Isus Hristos.[3]

Până la eliberarea din sclavie

În Cartea lui Mormon, găsim informații despre două popoare care au străbătut și au evadat din capcana dependenței: poporul lui Limhi și poporul lui Alma.

Ambele popoare au fost în sclavie pentru o perioadă semnificativă. Ambele au realizat că „nu era nicio posibilitate ca ei să se elibereze" din captivitate (Mosia 21:15). Ambele, cu timpul, s-au întors către Domnul pentru ajutor.

Poporul lui Limhi se afla în sclavie din cauza încălcărilor. Fără a căuta ajutorul Domnului, s-au luptat de trei ori cu asupritorii lor „cu mânie". Ei au pierdut de fiecare dată. Când au început să se umilească, „Domnul a fost încet în a le auzi strigătul… [dar El] *a auzit* strigătele lor și a început să înmoaie inimile lamaniților, așa încât ei au început să ușureze povara lor" (Mosia 21:15; subliniere adăugată). Ei au fost binecuvântați pentru umilința lor din ce în ce mai mare, dar „Domnul nu a găsit potrivit să-i elibereze din sclavie" decât mult mai târziu.

Poporul lui Alma era în robie în pofida neprihănirii lor, dar ei „și-au descărcat inimile către [Dumnezeu]". Chiar dacă cunoștea dorințele lor neprihănite, El a lăsat să treacă timp între robia și izbăvirea lor. În timp ce au continuat să se bazeze pe El, El a promis că va „ușura poverile care sunt puse pe umerii voștri pentru ca nici măcar să nu le simțiți pe spinările voastre, chiar când sunteți [încă] în sclavie". În schimb ei „s-au supus cu bucurie și cu răbdare voinței Domnului (Mosia 24:12, 14, 15).

Ambele grupuri au fost, în cele din urmă, eliberate. Și nouă ni se promite, de asemenea, că, dacă ne întoarcem la Domnul în sclavia noastră, „[vom putea fi martorii Lui] de acum încolo" și vom „[ști] cu siguranță că… Domnul Dumnezeu, [vizitează] poporul [Său] în suferințele lui" (Mosia 24:14) - și dependențele lui!

Fiți mângâiați

Dacă vă luptați cu dependența, nu uitați că, având ajutorul Domnului, această perioadă poate fi un sol fertil pentru cultivarea însușirilor asemănătoare celor ale lui Hristos. Pe măsură ce creșteți în umilință, veți putea învăța despre răbdare, compasiune, suferință îndelungată și blândețe.

Întâlniți-vă cu un conducător al preoției și folosiți multele instrumente pe care Tatăl Ceresc le-a oferit pentru a vă ajuta să găsiți libertatea. Bazați-vă pe Domnul; pe măsură ce Îl urmați cu sârguință, El poate transforma această încercare descurajantă și frustrantă într-o ocazie puternică de purificare spirituală.[4]

O sfântă din zilele din urmă din Australia, când a comparat trecutul cu prezentul ei, a spus: „Viața mea din trecut [a fost] un pustiu plin de buruieni, abia văzându-se o floare risipită printre ele. [Dar] acum, buruienile au dispărut și flori răsar în locul lor. "[5]

Pe măsură ce voi și cu mine smulgem buruienile în mod constant din grădina noastră și ne îndreptăm către Domnul în încercările noastre, vom primi promisiunea dată poporului lui Alma: „Fiți mângâiați, căci mâine Eu vă voi elibera din sclavie" (Mosia 24:16).

Continuați să smulgeți buruienile – merită osteneala! ■

Autoarea articolului locuiește în Texas, S.U.A.

NOTE

1. Spencer W. Kimball, „Jesus: The Perfect Leader", *Ensign*, aug. 1979, p. 5.
2. Vedeți 1 Corinteni 15:42-44.
3. Vedeți 2 Corinteni 12:9; Eter 12:27.
4. Vedeți Isaia 51:3.
5. Martha Maria Humphreys, citată în Marjorie Newton, *Southern Cross Saints: The Mormons in Australia* (1991), p. 158.

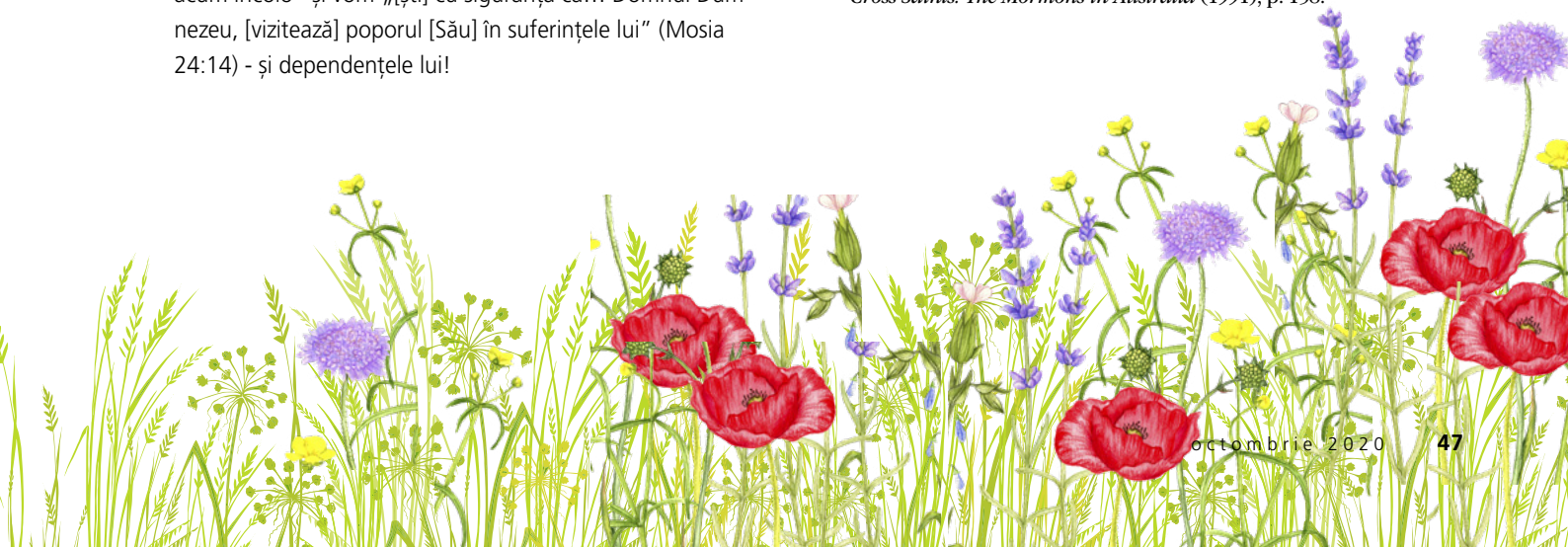

7 sfaturi pentru a birui dorința de a folosi materiale pornografice

Lucrând cu tineri adulți necăsătoriți care încearcă să biruiască dorința obsesivă de a folosi materiale pornografice, am aflat câteva sfaturi care v-ar putea ajuta și pe voi.

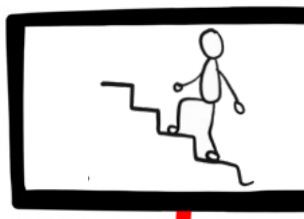

Richard Ostler

Când am fost pus deoparte în calitate de nou episcop al unei episcopii pentru tineri adulți necăsătoriți, era un rând de tineri adulți necăsătoriți la ușa biroului meu care așteptau să se întâlnească cu mine. Ghiciți despre ce am discutat în primul interviu?

Despre pornografie.

Și, pentru următorii trei ani, încercarea de a ajuta tinerii adulți să biruiască un obicei obsesiv a fost un aspect important al chemării mele, așa că am știut că trebuie să învăț cât pot de multe. Am postit, m-am rugat, am mers la templu, m-am sfătuit cu alți conducători, am parcurs toate resursele disponibile, am participat la cursuri de recuperare după dependență și am învățat de la cei care lucrează să găsească mijloace de recuperare. Vreau să împărtășesc câteva gânduri pline de speranță despre ceea ce am învățat.

1. Trebuie să știți că sunteți copii ai unor Părinți Cerești care vă iubesc

Dacă lucrați pentru a birui dorința obsesivă de a folosi materiale pornografice, este posibil să simțiți că vă îndepărtați de Tatăl Ceresc, deoarece credeți că nu sunteți demni de dragoste sau de ajutor până când nu rezolvați această problemă. Acest lucru este exact ceea ce dorește Satana – să vă izoleze de toți cei care vă iubesc cu ideea că puteți birui pornografia de unii singuri și că, abia atunci, veți fi demni de dragoste.

Datorită naturii voastre divine, sunteți întotdeauna demni de a primi speranță, inspirație și revelație personală de la Tatăl Ceresc și puterea vindecătoare a lui Isus Hristos pentru a birui pornografia.[1] Nu vă îndepărtați de Ei sau de oamenii care vă iubesc.

IMAGINI CU OAMENI DIN LINII DE GETTY IMAGES

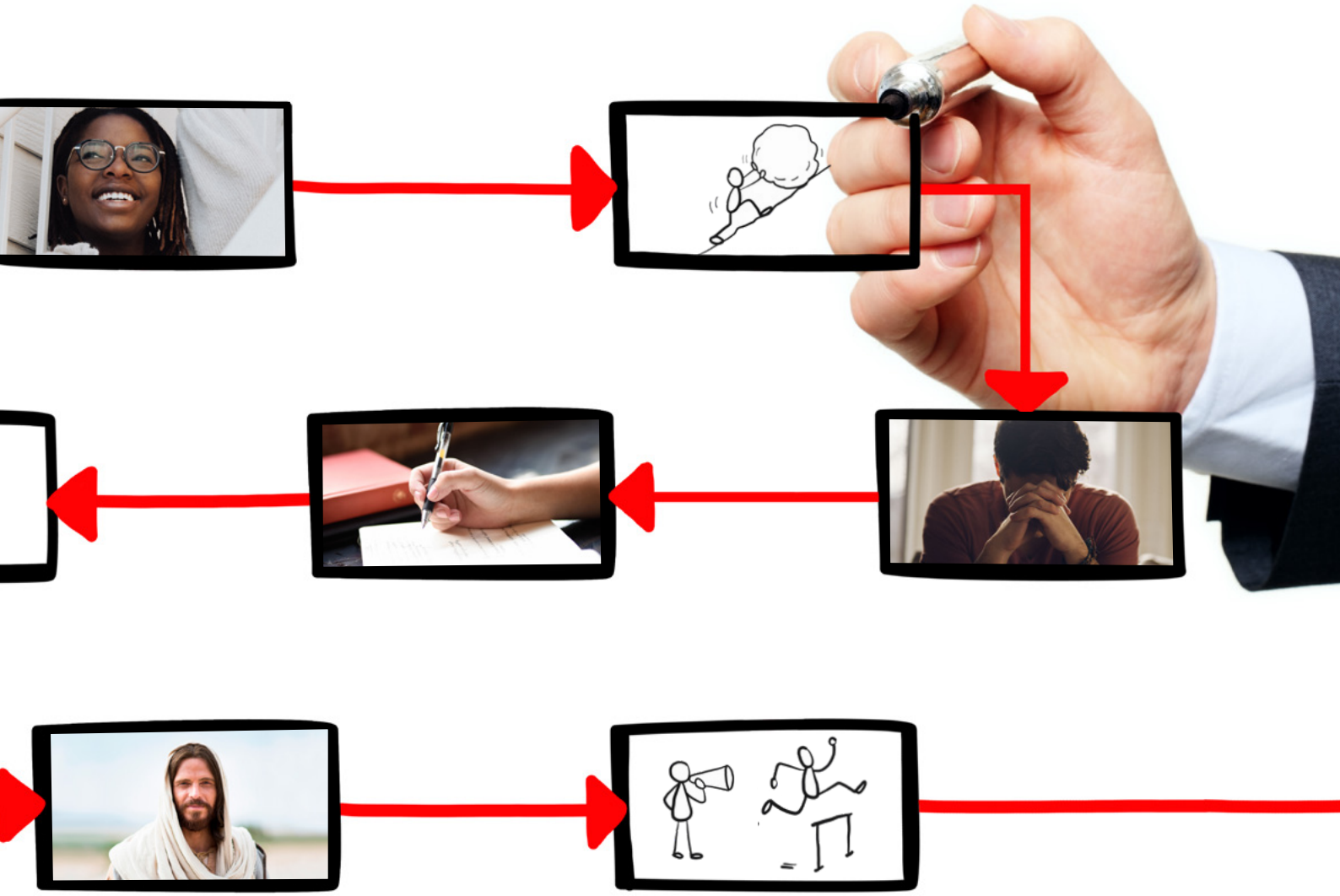

2. Biruiți sentimentul de rușine

Am învățat că biruirea sentimentului de rușine este esențială pentru a învinge pornografia. Rușinea înseamnă să te simți zdrobit, distrus sau ca fiind o persoană rea. Faptul de a crede aceste idei dăunătoare despre voi vă poate menține, într-adevăr, prinși într-un ciclu al dependenței. A simți remușcare pentru ceva ce ați făcut este parte a procesului de pocăință și vă poate ajuta să vă schimbați comportamentul. Dar rușinea vă face să simțiți că tot caracterul vostru este rău și că nu puteți primi ajutorul Salvatorului.[2]

Tatăl Ceresc dorește să aveți nădejde deplină în Isus Hristos și binecuvântările ispășirii Sale. Rușinea vă trage înapoi, ținându-vă prinși într-un vârtej de minciuni și ură de sine. Vă rog să stați departe de drumul rușinii.

3. Nu vă grăbiți să folosiți eticheta „dependență"

Multe persoane se etichetează ca fiind „dependente" de pornografie. Vă avertizez să nu vă etichetați în mod incorect. De fapt, majoritatea tinerilor care se luptă cu pornografia *nu* sunt dependenți.[3] Și folosirea incorectă a acestei etichete poate face ca încetarea folosirii materialelor pornografice să fie mai greu de realizat din cauza rușinii, a speranței scăzute și a urii de sine care vin cu ea.

4. Creați un plan personal de prevenire scris

Un plan personal de prevenire este un document format din trei părți care vă poate ajuta să biruiți pornografia.

Partea 1. Faceți o listă cu factorii declanșatori. Faptul de a fi influențați de un factor declanșator este primul pas în ciclul care duce la vizionarea pornografiei.

Există diferite tipuri de factori declanșatori:

- **situaționali:** medii care creează un factor declanșator din cauza gândurilor sau comportamentelor din trecut (cum ar fi să vă aflați în aceeași cameră sau într-un anumit moment al zilei);
- **de stres/anxietate/singurătate/evenimente traumatice:** emoții sau situații dificile care vă determină să folosiți materiale pornografice ca o modalitate de a evada și a nu vă îngriji de aceste sentimente;
- **vizuali:** expunerea nevinovată la ceva care nu este pornografic, dar este un factor declanșator prin intermediul rețelelor de socializare, filmelor, fotografiilor etc.

Partea 2. Întocmiți un plan pentru a reduce factorii declanșatori. De exemplu, dacă aveți un factor declanșator situațional cum ar

fi să vă simțiți vulnerabili noaptea târziu, faptul de a opri telefonul cu 30 de minute înainte de culcare sau de a dormi fără telefon în camera voastră vă poate fi de ajutor. Dacă pornografia este o modalitate prin care puteți face față sentimentelor dificile, găsiți modalități de a face față mai bine acestor emoții. Ar putea exercițiile fizice sau medicamentația să vă ajute să reduceți stresul sau nivelul de anxietate? Poate faptul de a ieși cu prietenii sau de a vă înscrie la o clasă de institut să reducă sentimentul de singurătate? Gândiți-vă la lucrurile cu care vă confruntați și la opțiunile care vă pot fi de folos.

De asemenea, **nu subestimați instrumentele spirituale**. Rugăciunea, studiul din scripturi, slujirea, participarea la adunările Bisericii și mersul la templu sunt instrumente puternice, care sunt esențiale în reducerea factorilor declanșatori și vă ajută să rămâneți puternici.

Partea 3. Planificați ce veți face când sunteți influențați de un factor declanșator. Pentru fiecare factor declanșator, scrieți-vă planul cu mai multe etape.

De exemplu, atunci când sunteți influențați de un factor declanșator, puteți opri rapid telefonul, trimite un mesaj sau suna pe cineva, face o plimbare sau exerciții fizice, citi din Cartea lui Mormon sau face orice altceva v-ar putea ajuta să vă redirecționați gândurile.

Notați pașii care sunt potriviți pentru voi! Uneori, factorii declanșatori vor trece fără să fie nevoie să parcurgeți toate etapele planului vostru de prevenire. Dar pașii voștri vă pot ajuta să vă îndepărtați de acel moment. Odată ce factorul declanșator trece, actualizați-vă planul de prevenire cu ceea ce a funcționat și cum poate fi modificat pentru a fi mai eficient data viitoare. Păstrați-l undeva unde îl puteți vedea zilnic.

5. Înțelegeți diferența dintre a avea o scăpare și a recidiva

O scăpare este atunci când greșiți, dar vă reveniți rapid și folosiți acest fapt ca experiență de învățare pentru a vă îmbunătăți planul de prevenire. A recidiva este atunci când renunțați, faceți exces și nu vă pasă.

Să știți că scăpările fac parte din procesul de îmbunătățire a planului de prevenire. Nu concluzionați că v-ați pierdut tot progresul sau că toată munca pe care ați depus-o nu contează – deoarece contează. Priviți înainte având o atitudine pozitivă, știind că sunteți cu o zi mai aproape de recuperare.

Atunci când aveți o scăpare, întrebați-vă:

- Ce s-a întâmplat?
- De ce a fost acest factor declanșator diferit?
- Ați fost stresați în ultimul timp? Cum v-ați simțit din punct de vedere emoțional?
- Faptul de a nu citi din scripturi o perioadă v-a făcut să vă simțiți mai slabi?
- Nu ați făcut exerciții fizice în ultimul timp?
- Este ceva din planul vostru de prevenire nefolositor?
- Ce puteți face diferit data viitoare?

Notați ceea ce învățați și continuați!

6. Credeți în puterea tămăduitoare a Salvatorului

Isus Hristos vă poate ajuta în procesul în desfășurare al pocăinței și El are puterea de a vă întări pe măsură ce vă străduiți să biruiți pornografia. El înțelege cum vă simțiți și așteaptă să ia acea povară de pe umerii voștri. Să nu credeți că faptul de a vă întoarce spre El Îi va îngreuna povara. El a plătit deja prețul pentru voi. În schimb, faceți tot posibilul, apropiați-vă de Salvator și cereți-I să vă ajute să vă vindecați, să vă schimbați dorințele și să vă dea mai multă tărie pentru a merge mai departe.

După cum ne-a învățat vârstnicul Ulisses Soares din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli: „În timp ce ne străduim continuu să ne depășim încercările, Dumnezeu ne va binecuvânta cu darurile credinței pentru a fi vindecați și pentru a avea parte de miracole. El va face pentru noi ceea ce noi nu am putea să facem pentru noi înșine”[4].

7. Nu faceți acest lucru singuri

Legăturile și prietenia vă pot oferi, de asemenea, putere și vă pot ajuta să reușiți. Ar trebui să aveți pe cineva care să vă poată ajuta să fiți răspunzători și să treceți prin cele mai bune și cele mai rele zile. Ei ar trebui să vă sprijine fără să vă judece. Și voi le puteți oferi același sprijin și lor. Căutați sfaturi de la conducătorii Bisericii sau de la membrii familiei voastre. Și, dacă este nevoie, un terapeut sau un consilier specializat în domeniul sănătății mintale vă pot ajuta, de asemenea, să descoperiți motivele pentru care vă luptați cu dependența de pornografie.

Țineți minte că sunteți părinții și conducătorii de mâine

Sunteți prima generație care gestionează accesul la pornografie 24/7. Cred că această încercare este foarte mare pentru generația voastră, deoarece voi veți avea instrumente mai bune și mai multă înțelepciune pentru a-i conduce pe alții departe sau să îi scoateți din această capcană, când veți fi părinți și conducători într-o zi. „Tatăl Ceresc nu ne-a așezat pe pământ pentru a eșua, ci pentru a avea un succes glorios.”[5]

Deși aceste sfaturi vă pot ajuta în eforturile voastre de a birui pornografia, nu vă temeți să apelați și la alte resurse. Călătoria fiecăruia către recuperare arată diferit. Aflați ce vă ajută. Nu renunțați! Înaintați pas cu pas. Puteți să faceți acest lucru. Puteți cu adevărat (vedeți Filipeni 4:13). Și veți deveni cine sunteți meniți să deveniți. ■

Autorul articolului locuiește în Utah, S.U.A.

NOTE

1. Sora Joy D. Jones a explicat diferența dintre valoare și demnitate în „Valoare nespusă”, *Liahona*, nov. 2017, p. 14.
2. Vedeți Wendy Ulrich, „Nu este un păcat să fii slab”, *Liahona*, apr. 2015, p. 23; „Shame versus Guilt: Help for Discerning God's Voice from Satan's Lies” (articol doar în versiune digitală), *Ensign*, ian. 2020.
3. Vedeți Dallin H. Oaks, „Eliberarea din capcana pornografiei”, *Liahona*, oct. 2015, p. 52. Președintele Oaks descrie diferența dintre niveluri diferite ale implicării în pornografie: (1) expunere accidentală, (2) folosirea ocazională, (3) folosirea intensivă și (4) folosirea obsesivă (dependență). Este bine să înțelegem că nu toți cei care folosesc pornografia sunt „dependenți”. Există speranță pentru a birui pornografia, indiferent de nivelul de implicare.
4. Ulisses Soares, „Să ne luăm crucea”, *Liahona*, nov. 2019, p. 114.
5. Richard G. Scott, „Learning to Recognize Answers to Prayer”, *Ensign*, nov. 1989, p. 30.

DOCTRINAL
MASTERY

TINERI

Când am fost pus deoparte

pentru a sluji ca misionar cu timp deplin în Misiunea San Bernardino, California, familia mea a fost alături de mine. Această fotografie este cu mine îmbrățișându-mi unul dintre frați după ce am fost pus deoparte. A fost o drum lung să ajung până în acest punct, dar sunt atât de recunoscător pentru schimbările pe care le-am văzut la mine și la familia mea.

În penultimul an de liceu am avut un accident de mașină grav. Înainte de accident, nu făceam lucrurile pe care trebuia să le fac. Dar, după accident, punctul meu de vedere s-a schimbat. Viața mea putea fi luată chiar atunci și acolo și nu voiam să se termine așa. Episcopul meu m-a ajutat să merg pe calea cea bună: citind zilnic din Cartea lui Mormon și pregătindu-mă să slujesc în misiune.

Atletismul este sportul meu, pasiunea mea. După accident, nu am mai putut alerga în acel sezon și mă întrebam ce mi-a mai rămas. Dar, m-am întors către Domnul, și, făcând acest lucru, am avut parte de un sezon fenomenal anul următor. Am continuat să am dificultăți, dar ceea ce s-a schimbat este faptul că, în loc să o fac pentru mine, o făceam pentru Domnul.

Faptul de a vedea câte binecuvântări pot veni din plenitudinea Evangheliei a fost ceea ce m-a schimbat. Primind toată această fericire și bucurie, doresc să o răspândesc în toată lumea. Îmi doresc ca oamenii să aibă bucuria pe care o am în fiecare zi datorită Evangheliei. Și de aceea slujesc în misiune: să ajut la „[realizarea nemuririi și vieții veșnice] a omului" (vedeți Moise 1:39).

Garret W., 18 ani, Carolina de Nord, S.U.A.

CUPRINS

54 **Slujirea zilnică a Martei**
Sam Lofgran

58 **Cum am găsit vindecare în urma abuzului sexual**
Nume păstrat confidențial

62 **Întrebări și răspunsuri: Cum să facem față singurătății? Pot sluji în misiune dacă am probleme de sănătate mintală?**

64 **Ultimul cuvânt: Speranța noastră, lumina noastră, tăria noastră**
Vârstnicul Ronald A. Rasband

65 **Oameni din Cartea lui Mormon: Fratele lui Iared**

SLUJIREA ZILN

IICĂ a Martei

Această mamă și această fiică muncesc din greu pentru a trăi împreună conform Evangheliei. Iar Marta poate să trăiască conform Evangheliei slujindu-i mamei sale în moduri unice.

FOTOGRAFII DE LESLIE NILSSON

Sam Lofgran
Revistele Bisericii

Marta are 11 ani și este din Portugalia și, asemenea multor fete de vârsta ei, îi place să petreacă timp cu prietenii ei, să mănânce și să se joace cu păpușile ei. De asemenea, îi place să petreacă timp cu mama ei. Dar, locuind cu mama ei, viața Martei este puțin diferită de cea a altor copii.

Mama Martei, Sonia, s-a născut cu o deficiență locomotorie, fapt care îi îngreunează mersul. Ea nu este paralizată complet, dar are nevoie de un cadru pentru a se deplasa. Ea nu poate să se îmbrace singură, să se spele singură sau să se așeze în pat singură. Acest lucru face ca ei să îi fie greu să locuiască singură. Marta a reușit să o slujească pe Sonia în ultimii ani ajutând-o cu lucrurile pe care ea nu le poate face singură.

„Mențin casa curată, astfel încât mama să poată să se deplaseze mai ușor”, spune Marta. „De asemenea, iau pauze de la joacă pentru a avea timp să merg la mama și să vad dacă are nevoie de ajutor. Dacă mă joc iar ea mă strigă, merg repede să văd ce s-a întâmplat pentru că poate fi ceva urgent.”

Dar, Sonia încearcă să o lase pe Marta să trăiască o viață cât mai normală. Dacă Sonia nu are nevoie de ajutor, ea se asigură că Marta are timp să se joace cu prietenii ei.

TRĂINDU-ȘI CREDINȚA

Marta are ocazia de a trăi conform Evangheliei în fiecare zi slujindu-i mamei sale. Ea își asumă foarte multe responsabilități pe care, de regulă, alți copii nu le au. De exemplu, se trezește devreme pentru a o ajuta pe mama ei să se pregătească pentru muncă înainte de a merge la școală. Fără ajutorul Martei, Sonia nu ar putea să se descurce sau să meargă la muncă în fiecare zi.

De asemenea, Marta și Sonia participă la adunările Bisericii împreună. Sonia a fost botezată când avea opt ani, așa că Marta a crescut în Biserică. Sonia o învață pe Marta, în fiecare zi, despre importanța Evangheliei. Un mod prin care face acest lucru este având multe ilustrații cu Isus Hristos în casa lor.

„Știu că Dumnezeu trăiește și că Isus Hristos este adevărat", a spus Sonia. „Și vreau ca toți cei care vin în casa mea să știe că, pentru mine, credința este foarte importantă. De asemenea, este important pentru mine să o învăț acest lucru pe Marta, pentru ca ea să crească cu această cunoaștere despre Isus Hristos".

Marta a înțeles ce a învățat-o mama ei și continuă să afle mai multe despre Evanghelie singură. Un mod prin care ei îi place să învețe este citind din scripturi, ceea ce o ajută să stabilească o relație mai strânsă cu Tatăl Ceresc și cu Salvatorul. „În timp ce citesc din scripturi simt că Hristos este alături de mine", a spus ea.

GĂSIREA ALINĂRII

Deși poate fi dificil să ai atâtea responsabilități, faptul de a merge la biserică în fiecare săptămână o ajută pe Marta să găsească alinarea de care are nevoie pentru a continua să-și ajute mama. „Când se rostesc rugăciuni la începutul și la sfârșitul adunării de împărtășanie, simt atât de multă pace", a spus ea. „Când sunt acolo, uneori simt că Tatăl Ceresc îmi spune că sunt o persoană bună și că trebuie să continui să fiu o persoană bună ca să o ajut pe mama mea."

Ori de câte ori simte acest lucru, își amintește cât de recunoscătoare este pentru mama ei. Ea simte că Tatăl Ceresc a trimis îngeri să o sprijine. „Cred că El mă întărește ca să mă trezesc și să fiu fericită și mândră de mama pe care o am”, a spus Marta.

Una dintre lecțiile pe care Sonia și Marta le-au învățat împreună este că viața nu este ușoară sau perfectă – pentru nimeni. Soya a spus: „Niciuna dintre dificultățile mele nu mă întristează. Știu că Dumnezeu mi-a dat această carne și acest sânge și aceste oase pentru că sunt specială și Dumnezeu mi-a spus că pot să o fac. Fac tot ceea ce pot. Pot face mai multe, dar astăzi sunt împăcată cu mine însămi. Sunt mândră de ceea ce fac, de ceea ce am și de ceea ce voi face mâine”.

De asemenea, Marta își dă seama că lucrurile se vor rezolva, chiar dacă uneori viața poate fi dificilă, având în vedere că are grijă de mama ei. Ea înțelege că fiecare are parte de încercări diferite. Ea a spus: „Nimeni nu are o viață perfectă”. Dar, chiar dacă are încercările ei personale, Marta încă găsește lucruri bune în orice situație – relația pe care o are cu mama ei este un exemplu. „Mama are o limitare fizică, dar din punct de vedere mintal și emoțional este foarte inteligentă. Suntem prietene foarte bune”.

PRIVIND ÎNAINTE

Așadar, ce rezervă viitorul pentru Marta și Sonia? Marta spune: „Vreau să stau aproape de mama mea și, desigur, vreau să mă căsătoresc, să am copii și să am o familie. Dar în viitor, dacă pot, vreau să cumpăr o casă atât pentru familia mea, cât și pentru mama, pentru că nu aș vrea să fiu departe de ea nici măcar o zi!”.

Sonia este optimistă în ceea ce privește viitorul și va fi întotdeauna recunoscătoare pentru prietenia și dragostea Martei. „Este minunat să am o fiică frumoasă. Este foarte frumos să o am pe Marta în viața mea. Ea este un dar de la Dumnezeu. El a pregătit-o pe Marta să stea aici cu mine.” ■

Am trăit un coșmar. Dar, mai târziu, am aflat că, în cele mai întunecate momente ale mele, mă pot baza pe Salvatorul meu.

Cum am găsit vindecare *în urma abuzului sexual*

Nume păstrat confidențial

Coșmarul meu a început când aveam doar șapte ani iar mama mea s-a recăsătorit. Ne plăcea mult de noul meu tată vitreg. El era amabil și se integrase bine în familia noastră. Mă simțeam în siguranță în preajma lui. Totul a fost minunat până într-o zi, când toți ceilalți erau ocupați iar el m-a abuzat sexual.

Nu înțelesesem ce îmi făcuse. Mă simțeam speriată, confuză și atât de rușinată. Dar îmi era prea teamă să spun cuiva. Am crezut că va strica noua fericire a familiei mele și că nimeni nu mă va crede oricum. Așa că am hotărât să nu spun nimic.

Nu mă rănise decât o singură dată, dar amintirea abuzului mi-a rămas întotdeauna în minte. Devenisem atât de paranoică crezând că cineva îmi va vedea durerea și îmi va descoperi secretul, încât am încercat să ascund adevărul devenind prietenă bună cu tatăl meu vitreg. A fost deosebit de amabil cu mine și începusem să îl plac din nou.

Dar, apoi, lucrurile s-au înrăutățit. Când mama a început să lucreze noaptea, tatăl meu vitreg a început să mă abuzeze cu regularitate. Mă simțeam atât de neajutorată. Am vrut să vorbesc despre ceea ce se întâmpla, dar tatăl meu vitreg era foarte plăcut și am crezut că toată lumea îi va ține partea. Noaptea, când eram singură, Îl imploram pe Dumnezeu să mă ajute să îmi păstrez secretul.

SĂ VORBIM

Într-o zi, abuzurile s-au oprit, în sfârșit. Nu aveam idee de ce. Deși el nu mă mai abuza, eu mă simțeam mereu murdară și rușinată. Mă uram. Uneori, chiar mă gândeam dacă moartea nu era mai ușoară decât realitatea în care trăiam. Încă îmi doream să vorbesc despre cele întâmplate, dar îmi era teamă de ceea ce adevărul ar fi putut scoate la iveală.

Apoi, într-o duminică, la biserică, la vârsta de 14 ani, am ascultat o lecție despre a lua hotărâri importante. Învățătoarea mea ne-a încurajat să postim și să ne rugăm și ne-a promis că Dumnezeu ne va întări pentru a putea să facem ceea ce este bine. După biserică, m-am gândit la ceea ce ne-a spus ea. Mă întrebam dacă, cerând, Dumnezeu avea să mă ajute cu adevărat să vorbesc despre cele întâmplate?

A doua zi, am postit să am curaj să-i povestesc mamei despre abuz. Nu mă puteam concentra la școală deoarece nu mă puteam gândi decât la modul în care va reacționa ea. Până când am ajuns acasă, m-am simțit extrem de rău. M-am rugat, din nou, pentru tărie, dar nu mă simțeam pregătită să îi spun.

FOTOGRAFIE DE GETTY IMAGES, FOLOSITĂ ÎN SCOPURI ILUSTRATIVE, A POZAT UN MODEL

În acea seară, am abordat-o pe mama când gătea cina. Nu știam ce să spun, dar, când m-am uitat în ochii ei, am găsit curajul de a începe pur și simplu să vorbesc. După aceea, tot ceea ce ascunsesem de ani de zile a ieșit la iveală.

Mama și cu mine am stat pe canapea și am plâns împreună. După aceea, l-am contactat pe președintele nostru de ramură și am sunat la poliție. Tatăl meu vitreg a fost tras la răspundere pentru ceea ce îmi făcuse și mi s-a acordat protecția de care aveam nevoie – nu mai trebuia să-l văd niciodată.

CALEA CĂTRE VINDECARE

În acea perioadă, a fost dificil să le vorbesc autorităților despre experiența mea și să am prieteni care să mă întrebe unde este tatăl meu vitreg, dar cu sprijinul familiei mele nu am mai fost singură. Împreună, ne-am concentrat pe o nouă temă a familiei: „Pot totul în Hristos, care mă întărește" (Filipeni 4:13). Familia noastră extinsă și-a oferit, de asemenea, dragostea și sprijinul și, în timp, am început să ne vindecăm împreună.

Mama și cu mine am participat la consiliere profesională, ceea ce a fost de mare ajutor! Consilierul meu era exact ceea ce aveam nevoie. M-a ajutat să înțeleg toate emoțiile pe care le simțeam și m-a ajutat să fac față amintirilor mele rele. Niciodată nu mi-am dat seama cât de mult suferam până nu am început să mă simt din nou întreagă.

Nu credeam că durerea va dispărea doar pentru că am vorbit despre cele întâmplate, dar, de asemenea, nu mi-am dat seama de cât timp (și răbdare) va fi nevoie pentru a mă vindeca. Mult timp m-am simțit fără valoare. A trebuit să învăț din nou să mă iubesc.

Am găsit cea mai mare pace când m-am îndreptat către Salvatorul meu și Tatăl meu Ceresc. Recunoscând că Ei știau *exact* cum mă simțeam am primit tărie și speranță. M-am bazat pe Ei în timpul celor mai întunecate momente. Cu timpul, amintirile au început să se estompeze și am simțit cu adevărat pace prin dragostea Salvatorului.

Partea cea mai plină de satisfacții a procesului de vindecare a fost recunoașterea faptului că *am* un viitor strălucit. Când eram abuzată, nici nu îmi puteam imagina că voi avea o viață normală. Mă simțeam distrusă pentru totdeauna. Dar, prin ajutor și vindecare, am găsit lucruri pe care să le aștept cu nerăbdare. Am început să le vorbesc despre povestea mea altor fete care sufereau și chiar am hotărât să slujesc în misiune. Faptul de a-mi împărtăși mărturia m-a întărit.

Ceea ce tatăl meu vitreg mi-a făcut nu mă definește. El mi-a schimbat definitiv viața, dar eu aleg să-mi folosesc experiența pentru a-i ajuta pe alții. Unele zile încă sunt grele, dar prin toate, Domnul m-a întărit și știu că El va continua să mă ajute. M-am transformat dintr-o victimă într-o supraviețuitoare. ■

DACĂ SUNTEȚI VICTIMA UNUI ABUZ

Ce este abuzul?

Abuzul este neglijarea sau maltratarea altora (cum ar fi un copil, o persoană în vârstă, o persoană cu dizabilități sau altcineva) într-un mod care cauzează vătămări de natură fizică, emoțională sau sexuală. Este împotriva învățăturilor Salvatorului.

„Poziția Bisericii este aceea că abuzul nu poate fi tolerat sub nicio formă" [*General Handbook: Serving in The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints (Manual general – slujirea în Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă)* (2020), secțiunea 38.6.2]. Abuzul încalcă legile lui Dumnezeu și poate constitui, de asemenea, o încălcare a legilor civile.

Diferite tipuri de abuz

Abuzul fizic. Un comportament agresiv sau violent al unei persoane față de alta care duce la vătămări corporale.

Abuzul sexual. Raport sexual sau contact sexual nedorit, în care agresorii folosesc forța, amenințând sau profitând de victime care nu sunt în măsură să-și dea consimțământul. Orice fel de relație sexuală dintre un adult și un copil este abuz, indiferent de consimțământ.

Abuzul verbal sau emoțional. Un model de comportament în care o persoană atacă o altă persoană în mod deliberat și repetat în moduri nonfizice, cum ar fi cuvinte dure, intimidare, manipulare sau umilire. Acest lucru provoacă un sentiment scăzut al valorii de sine și al demnității. Deși nu este fizic, acest tip de abuz dăunează bunăstării mintale și emoționale a unei persoane.

Cum să primim ajutor

Domnul Se așteaptă ca noi să facem tot ce putem pentru a preveni abuzul și pentru a-i proteja și ajuta pe cei care au fost victime ale abuzului. Nimeni nu trebuie să îndure comportamentul abuziv. Indiferent dacă se întâmplă acum sau s-a întâmplat cu mult timp în urmă, puteți găsi resurse care să vă ajute pe abuse.ChurchofJesusChrist.org.

SOLICITAȚI AJUTOR CHIAR ACUM

„Dacă se comite în prezent un abuz împotriva dumneavoastră sau s-a comis în trecut, găsiți curajul să căutați ajutor… Căutați sprijinul cuiva în care puteți avea încredere. Episcopul sau președintele dumneavoastră de țăruș vă poate da un sfat de valoare și vă poate ajuta cu privire la autoritățile civile… Nu vă temeți – pentru că teama este unealta pe care Satana o va folosi pentru a vă face să suferiți în continuare. Domnul vă va ajuta, dar trebuie să cereți acel ajutor."

Vârstnicul Richard G. Scott (1928-2015), din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, „Să vindecăm consecințele distrugătoare ale abuzului", *Liahona*, mai 2008, p. 42.

Cum biruim sentimentele de singurătate?

„Durerea singurătății pare să facă parte din experiența vieții muritoare. Dar Domnul, în mila Sa, a făcut în așa fel încât să nu fim nevoiți niciodată să înfruntăm încercările din viața muritoare singuri… Ni *s-a promis compania constantă a Celui de-al treilea membru al Dumnezeirii și, prin urmare, privilegiul de a primi revelație pentru propria viață.* Nu *suntem singuri!”*

Sheri L. Dew, fostă consilieră în Președinția Generală a Societății de Alinare, „We Are Not Alone”, *Liahona*, ian. 1999, p. 112.

Dezvoltă-ți talentele

Birui sentimentele de singurătate dezvoltându-mi talentele, fie că este vorba de un instrument muzical, un hobby etc. Acest lucru mă ajută să uit de sentimentul de singurătate și, adesea, acesta va dispărea complet. Acest lucru va duce, de asemenea, la găsirea altor persoane care îți împărtășesc interesele.

Steven H., 12 ani, New Mexico, S.U.A.

Caută lumina

Caut sprijinul, încurajarea și dragostea Tatălui Ceresc și a Duhului Sfânt pentru a-mi oferi pace, speranță și tărie atunci când meditez, mă rog și citesc din scripturi. După cum este consemnat în 3 Nefi 11:11, Isus Hristos este „lumina și viața lumii”. El a venit să risipească tot întunericul.

Andrea B., 18 ani , Zulia, Venezuela

Vorbește cu prieteni și membri ai familiei

Când mă simt singură, îmi place să comunic cu prieteni și membri ai familiei; chiar mă face să mă simt fericită. Mă uit la binecuvântările din viața mea și Îi mulțumesc Tatălui Ceresc pentru cât de mult mi-a dat deja!

Talli N., 16 ani , Oregon, S.U.A.

Amintește-ți de planul lui Dumnezeu

Să știți că, prin planul lui Dumnezeu, nu suntem niciodată singuri. Duhul Sfânt este întotdeauna cu noi și Dumnezeu știe prin ce trecem. Domnul a trecut prin fiecare încercare și suferință cu care vă confruntați. Unul dintre cele mai importante lucruri pe care le simțim în viața muritoare este fericirea, dar nu putem avea fericire fără tristețe (vedeți 2 Nefi 2:11). Rugați-vă lui Dumnezeu și cereți ajutor; El nu ne va dezamăgi pe niciunul dintre noi.

Brock S., 17 ani, Utah, S.U.A.

Încredeți-vă în Domnul

Să plec de acasă pentru a sluji în misiune în Brazilia a fost greu. Abia puteam să vorbesc limba. Dar am învățat că, dacă ai Spiritul Domnului cu tine, nu te simți niciodată singur. El vă cunoaște și vă va ajuta întotdeauna. Aveți încredere în El!

Vârstnicul Joseph Tolen, 20 de ani, Misiunea Campinas, Brazilia

FOTOGRAFIE DE KAY LYNN HODGES

Răspunsurile pot fi redactate pentru a fi mai clare sau a se încadra în spațiul rubricii. Răspunsurile publicate sunt menite să ajute și să ofere perspectivă, nefiind declarații oficiale privind doctrina Bisericii.

Ce credeți?

„Ce ar trebui să fac dacă m-am pocăit, dar mă gândesc mereu la ceea ce am greșit?”

Trimiteți răspunsurile voastre și, dacă doriți, o poză cu rezoluție mare până în data de 15 noiembrie 2020 la liahona .ChurchofJesusChrist.org (apăsați pe „Submit an Article or Feedback”).

Dacă am avut probleme de sănătate mintală, pot să slujesc în misiune?

Da. Toți cei „[care doresc] să-L slujească pe Dumnezeu… [sunt] chemați la această lucrare” (Doctrină și legăminte 4:3). *Unde* slujim este mai puțin important decât *modul în care* slujim. Și oricui se gândește să slujească în misiune i se va lua în considerare starea de sănătate fizică și psihică.

Dacă doriți să slujiți în misiune, vorbiți cu episcopul vostru. El vă poate ajuta să începeți procesul. O parte a acestui proces va include examinări făcute de medici și alți specialiști, precum și consultarea părinților și conducătorilor Bisericii. Aceste examinări nu sunt menite să evalueze dacă sunteți „suficient de buni” pentru Domnul, ci pentru a ajuta la determinarea celor mai bune opțiuni pentru slujirea voastră.

Oricine dorește să slujească poate primi o *chemare*. *Însărcinarea* pe care o primiți pentru a sluji într-un anume loc sau într-un anume mod poate depinde de mai mulți factori. Persoanele cu probleme de sănătate (inclusiv sănătate mintală) au încercat uneori să ascundă anumite informații în acest proces, gândindu-se că acest lucru îi va ajuta să primească însărcinarea dorită. Dar, dacă sunteți complet sinceri în legătură cu istoricul vostru medical (inclusiv sănătatea mintală), Domnul vă va binecuvânta. El Se așteaptă să faceți tot ce vă stă în putință să vă îmbunătățiți starea de sănătate. Și o mare parte din sprijinul medical pe care îl primiți acasă poate fi continuat în câmpul misiunii.

Pentru mai multe informații despre sănătatea mintală, accesați mentalhealth .ChurchofJesusChrist.org.

Pentru mai multe informații despre misiuni, inclusiv slujirea în misiune, accesați *ChurchofJesusChrist.org/callings/missionary*.

Speranța noastră, lumina noastră, tăria noastră

Vârstnicul Ronald A. Rasband
din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli

Când am fost rânduit în calitate de apostol, dragul nostru președinte Thomas S. Monson (1927-2018) a spus că trebuia să fiu martor special al numelui lui Isus Hristos în toată lumea. Am luat în serios acea responsabilitate. Am studiat intens scripturile identificându-L pe Domnul după numele și titlurile Sale. Toate acestea pe care am să vi le împărtășesc sunt din versete scripturale care ne amintesc de speranța care ne este în El.

El este Speranța lui Israel (Ieremia 17:13), Luceafărul strălucitor de dimineață (Apocalipsa 22:16), Păstorul cel Bun (Doctrină și legăminte 50:44), Sfetnic (Isaia 9:6; 2 Nefi 19:6), Domnul păcii (Isaia 9:6), Prințul păcii (2 Nefi 19:6), Izbăvitor (Romani 11:26), Lumina lumii (Ioan 8:12) și Mare Preot al bunurilor viitoare (Evrei 9:11). El are puterea de a ne salva (Alma 34:18; Doctrină și legăminte 133:47) și este Cel care are toată puterea (Doctrină și legăminte 61:1).

Influența lui Hristos este atotcuprinzătoare. El ne este alături când ne clătinăm și ne străduim să mergem mai departe. Și, dacă alunecăm, „lumina [Sa] care strălucește în întuneric" (Doctrină și legăminte 6:21) este mai strălucitoare ca niciodată. El ne iubește în cele mai bune momentele ale noastre și în cele mai rele.

Să fim ucenici ai lui Isus Hristos nu înseamnă să facem presupuneri. Calea Sa este bine marcată de urmele pașilor Săi. Când Îl urmăm, ajungem să iubim ceea ce iubește El. Când ne înnoim legămintele făcute cu El în fiecare săptămână luând din sfânta împărtășanie, noi creștem în înțelegerea că El este Mântuitorul lumii (Doctrină și legăminte 93:9), Spiritul adevărului (Doctrină și legăminte 93:9) și Cuvântul (Doctrină și legăminte 93:8).

Dragi prieteni, acesta este Salvatorul pe care Îl cunosc, Îl iubesc și Îl respect din toată inima. Din adâncul sufletului meu, depun mărturie despre El și despre bunătatea și mila Sa. El a promis: „Voi sunteți prietenii Mei și veți avea o moștenire cu Mine" (Doctrină și legăminte 93:45).

Isus Hristos este întotdeauna răspunsul la problemele și încercările care fac parte din această experiență din viața muritoare. Înțelegerea misiunii Sale și a Evangheliei Sale, dragostea noastră pentru El, credința noastră în El și nădejdea noastră în El ne dau putere. ■

Extras dintr-o transmisiune intitulată Seară cu o autoritate generală pentru învățătorii de religie, desfășurată în data de 8 febr. 2019.

Fratele lui Iared

Și-a condus familia și prietenii de la turnul Babel pe tărâmul făgăduit.

A avut **o viziune miraculoasă** care este consemnată în porțiunea pecetluită a plăcilor (vedeți Eter 4:4-5).

„**Un om mare și puternic,** precum și un om mult favorizat de către Domnul” (Eter 1:34).

A construit corăbii pentru **a trece peste ocean**.

L-a rugat pe Domnul să atingă 16 pietre **pentru ca acestea să lumineze în interiorul corăbiilor**.

A vorbit cu Isus Hristos **față în față** (vedeți Eter 3:13-20).

ARTĂ PENTRU DECUPAT, DE GAIL ARMSTRONG; LINIILE DESENATE DE KATIE DOCKRILL

TINERI ADULȚI

Vă confruntați, voi sau o persoană pe care o cunoașteți, cu dependența? Există speranță pentru schimbare.

pagina 44

COPII ȘI ADOLESCENȚI

PREVENIREA ABUZULUI ȘI VINDECAREA ÎN URMA ABUZULUI

paginile 58, P12

TINERI

SĂNĂTATEA MINTALĂ ȘI POTENȚIALII MISIONARI

pagina 63

PĂRINȚI

SĂ ÎNVĂȚĂM DESPRE ZECIUIALĂ

P16, P18

Vor fi publicate în anul următor

Reviste ale Bisericii pentru tineri și copii!
Abonați-vă acum pe store.
ChurchofJesusChrist.org sau la un centru de distribuire.

BISERICA LUI
ISUS HRISTOS
A SFINȚILOR
DIN ZILELE DIN URMĂ

ROMANIAN
4 02167 25171 2

octombrie 2020

Prietenul

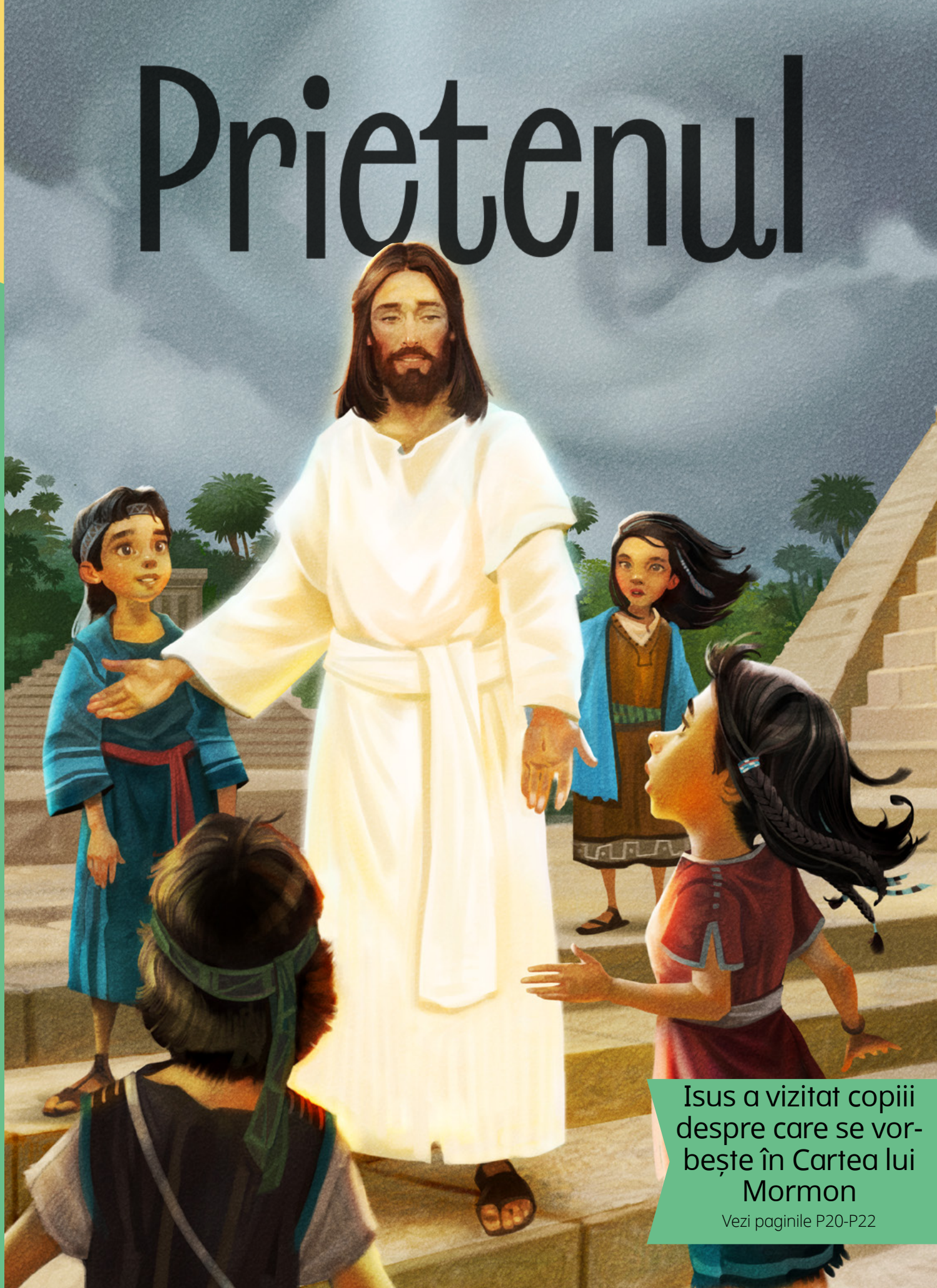

Secțiunea pentru copii a revistei *Liahona*, publicată de Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă,

Isus a vizitat copiii despre care se vorbește în Cartea lui Mormon

Vezi paginile P20-P22

DIN PARTEA PRIMEI PREȘEDINȚII

Președintele Dallin H. Oaks
primul consilier în Prima Președinție

Eu și adunarea de împărtășanie

Adunarea de împărtășanie este cea mai importantă parte a bisericii. Când luăm din împărtășanie, promitem să ne aducem întotdeauna aminte de Salvator. Pentru a face ca împărtășania să fie specială,

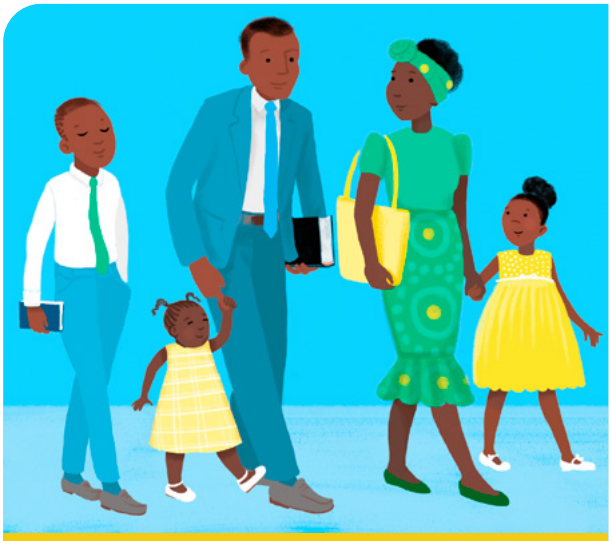

ne îmbrăcăm pentru a arăta că cinstim împărtășania;

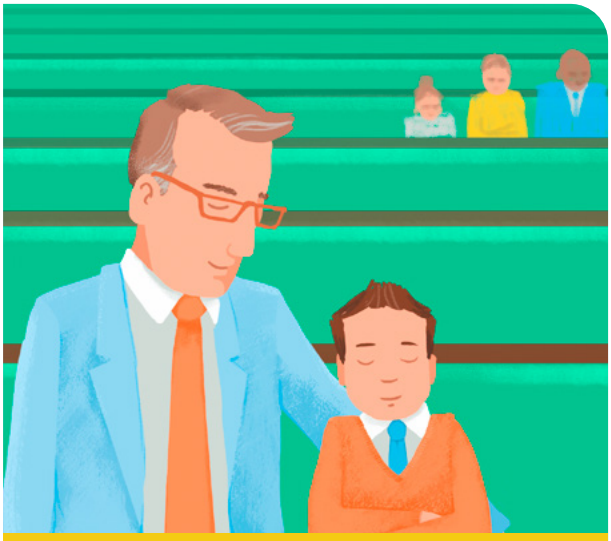

stăm liniștiți înainte ca adunarea să înceapă;

cântăm imnul de împărtășanie;

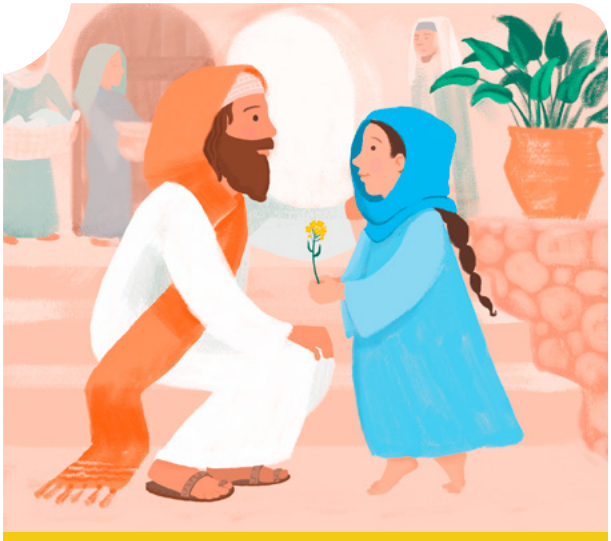

ne gândim la Isus și promitem să ne amintim întotdeauna de El.

Împărtășania ne ajută să simțim Duhul Sfânt. Ne ajută să stăm pe calea care duce înapoi la căminul nostru ceresc. ●

Adaptat după „Adunarea de împărtășanie și împărtășania”, Liahona, *nov. 2008, p. 17-20.*

Să arătăm dragoste față de Isus

Ne putem arăta dragostea față de Isus fiind pioși în timpul adunării de împărtășanie. Ce faceți în timpul împărtășaniei?

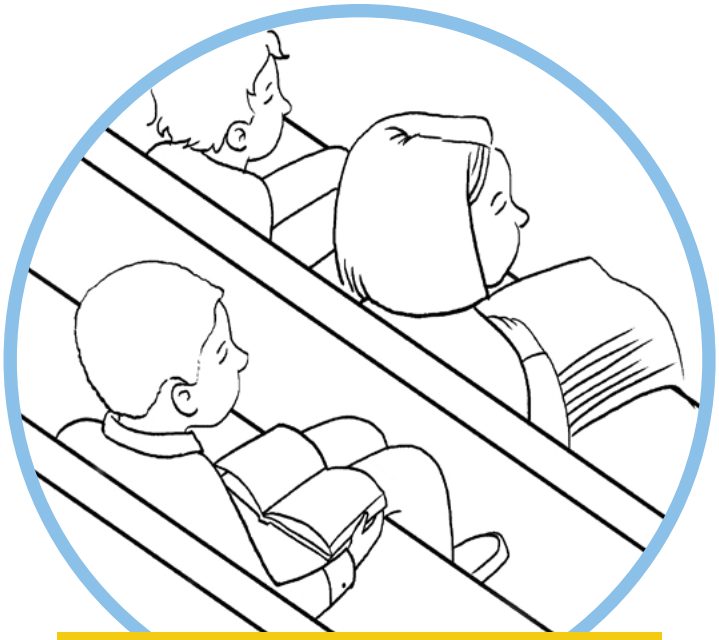

Stau liniștit.

Mă gândesc la imnul meu preferat de împărtășanie.

Mă gândesc la o povestire despre Isus.

Mă rog Tatălui Ceresc.

ILUSTRAȚII DE JULIANN LAW

Kali își dorea doar să aibă un prieten.

Singură în pauza de prânz

Stacy Lynn Carroll

(Bazat pe o întâmplare adevărată)

*„Spiritul îmi șoptește cu glas liniștit” (*Cântece pentru copii*, p. 56).*

Kali a intrat în sala de mese și a privit în jur. Toți ceilalți copii alergau direct la prietenii lor și se adunau la mese. Sala era zgomotoasă, cu glasuri pline de entuziasm și râsete de fericire. Era doar a doua zi de școală, dar parcă toată lumea avea cu cine să stea, în afară de Kali.

A strâns mânerul cutiei pentru prânz și a mers spre una dintre mese. „Pot să stau lângă tine?”, a întrebat Kali.

O fată cu o coadă șatenă, lungă, împletită, s-a uitat în sus. Ea a pufăit și a dat din cap. „Nu. Este ocupat”, a spus ea.

„Bine.” Kali s-a mutat pe un alt loc gol și a așezat cutia ei pentru prânz.

„Nu poți sta aici! Îi țin cuiva locul”, a spus un băiat cu un tricou cu dungi verzi. El a împins cutia pentru prânz a lui Kali pe jos. Toți prietenii lui au început să râdă.

Kali s-a aplecat și a luat din nou cutia ei pentru prânz. Ea a trecut prin sala de mese și s-a așezat la o masă liberă. A văzut pe cineva din cartierul ei și a încercat să-i facă cu mâna, dar el s-a uitat în altă parte. Kali s-a încruntat. De ce un dorea nimeni să fie prietenul ei?

Kali și-a coborât privirea spre mâncarea ei. Nu-i mai era foame. S-a șters la ochi, a închis cutia pentru prânz și a ieșit afară.

Toți se jucau deja cu prietenii lor. Kali s-a așezat singură pe o bancă privindu-i

pe ceilalți copii distrându-se fără ea. Apoi, Kali a observat un băiat cam de vârsta ei stând singur pe iarbă. Purta o cămașă galbenă pătată, iar părul lui era ciufulit.

Kali a privit în altă parte. A văzut un grup de fete din clasa ei jucându-se cu mingea. Își dorea să o invite să se joace cu ele.

Kali s-a uitat din nou la băiat. Se uita în jos și culegea iarba din jurul picioarelor lui. Kali și-a amintit ceva ce mama ei spunea uneori: *Caută copiii care sunt singuri*.

Kali s-a încruntat. Și *ea* era singură. Nimeni nu încerca să fie prietenul *ei*.

Apoi, Kali s-a gândit la faptul că fusese botezată cu un an în urmă. Ea promisese să asculte Duhul Sfânt. Poate că Duhul Sfânt o ajuta să-și amintească ce îi spusese mama. Poate că Duhul Sfânt încerca să-i spună să se joace cu băiatul în cămașa galbenă.

Kali a oftat și s-a ridicat. Un sentiment plăcut i-a învăluit inima. A mers și s-a așezat lângă băiat, pe iarbă.

„Bună”, a spus ea.

„Salut”, a mormăit el.

„Care este culoarea ta preferată?”

„Păi… verde.”

„Frumos. Mie îmi place roz”, a spus Kali. „Ai un animal preferat?”

Băiatul s-a îndreptat puțin și s-a uitat la ea. „Da. Îmi plac dinozaurii foarte mult”.

„Și mie. Preferatul meu este triceratop”.

Băiatul a zâmbit.

Apoi, a sunat clopoțelul. Kali s-a ridicat în picioare și și-a luat rămas bun de la băiat. A zâmbit în timp ce se întorcea, singură, spre sala de clasă. Poate că nu avea un prieten foarte bun, dar s-a simțit fericită știind că a făcut ca pauza unei alte persoane să fie puțin mai bună. ●

Autoarea articolului locuiește în Utah, S.U.A.

Mă grăbeam să ajung la școală. Dar, apoi, am avut acest sentiment că ar trebui să iau mai întâi o pungă chipsuri de acasă. După prânz, prietenul meu Drew părea trist. L-am întrebat ce se întâmplase. El a spus că își uitase prânzul. Mi-am adus aminte de chipsuri, așa că i le-am dat lui. Drew a spus: „Acesta este cel mai frumos lucru pe care l-a făcut cineva pentru mine la școală”.

Durham M.,11 ani, Utah, S.U.A.

ILUSTRAȚII DE BARBARA BONGINI

Salut din Madagascar!

Salut, noi suntem Margo și Paolo.

Călătorim în jurul lumii pentru a învăța despre copiii lui Dumnezeu. Alăturați-vă nouă în timp ce vizităm Madagascar!

Madagascar este o insulă situată lângă coasta de est a Africii. Are multe plante și animale care nu se găsesc nicăieri în altă parte a lumii – cum ar fi acest lemur cu coadă inelară!

Acești băieți ajută la umplerea ulcioarelor de plastic cu apă. Voi cum vă ajutați familia?

Biserica este mică în Madagascar, dar este în creștere. Acum, acolo sunt 14 episcopii și 26 de ramuri.

Mai multe tipuri de cameleoni trăiesc în Madagascar decât în orice altă parte a lumii!

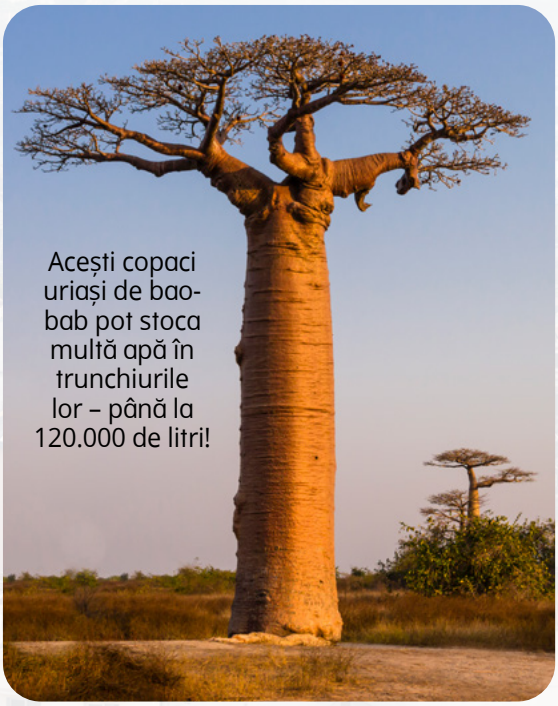

Acești copaci uriași de baobab pot stoca multă apă în trunchiurile lor – până la 120.000 de litri!

Mulți oameni din Madagascar mănâncă orez de două sau trei ori pe zi, uneori cu legume, fasole sau carne.

Namana!

Cuvântul pentru „prieten" în limba malagasy este *namana*. Dacă ați putea face cunoștință cu un nou prieten din Madagascar, ce i-ați spune?

Faceți cunoștință cu unii dintre prietenii noștri din Madagascar!

Știu că Isus Hristos este Salvatorul nostru.

Nathan, 7 ani, Provincia Antananarivo, Madagascar

Russell M. Nelson este un profet a lui Dumnezeu.

Nomena, 6 ani, Provincia Antananarivo, Madagascar

Ești din Madagascar? Scrie-ne! Ne-ar plăcea să citim scrisoarea ta.

Mulțumim că ați explorat Madagascar împreună cu noi. Ne vedem data viitoare!

ILUSTRAȚII DE KATIE MCDEE

Un misionar pe nume Faneva

Marissa Widdison
Revistele Bisericii
(Bazat pe o întâmplare adevărată)

Faneva s-a uitat pe geam la strada aglomerată din fața casei sale. El a putut vedea oameni care trăgeau cărucioare cu legume, orez, pânză și alte bunuri pentru a le vinde. Auzea mașinile claxonând și câinii lătrând. Apoi, a auzit un alt zgomot.

„Mama, cineva bate la ușă!", a strigat Faneva. Mama a deschis ușa. Doi tineri care purtau costume și cravate erau în pragul ușii. Faneva nu mai văzuse pe nimeni înainte îmbrăcat așa în cartierul său din Madagascar.

„Suntem misionari ai Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă", a spus unul dintre ei. „Noi îi învățăm pe oameni despre Isus. Vă putem împărtăși un mesaj?"

Faneva era entuziasmat când mama i-a invitat înăuntru. Întreaga familie s-a adunat pentru a auzi despre Isus Hristos și despre faptul că Biserica Sa era din nou pe pământ.

După acea zi, misionarii au vizitat familia lui Faneva de multe ori. Ei au adus o carte numită *Povestiri din Cartea lui Mormon*. Lui Faneva i-a plăcut foarte mult să o citească alături de familia lui.

Într-o zi voi fi misionar și voi împărtăși despre Cartea lui Mormon altora, și-a spus Faneva.

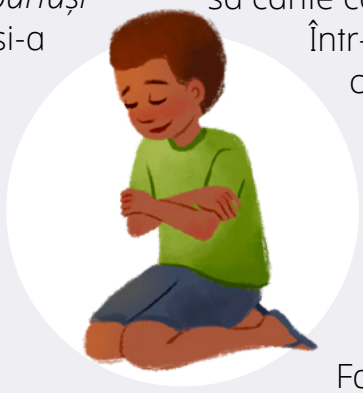

O altă dată când au venit misionarii, ei i-au învățat pe membrii familiei lui Faneva cum să se roage. Faneva a aflat că poate vorbi cu Tatăl Ceresc oricând, oriunde.

Într-o zi voi fi misionar și voi învăța oamenii despre rugăciune, se gândi Faneva.

Într-o zi misionarii au avut o întrebare importantă.

„Veți urma exemplul lui Isus Hristos și vă veți boteza?", a întrebat unul dintre ei.

Faneva a simțit multă fericire în inima lui. „Da!", a spus el.

„Da!", au spus mama și fratele lui.

Tatăl a spus că el încă nu era pregătit să se boteze. Dar nu avea nicio problemă dacă restul familiei se boteza. Și s-au botezat! Faneva a fost botezat de unul dintre misionarii care l-au învățat despre Isus.

Într-o zi voi fi misionar și voi ajuta oamenii să se boteze, se gândi Faneva.

Una dintre cele mai frumoase părți ale faptului de a fi membru al Bisericii era participarea la Societatea Primară. Faneva iubea activitățile și să se întâlnească cu noii săi prieteni. Dar cel mai mult îi plăcea să cânte cântece de la Societatea Primară.

Într-o zi, la Societatea Primară, ei cântau cântece despre împărtășirea Evangheliei.

„Misionar să fiu acum aș vrea", a cântat Faneva. „Să cresc mare n-aș mai aștepta".

Pot să încep să fac muncă misionară acum, și-a dat seama Faneva. *Nu trebuie să aștept până într-o anumită zi!*

De atunci, Faneva a căutat modalități prin care putea împărtăși Evanghelia. El a încercat să fie un exemplu bun. A invitat oamenii la biserică. Și-a ajutat vecinii. După câțiva ani, a fost destul de mare pentru a merge cu misionarii să predice oamenilor din orașul său. După alți câțiva ani, a slujit el însuși în misiune – întâlnind oameni noi și împărtășind Evanghelia, așa cum misionarii i-au împărtășit-o lui. ●

„Prefer să petrec timp cu misionarii decât să fac orice altceva", a spus Faneva. El a fost chemat să slujească în misiune în țara sa natală, Madagascar.

ILUSTRAȚII DE SHANA KEEGAN

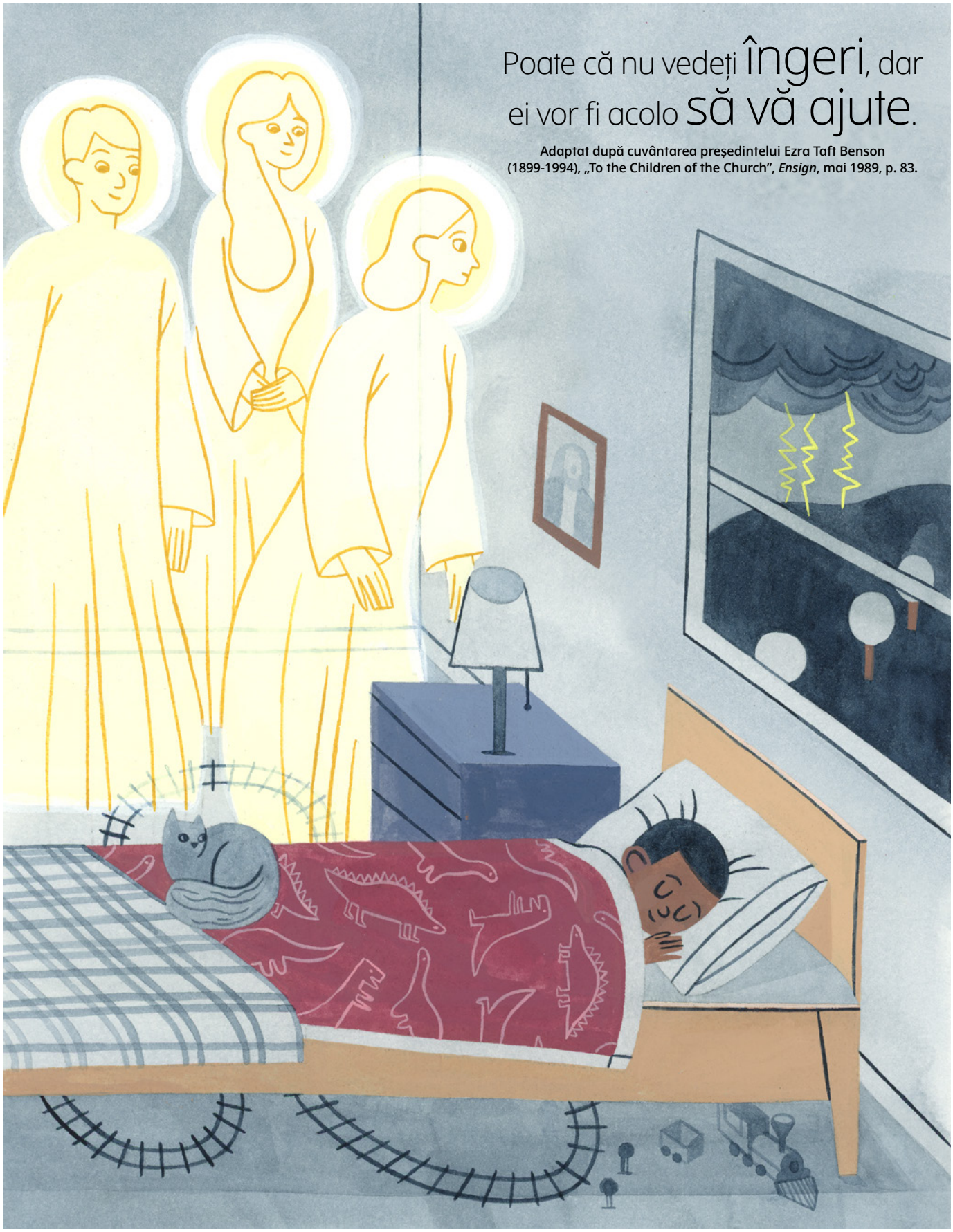

Poate că nu vedeți îngeri, dar ei vor fi acolo să vă ajute.

Adaptat după cuvântarea președintelui Ezra Taft Benson (1899-1994), „To the Children of the Church", *Ensign*, mai 1989, p. 83.

ILUSTRAȚIE DE BROOKE SMART

Arătați și povestiți

Luna aceasta este conferința generală! Iată ce le place unor copii la conferință.

Isabella B., 5 ani, Guatemala, Guatemala

Ilse N., 5 ani, Nuevo Leon, Mexic

Gabriel F.,10 ani, Minas Gerais, Brazilia

Shelem, Josue, Mia și Ruth C., în vârstă de 5 ani, 8 ani, 6 luni și 3 ani, din Durango, Mexic, s-au bucurat de vizionarea conferinței generale acasă. A fost o conferință specială!

Îmi place muzica interpretată de Corul Tabernacolului. Mereu simt pace.

Jared B., 7 ani, Normandia, Franța

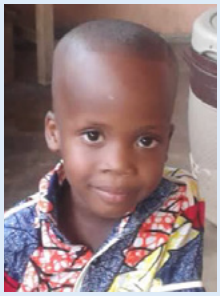

Când am urmărit conferința generală, am învățat despre cum a tradus Joseph Smith Cartea lui Mormon, astfel încât să avem cuvântul lui Dumnezeu. Cartea lui Mormon mă învață despre Isus Hristos.

Shalom A., 6 ani, Regiunea Dakar, Senegal

Annelle, Ruth, Sarah și Samira K., în vârstă de 8, 2, 6 și 6 ani din Littoral, Benin, s-au bucurat de vizionarea conferinței împreună ca familie.

IMAGINI DE FUNDAL DE LA GETTY IMAGES

Să spunem nu, să acceptăm când ni se

Tatăl Ceresc ne iubește și dorește să fim în siguranță! A spune nu atunci când trebuie s a-i respecta pe ceilalți atunci când ei ne spun nu sunt moduri prin care putem fi în sigu ranță atât noi, cât și ceilalți.

Uneori, trebuie să spui nu într-un mod politicos.

„Nu, mulțumesc. Puteți să îmi dați apă în schimb?”

Acum este rândul tău! Imaginează-ți că trebuie să spui nu într-un mod frumos. Ce ai putea spune?

Uneori, trebuie să spui nu într-un mod mai puternic.

„Nu vreau să văd aceasta! Nu trebuie să ne uităm la aceasta.”

Acum este rândul tău Imaginează-ți că trebu să spui nu într-un mo mai puternic. Ce ai put spune?

ILUSTRAȚII DE ALYSSA TALLENT

e spune nu

și
u-

Uneori, oamenii ne spun nu pentru a ne ajuta să rămânem în siguranță și sănătoși.

„Îmi pare rău, nu poți merge. Nu este în siguranță."

Acum este rândul tău! Imaginează-ți că un adult îți spune nu și nu îți place acest lucru. Ce ar trebui să faci?

Uneori, oamenii ne spun nu când se simt inconfortabil.

„Oprește-te! „Nu-mi place acest joc."

Acum este rândul tău! Imaginează-ți că cineva îți spune să te oprești din a face un lucru. Ce ar trebui să faci?

!
ie
d
ea

Ce poți face dacă oamenii nu te ascultă când spui nu? Ce se întâmplă dacă te rănesc sau fac ceva răutăcios?

- ★ **Pleacă, dacă poți.**
- ★ **Vorbește cu un adult în care ai încredere despre ce s-a întâmplat.**
- ★ **Ține minte că nu este vina ta.**
- ★ **Indiferent ce se întâmplă, să știi că Tatăl tău Ceresc și Isus Hristos te vor iubi întotdeauna!**

Sună-l pe tata

Dacă pedalez tare, se gândi Yu, pot ajunge acasă înainte ca străzile să se inunde.

de Julie Cornelius-Huang
(Bazat pe o întâmplare adevărată)
Autoarea articolului locuiește în Utah, S.U.A.

„Îndrăzniți, pentru că Eu vă voi conduce” (Doctrină și legăminte 78:18).

Yu a ieșit din școala la care învăța și a pășit pe trotuarul aglomerat. Capul său era plin de informații despre matematică de la cursul său de după școală. Oamenii se grăbeau cu umbrele. Picuri mari de ploaie cădeau repede și strada era udă.

Prietena lui Yu, Lin, a ieșit lângă el. „Ar trebui să-l suni pe tatăl tău să vină să te ia”, a spus Lin. „Domnul Zhang spune că unele părți ale orașului sunt inundate.”

„Pot ajunge acasă singur.”

„Dar uite câtă apă este”, a spus Lin, arătând către apa care curgea cu rapiditate în jgheab.

Pentru un moment, Yu avut un sentiment ciudat. Avea Lin dreptate? Poate ar *trebui* să-l sune pe tata să-l ducă acasă cu mașina înainte ca

străzile să se inunde. Dar el și tata avuseseră o ceartă aseară, iar Yu era încă furios. El nu dorea să-i ceară ajutor tatălui său.

Yu a desfăcut lanțul cu care era legată bicicleta și și-a luat rămas bun de la Lin. *Dacă pedalez tare*, se gândi el, *pot ajunge acasă înainte ca străzile să se inunde.*

A pedalat tare, dar, în scurt timp, mâinile îi erau reci, hainele ude și el era epuizat. Încă o dată, i-a venit în gând să-l sune pe tata. Era ceea ce simțea un îndemn de la Duhul Sfânt? Misionarii care l-au botezat au spus că Duhul Sfânt poate fi ghidul său. Yu a privit spre cer. Era atât de întunecat, încât nu putea vedea vârfurile clădirilor. Dar era încă supărat pe tatăl său.

Yu a ignorat sentimentul și a continuat să pedaleze. Apa crescuse atât de mult încât proprietarii magazinelor își închiseseră magazinele. Oamenii își mutaseră obiectele la etajele superioare. Yu a văzut o mamă împingându-și cei doi copii prin inundație într-o barcă mică de plastic.

Cu apa acum trecută de glezne, Yu nu-și mai putea pedala bicicleta. El s-a dat jos și a început să împingă. Probabil că era prea târziu să-l sune pe tata acum și ploaia tot cădea. Tunetul a bubuit și fulgerul a strălucit deasupra lui. Yu se temea. Și se simțea atât de obosit! El a privit înainte. Casa lui era în continuare destul de departe. El nu ar fi trebuit să ignore Duhul Sfânt doar din cauza unei discuții neînsemnate.

Yu s-a oprit și a spus o rugăciune scurtă. Nu-și putea auzi glasul din cauza ploii și a tunetului, dar știa că Tatăl Ceresc îl poate auzi.

„Tată Ceresc", se rugă Yu. „Te rog, ajută-mă să ajung acasă în siguranță." Când a terminat, a simțit suficientă putere pentru a continua.

În cele din urmă, Yu și-a putut vedea casa pe deal. Înfrigurat, obosit și fără un pantof, Yu înainta cu greu pe deal. El l-a văzut pe tatăl său așteptându-l afară. Tatăl a coborât repede dealul să-l întâmpine, stropind apă în timp ce alerga.

Ajungând la el, tatăl său l-a îmbrățișat. „Am fost atât de îngrijorat", a spus tatăl. „Trebuia să mă suni!"

„Am crezut că suntem supărați unul pe altul", a spus Yu.

„Nu sunt niciodată atât de supărat, încât să nu te ajut", a spus tatăl. Apoi, a luat bicicleta lui Yu și a împins-o restul drumului pe deal.

Chiar dacă tunetul răsuna între clădirile înalte și ploaia torențială curgea, un sentiment cald a umplut inima lui Yu. Simțea pace și siguranță în timp ce îl urma pe tatăl său acasă. ●

ILUSTRAȚIE DE BILL YOUNG

„Tatăl nostru din Cer a știut că, în viața muritoare, vom avea parte de încercări... Pentru a ne acorda tărie și îndrumare divină în viața muritoare, El ne-a oferit Spiritul Sfânt."

Vârstnicul Ronald A. Rasband, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, „Spiritul să ne-ndrume", *Liahona*, mai 2017, p. 93.

Pesos pentru zeciuială

Alan Ivan Ruiz Ontiveros

(Bazat pe o întâmplare adevărată)

Sofia s-a trezit devreme. Azi era o zi specială. Urma ca ea să vândă limonadă la vânzarea de bunuri uzate din garajul mătușii și unchiului ei. Mama a făcut o carafă foarte mare de limonadă pentru ea.

Sofia a făcut un afiș. Ea a scris „Limonadă!" cu

litere portocalii și galbene. Ea l-a lipit cu scotch de o masă micuță. Apoi, s-a așezat și a așteptat.

Curând a venit un bărbat. „Poți să îmi dai un pahar?", a întrebat el. El a pus niște pesos în borcanul ei.

„Desigur!", a spus Sofia. Ea i-a turnat un pahar de limonadă.

Încetul cu încetul, oamenii au venit să se uite la vânzarea de bunuri uzate din garaj. Și, încetul cu încetul ei au cumpărat delicioasa limonadă. Dimineața a trecut cu bucurie. În curând, nu a mai rămas limonadă deloc.

Sofia și-a scuturat borcanul. Bănuții zdrăngăneau. Avea atât de mulți!

„Ai făcut o treabă bună!", a spus tatăl.

Sofia nu mai avusese niciodată atât de mulți bani. „Îmi voi cumpăra un yo-yo!"

Tatăl a zâmbit. „Știi ce facem eu și mama atunci când câștigăm bani?"

Sofia a dat din cap.

„Plătim zeciuiala", a spus tatăl. „Tatăl Ceresc ne-a oferit totul. El ne cere să dăm înapoi puțin. Noi plătim zeciuială deoarece Îl iubim."

Sofia a zâmbit. Ea dorea să-I arate Tatălui Ceresc că și ea Îl iubește.

Tatăl a ajutat-o pe Sofia să-și numere banii. De câte ori număra 10, ea punea un peso în plic. Tatăl a ajutat-o să scrie suma pe o hârtie albă. Au pus hârtia în plic împreună cu banii. Apoi, au sigilat plicul. Sofia avea să-l dea episcopului în ziua următoare la biserică.

„Cum te simți?", a întrebat-o tata pe Sofia.

„Foarte fericită! Și mi-au rămas bani și pentru yo-yo". Ea a simțit că Tatăl Ceresc era fericit datorită alegerii pe care ea o făcuse. ●

Autorul articolului locuiește în Chihuahua, Mexic.

ILUSTRAȚII DE CONSTANZA BASALUZZO

Timpul pentru zeciuială

Tatăl Ceresc ne cere să plătim zeciuială. Acest lucru înseamnă să dăm a zecea parte din banii pe care îi primim. Poți folosi această pagină pentru a exersa.

Numără monedele. Pentru fiecare zece monede pe care le numeri, colorează una. Monedele colorate reprezintă ceea ce ar trebui să plătești ca zeciuială.

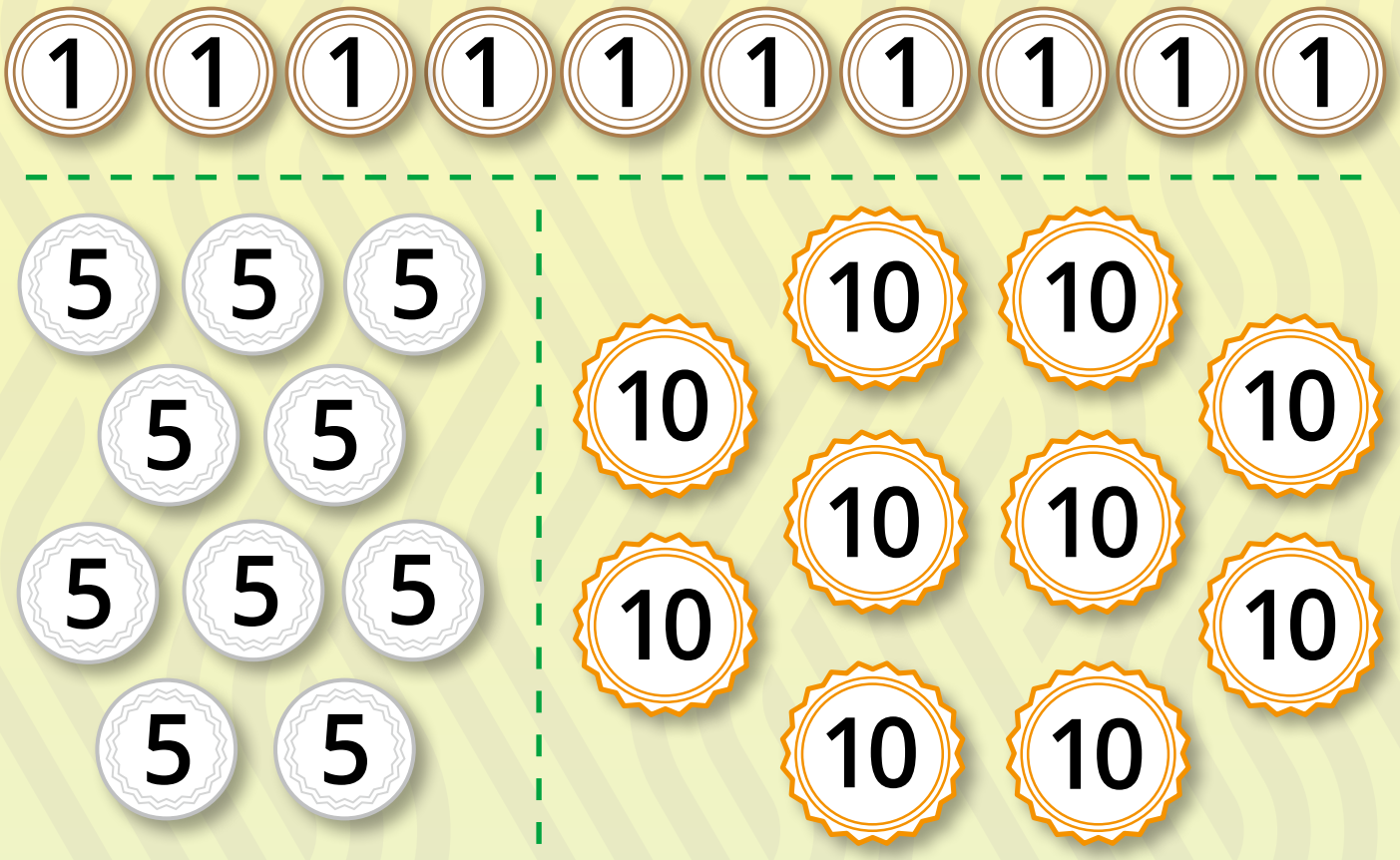

Ești pregătit pentru ceva mai greu? Adună banii de mai jos. Apoi, colorează câte monede trebuie să plătești ca zeciuială. (Ține minte, pentru fiecare 10, dai una.) ●

ILUSTRAȚII DE THOMAS CHILD

Vârstnicul Edward Dube
din Cei Șaptezeci

Împărtășirea Evangheliei

„Învățați de la Mine… și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre” (Matei 11:29).

Un bărbat pentru care am lucrat mi-a dat un exemplar al Cărții lui Mormon. Dar nu am citit-o timp de aproape doi ani. Într-o duminică, am luat Cartea lui Mormon și am mers la o linie de cale ferată din afara orașului în care locuiam în Zimbabwe. M-am așezat și am început să citesc.

La început, a fost greu de înțeles. Dar am citit mărturia lui Joseph Smith din nou și din nou. Cuvintele lui m-au impresionat profund.

Mai târziu, cineva m-a invitat să merg la biserică. La început, mă simțeam inconfortabil, așa că am stat în rândul din spate. Dar, când oamenii au început să-și împărtășească mărturiile despre Salvatorul Isus Hristos și despre Cartea lui Mormon, am simțit ceva minunat în inima mea.

La scurt timp după aceasta, misionarii au venit la mine în cartier. Curând am fost botezat. Ani mai târziu, am avut onoarea de a sluji în misiune și de a împărtăși Evanghelia altora.

Biserica a crescut mult în Zimbabwe. Dar sunt în continuare multe lucruri pe care le putem face pentru a împărtăși Evanghelia, indiferent unde trăim. Prin rugăciune, studiu din scripturi și seara în cămin, vă puteți întări mărturia și rămâne aproape de Tatăl Ceresc. Mărturia voastră poate binecuvânta viața multor oameni din întreaga lume. ●

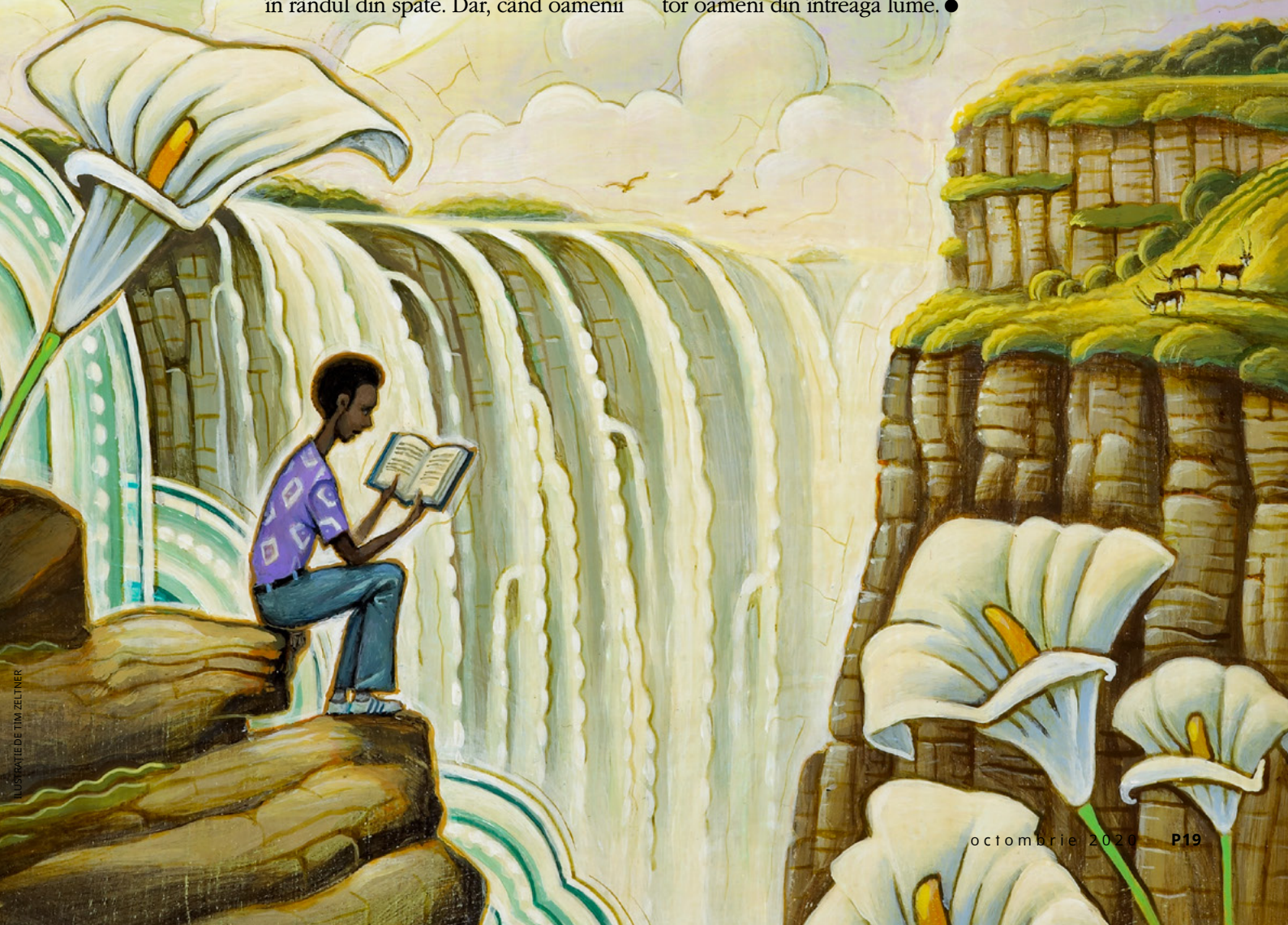

ILUSTRAȚIE DE TIM ZELTNER

Oamenii credincioși L-au urmat pe Isus

Când Isus i-a vizitat pe nefiți și lamaniți, El i-a învățat despre botez și despre cum să ia din împărtășanie. El a stabilit Biserica Sa.

Isus a binecuvântat fiecare copil. Îngeri au venit! Isus a vindecat oamenii și S-a rugat pentru ei. Apoi, S-a întors în cer.

După ce Isus a plecat, oamenii au continuat să facă ceea ce El i-a învățat. Toți au lucrat împreună și au împărțit ceea ce aveau, așa că nimeni nu era sărac. Conducătorii Bisericii i-au binecuvântat pe cei care erau bolnavi.

În loc să se certe, oamenii au ales să se înțeleagă. Toți urmau poruncile lui Dumnezeu. Iar ei au fost fericiți mult timp!

ILUSTRAȚII DE APRYL STOTT

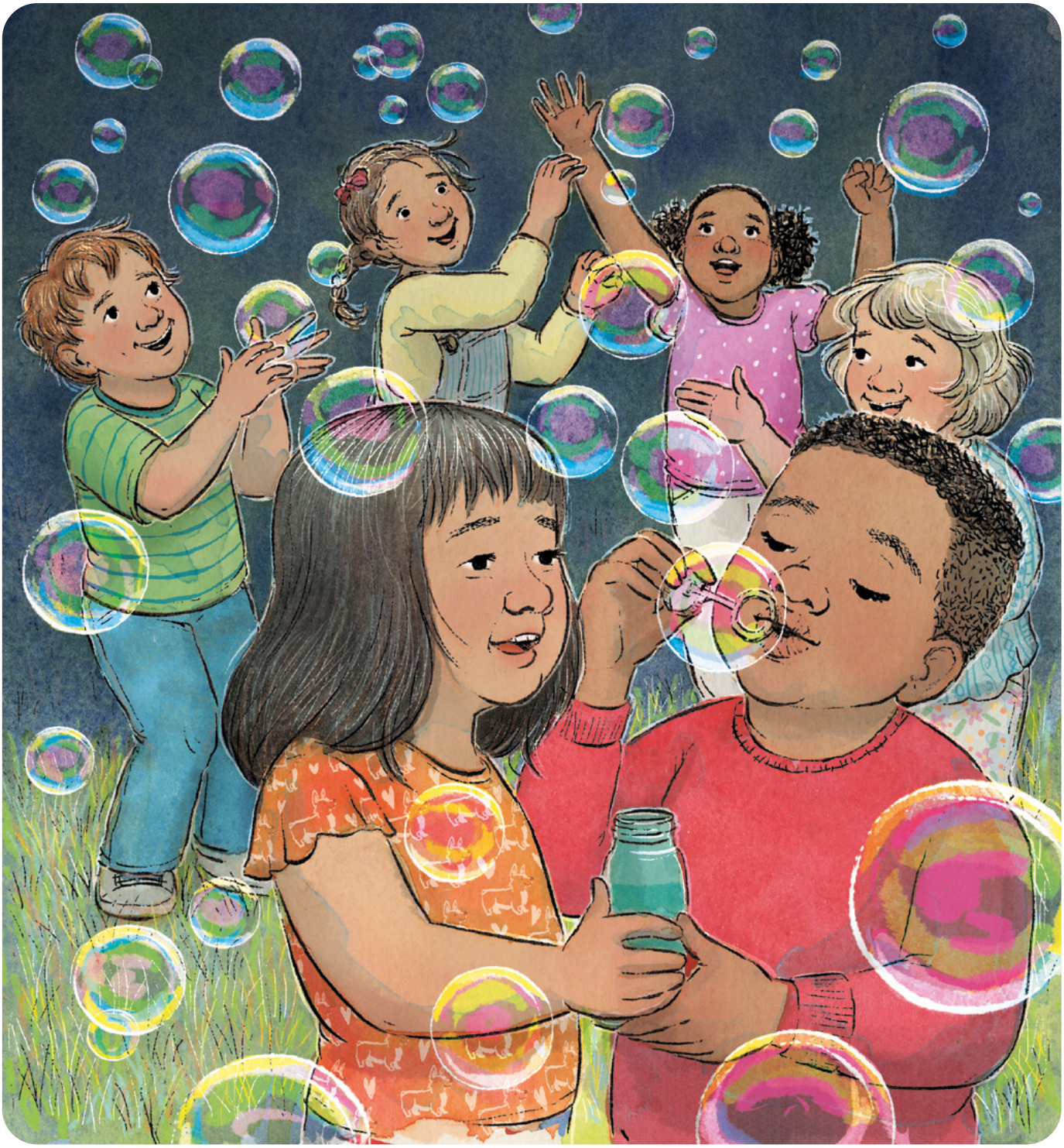

Viața mea este mai fericită atunci când urmez poruncile lui Dumnezeu. Pot împărți altora din ceea ce am. Îi pot ajuta pe oameni să se înțeleagă. ●

Citește despre această povestire în 3 Nefi 17 până la 4 Nefi 1.

Oamenii au trăit fericiți

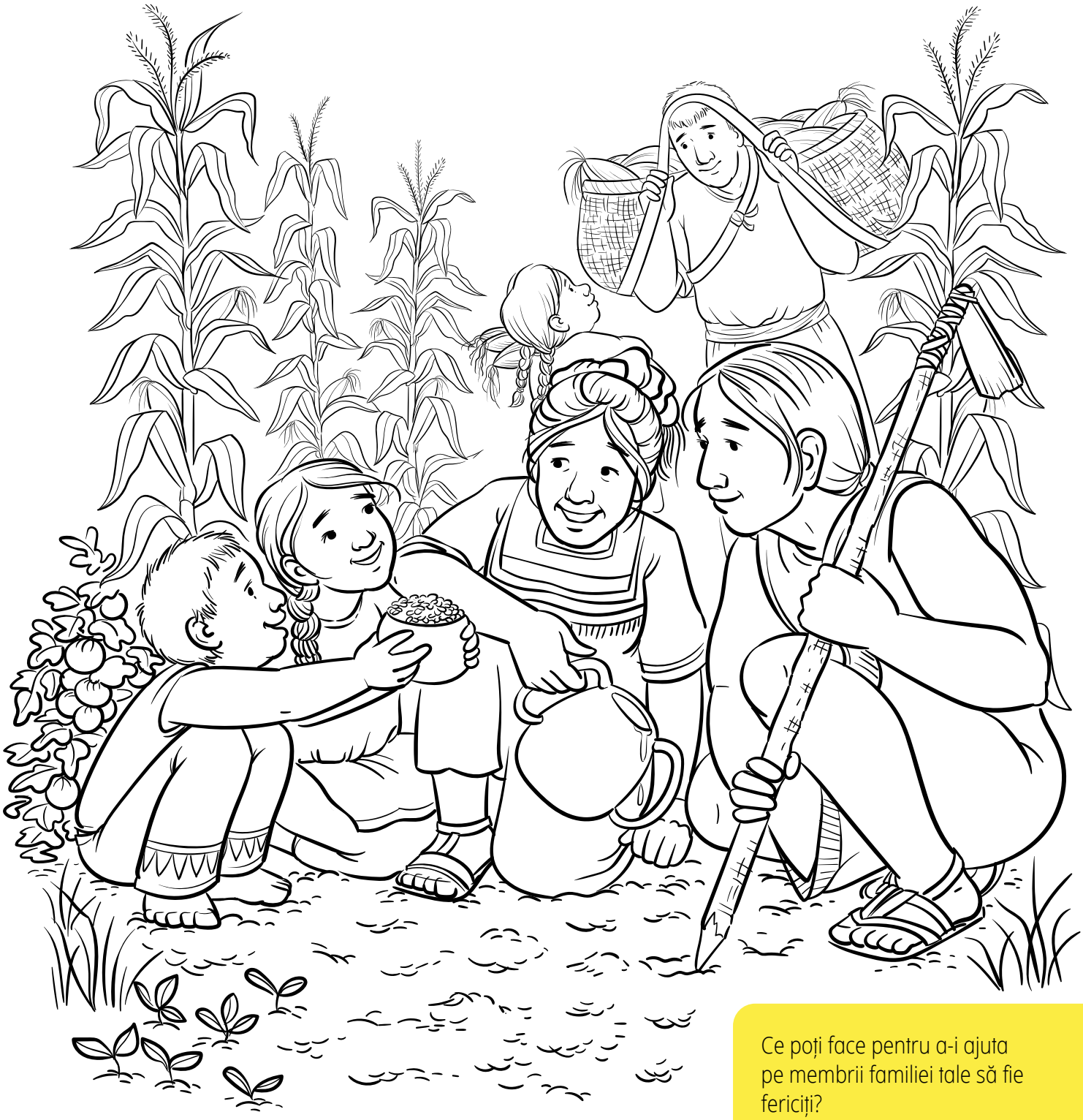

ILUSTRAȚIE DE APRYL STOTT

Ce poți face pentru a-i ajuta pe membrii familiei tale să fie fericiți?

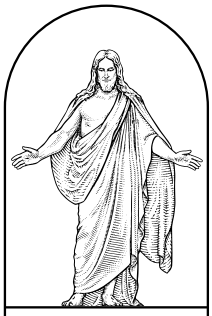

BISERICA LUI
ISUS HRISTOS
A SFINȚILOR
DIN ZILELE DIN URMĂ

Dragi părinți,

Fiecare copil trebuie protejat și îngrijit. Isus a dat un exemplu în acest sens în Cartea lui Mormon, binecuvântând și rugându-Se pentru fiecare copil (vedeți paginile P20-P23). Cum putem binecuvânta și proteja copiii pe care îi cunoaștem? Iată câteva idei.

- Îi putem proteja fizic și îi putem învăța să respecte trupul altor persoane (paginile P12-P13).
- Putem ajuta la protejarea lor spirituală, încurajându-i să ia din împărtășanie (paginile P2-P3).
- Îi putem învăța să ceară ajutor atunci când au nevoie (paginile P14-P15).

Puteți alege unul dintre aceste mesaje pentru a le citi împreună ca familie. Asigurați-vă că fiii și fiicele dumneavoastră știu cât de mult îi iubiți.

Vă iubim!

Prietenul

TRIMITEȚI DESENUL SAU EXPERIENȚA COPILULUI DUMNEAVOASTRĂ LA *LIAHONA*

Accesați liahona.ChurchofJesusChrist.org și apăsați pe „Submit an Article or Feedback". Sau trimiteți-o pe e-mail la liahona@ChurchofJesusChrist.org împreună cu numele copilului dumneavoastră, vârsta, orașul și următoarea permisiune: „Eu, [scrieți-vă numele], permit Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă să folosească ceea ce a trimis copilul meu în revistele Bisericii, pe site-urile Bisericii și pe platformele rețelelor de socializare și, posibil, în alte materiale ale Bisericii". Suntem nerăbdători să primim vești de la dumneavoastră!

Găsește Liahona ascunsă înăuntru!

PE COPERTA *PRIETENUL*
Ilustrație de Jim Madsen

CUPRINS

P2 Din partea Primei Președinții: Eu și adunarea de împărtășanie

P4 Singură în pauza de prânz

P6 Salut din Madagascar!

P8 Un misionar pe nume Faneva

P10 Idee strălucită

P11 Arătați și povestiți

P12 Să spunem nu, să acceptăm când ni se spune nu

P14 Sună-l pe tata

P16 Pesos pentru zeciuială

P18 Lucruri distractive: Timpul pentru zeciuială

P19 De la prieten la prieten: Împărtășirea Evangheliei

P20 Povestiri din scripturi: Oamenii credincioși L-au urmat pe Isus

P23 Pagină de colorat: Oamenii au trăit fericiți

© 2020 INTELLECTUAL RESERVE, INC. ALL RIGHTS RESERVED

ROMANIAN
4 021672517 1 2